

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/1621.**

Benyújtás dátuma: **2022-10-18 23:39**

Parlex azonosító: **A0DMQ6YZ0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Dr. Varga Judit, igazságügyi miniszter**

Törvényjavaslat címe: **Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról**

A Kormány nevében mellékelten benyújtom az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

2022. évi törvény

egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról

1. A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény módosítása

1. §

A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hmtv.) 11. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A mintaoltalom időtartamára alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek a szabadalmi oltalom időtartamának számítására vonatkozó rendelkezéseit.”

2. §

A Hmtv. 28. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mintaoltalmi ügyekben folyó eljárásában megfelelően alkalmazni kell a szabadalmi törvénynek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala előtti eljárásra vonatkozó általános szabályait, ideértve a bejelentési nyilvántartásra, a szabadalmi lajstromra, valamint a hatósági tájékoztatásra vonatkozó szabályokat is, az alábbi eltérésekkel:

- a) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által kitűzött határidő legalább egy, de legfeljebb három hónapos lehet;
- b) az a) pont szerinti határidő – annak lejáratára előtt előterjesztett kérelemre történő – meghosszabbítása legalább egy hónappal, de legfeljebb három hónappal történhet;
- c) különösen indokolt esetben sem adható a b) pontban foglaltaknál hosszabb vagy többszöri határidő-hosszabbítás;
- d) szabadalmi bejelentésen mintaoltalmi bejelentést, szabadalmon mintaoltalmat, szabadalmi lajstromon mintaoltalmi lajstromot kell érteni, a szabadalmi bejelentés közzétételére és a Szabadalmi Jogi Szerződés alkalmazására vonatkozó rendelkezések pedig nem alkalmazhatók.”

3. §

A Hmtv. 32. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az igénypontban egyértelműen, a leírással összhangban kell meghatározni az igényelt mintaoltalom terjedelmét.”

4. §

A Hmtv. 35. § g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a mintaoltalmi bejelentés érdemi vizsgálatát a következő szempontokból végzi:)

„g) a bejelentést nem változtatták-e meg úgy, hogy a tárgya bővebb lett annál, mint amit a bejelentés napján benyújtott bejelentésben feltártak.”

5. §

A Hmtv. 36. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a mintaoltalmi bejelentést visszavontnak kell tekinteni.”

2. A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosítása

6. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjtv.) 10. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felelősségbiztosítást annak kötelező értékéig a közjegyző – helyettesítés esetén a közjegyzőhelyettes vagy a nyugalmazott közjegyző – javára és érdekében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara köti meg; a kiegészítő felelősségbiztosítás megkötésére a közjegyző – helyettesítés esetén a közjegyzőhelyettes vagy a nyugalmazott közjegyző – jogosult.”

7. §

A Kjtv. 11/A. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A területi közjegyzői kamara elnöksége hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági ügyek a következők:)

„b) a közjegyzői iroda alapítási engedélyének, a tagság létesítése iránti engedélynek a megadása, valamint ezen engedélyek visszavonása iránti eljárás,”

[(a továbbiakban együtt: kamarai hatósági eljárás).]

8. §

(1) A Kjtv. 31/B. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Közjegyzői iroda tagja a közjegyző tagon kívül csak az alkalmazásában álló közjegyzőhelyettes, nyugalmazott közjegyző, illetve a közjegyző tag Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója lehet. Közös iroda működtetése esetén ez a követelmény egy közjegyző tag vonatkozásában terheli a nem közjegyző tagot.”

(2) A Kjtv. 31/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem lehet a közjegyzői iroda tagja az a közjegyző, közjegyzőhelyettes vagy nyugalmazott közjegyző, akivel szemben a közjegyzői fegyelmi bíróság hivatalvesztés fegyelmi büntetést szabott ki, vagy akit érdemtelenné nyilvánított, a határozat jogerőre emelkedésétől számított 10 évig. Ha az alapítási engedély megadása iránti eljárás időpontjában a közjegyző vagy a közjegyzőhelyettes ellen

fegyelmi eljárás van folyamatban, az engedélyezési eljárást a fegyelmi vétség elbírálásáig fel kell függeszteni.”

9. §

A Kjtv. 31/D. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a területi kamara elnöksége az alapítási engedély iránti kérelmet határidőben nem bírálja el, az alapítási engedélyt megadottnak kell tekinteni. A hiánypótlás időtartama a határidőbe nem számít bele. A hiánypótlásra meghatározott határidő 30 napnál hosszabb nem lehet.”

10. §

A Kjtv. 31/E. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 6. § szerint a közjegyzőt illető összegek és azok járulékai a közjegyzői iroda bevételét képezik, és a közjegyzői iroda a jogosultja ezek biztosítékainak is. A (4) bekezdés rendelkezései nem korlátozzák az ezen összegek, járulékai és biztosítékai nyilvántartásához és érvényesítéséhez szükséges adatkezelést.”

11. §

A Kjtv. 32. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Helyettesként – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a távollevő közjegyzőével azonos területi kamaránál működő közjegyzőt vagy közjegyzőhelyettest lehet kirendelni.”

12. §

A Kjtv. 36. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állandó helyettesítés alatt a helyettesített közjegyző alkalmazásában álló közjegyzőhelyettes, közjegyzőjelölt, közjegyzői irodai ügyintéző, illetve ügyintéző – az állandó helyettes utasítása és felelőssége mellett – eljárhat.”

13. §

(1) A Kjtv. 37. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A helyettes minden ügyet ellát, aláírásához a helyettesítésre utaló toldatot fűz. Ha a helyettes közjegyző, a helyettesítés során az alkalmazásában álló közjegyzőhelyettes, közjegyzőjelölt, közjegyzői irodai ügyintéző, illetve ügyintéző is eljárhat.”

(2) A Kjtv. 37. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A közjegyzőhelyettes és a közjegyzői tevékenységét a szolgálata megszűnéséig egyénileg folytató nyugalmazott közjegyző a helyettesítési tevékenységet egyénileg is folytathatja. Ebben az

esetben a közjegyzőjelölt, a közjegyzőhelyettes és a közjegyzői irodai ügyintéző a helyettesítési tevékenységet egyénileg folytatóval áll munkaviszonyban.

(6) Nyugalmazott közjegyző csak a szolgálati jogviszonyának megszűnését közvetlenül megelőzően általa betöltött székhelyre rendelhető ki tartós helyettesként azzal, hogy a tartós helyettesi kirendelése legfeljebb az adott székhelyre kinevezett utód közjegyző hivatalba lépéséig tart. Ha a nyugalmazott közjegyző tartós helyettesként való kirendelésére került sor, a 31/F. § (5a) bekezdése szerinti átalakulásra vonatkozó 90 napos határidőt a tartós helyettesi kirendelés megszűnésétől kell számítani, és a tartós helyettesítés tartama alatt őt a IV. fejezet alkalmazása során közjegyzőnek kell tekinteni.”

14. §

A Kjtv. 37/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha az állandó helyettesítési megállapodás másként nem rendelkezik, az állandó helyettes a helyettesített közjegyző közjegyzői irodája keretében folytatja a helyettesítési tevékenységet.”

15. §

A Kjtv. 182. §-a a következő (16)–(18) bekezdéssel egészül ki:

„(16) E törvénynek az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel módosított 31/B. § (1a), (2) és (4)–(8) bekezdése szerinti követelményeknek a cégjegyzékbe bejegyzett közjegyzői irodáknak 2023. március 31-ig kell eleget tenniük.

(17) A tevékenységét 2022. december 31-én egyénileg folytató közjegyző a közjegyzői iroda megalapítására nem köteles és a tevékenységét e törvény 2021. december 31-én hatályos rendelkezései szerint tovább folytathatja egyénileg, ha a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvényben meghatározott öregségi nyugdíjra jogosító legmagasabb öregségi nyugdíjkorhatár, de legalább a 65. életév közjegyző általi betöltéséig kevesebb, mint 5 év van hátra.

(18) Ha a közjegyző a (17) bekezdés alapján egyénileg folytatja a tevékenységét, a közjegyzőjelölt, a közjegyzőhelyettes és a közjegyzői irodai ügyintéző a közjegyzővel áll munkaviszonyban. Ebben az esetben a 26. § (1) bekezdés d) pontjának, a 27. §-nak és a 27/B. § d) pontjának alkalmazása szempontjából a közjegyzői irodán a közjegyzőt kell érteni.”

16. §

A Kjtv.

- a) 26. § (1) bekezdés d) pontjában, 27. §-ában és 27/B. § d) pontjában a „közjegyzővel” szövegrész helyébe a „közjegyző közjegyzői irodájával” szöveg,
- b) 31/B. § (5) és (8) bekezdésében a „nem közjegyző, közjegyzőhelyettes vagy közjegyzőjelölt” szövegrész helyébe a „nem közjegyző vagy közjegyzőhelyettes” szöveg,
- c) 31/B. § (6) és (7) bekezdésében a „nem közjegyző, közjegyzőhelyettes vagy közjegyzőjelölt” szövegrészek helyébe a „nem közjegyző vagy közjegyzőhelyettes” szöveg,
- d) 31/D. § (2) bekezdésében a „két hónapon” szövegrész helyébe a „15 napon” szöveg,
- e) a 31/F. § (1) bekezdés a) pontjában a „(2) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(2) bekezdésben és az (5a) bekezdésben” szöveg

lép.

17. §

Hatályát veszti a Kjt.

- a) 25. § (2) bekezdése,
- b) 31/B. § (4) bekezdésében az „és a közjegyzőjelölt” szövegrész,
- c) 31/C. § (2) bekezdés b) pontjában az „és közjegyzőjelölt” szövegrész,
- d) 31/E. § (4) bekezdésében a „ , közjegyzőjelölti” szövegrész.

3. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

18. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 10. § e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bírósági végrehajtást (a továbbiakban: végrehajtás) végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni. A végrehajtható okiratok a következők:]

- „e) a 4/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló, 2007. november 23-i hágai egyezmény (a továbbiakban: hágai tartási egyezmény) alapján kijelölt hazai központi hatóság által a tartásra kötelezett adatainak beszerzésére kiállított megkeresés,”

19. §

A Vht. 31/C. § (2) bekezdés d)-e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közokiratot kiállító hatóság székhelye szerint illetékes járásbíróság, ha pedig a közokiratot közjegyző állította ki, továbbá a közjegyző által hozott, marasztalást tartalmazó végzés és a közjegyző által jóváhagyott - a bírósági egyezséggel azonos hatályú - egyezség esetén a közjegyző kérelemre kiállítja)

- „d) közjegyző által hozott, marasztalást tartalmazó határozat és a közjegyző által jóváhagyott - a bírósági egyezséggel azonos hatályú - egyezség esetén a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, Luganóban 2007. október 30. napján aláírt Luganói Egyezmény V. melléklete szerinti igazolást, egyéb esetekben a VI. melléklete szerinti igazolást,
- e) közjegyző által fizetési meghagyásos eljárásban hozott, marasztalást tartalmazó határozat esetén az 1215/2012/EU rendelet 53. cikke szerinti tanúsítványt az 1215/2012/EU rendelet I. mellékletében közzétett formanyomtatvány felhasználásával, egyéb esetekben az 1215/2012/EU rendelet 60. cikke szerinti tanúsítványt az 1215/2012/EU rendelet II. mellékletében közzétett formanyomtatvány felhasználásával,”

20. §

A Vht. 34. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a bíróság visszavonja a végrehajtási lapot, vagy törli a végrehajtási záradékot, a végrehajtás során felmerült költségeket – az (1) bekezdéstől eltérően – a végrehajtást kérő viseli.”

21. §

A Vht. 64. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A nyugdíjfolyósító szerv által folyósított ellátásból történő letiltás esetén a (3) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók, ide nem értve a gyermektartásdíj követelést és a polgári perben vagy büntetőeljárásban az adóssal szemben a bűncselekmény következtében keletkezett és a természetes személy sértett javára megállapított polgári jogi igényt.”

22. §

A Vht. „Levonás egyéb járandóságból” alcíme a következő 70. §-sal egészül ki:

„70. §

A nyugdíjfolyósító szerv által nem havonkénti rendszerességgel járó egyszeri kifizetésekből – különösen a visszamenőlegesen elszámolt emelés összegéből, késedelmi kamatból, egyszeri segélyből, a tizenharmadik havi nyugdíjból, a tizenharmadik havi ellátásból, a nyugdíjprémiumból, a szépkorúak jubileumi juttatásából, a nyugdíjas bányászok szénjárandóságának pénzbeli megváltásából – kizárólag a gyermektartásdíj követelés és a polgári perben vagy büntetőeljárásban az adóssal szemben a bűncselekmény következtében keletkezett és a természetes személy sértett javára megállapított polgári jogi igény összege vonható le.”

23. §

A Vht. 74. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a letiltás alól)

„a) a nemzeti gondozási díj és a hadigondozottak pénzbeli ellátása, valamint a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított kárpótlási célú életjáradék.”

24. §

A Vht. 164. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A gyermektartásdíj-követelés, a 4/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a hágai tartási egyezmény szerinti tartási igény végrehajtására indult ügyben a tartásdíj-követelést - ide nem értve a 165. § (2) bekezdés szerinti, közjegyzői okiraton és a fizetési meghagyáson alapuló tartásdíj-követelést - az e végrehajtási ügyre jutó végrehajtási költségeket megelőzően kell kielégíteni.”

25. §

A Vht. 210/H. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 4/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a hágai tartási egyezmény alapján kijelölt hazai központi hatóság által a tartásra kötelezett adatainak beszerzésére kiállított megkeresés (a továbbiakban e §-ban: megkeresés) alapján indult végrehajtás foganatosítására a végrehajtás foganatosításának közös szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni azzal, hogy

az adóson a tartásra kötelezettet kell érteni.”

26. §

A Vht. 223. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az ügyész az e szakaszban biztosított jogorvoslat lehetőségével élni kíván és a végrehajtási eljárással összefüggésben a szükséges iratok, információk megküldése érdekében megkeresi a végrehajtót, az nem minősül a titoktartási kötelezettség megsértésének és a végrehajtó köteles a megkeresésben foglaltaknak 15 napon belül eleget tenni.”

27. §

A Vht. a következő 304/K. §-sal egészül ki:

„304/K. §

(1) E törvénynek az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.14.) megállapított 10. § *g*) pontját a Módtv.14. hatálybalépését követően benyújtásra került végrehajtási kérelmek esetén kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 34. § (2) bekezdését a Módtv.14. hatálybalépését követően benyújtott kérelmek során kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 34. § (9) bekezdését a Módtv.14. hatálybalépését megelőzően elrendelt végrehajtási ügyekben is alkalmazni kell, a hatálybalépést követően visszavont végrehajtási lap és a törölt végrehajtási záradék esetén.

(4) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 64. § (4) bekezdését és a 110. § (1) bekezdését 2023. január 1-jét követően folyósított ellátás, illetve összeg esetén kell alkalmazni.

(5) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 70. §-át a Módtv.14. hatálybalépését követően folyósított kifizetés esetén kell alkalmazni.

(6) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 74. § *a*) pontját a Módtv.14. hatálybalépését megelőzően kibocsátott letiltások esetén is alkalmazni kell, a hatálybalépést követő kifizetés során.

(7) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 223. § (4) bekezdését a Módtv.14. hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyészi megkeresések során is alkalmazni kell.

(8) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 27. § *a*) bekezdését, a 62. § (1) bekezdését, a 63. §-át és a 73/A. §-át a 2023. január 1-jét megelőzően elrendelt végrehajtási ügyekben is alkalmazni kell.

(9) E törvénynek a Módtv.14-gyel megállapított 79/A. § (2) és (3) bekezdését a 2023. január 1-jét követően kibocsátott hatósági átutalási megbízások esetén kell alkalmazni.”

28. §

A Vht. 317. § (2) bekezdés *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény)

„g) 10. §-ának e) pontja, 16. §-ának l) pontja, 23/B. §-a, 31/C. §-a, 37/B. § (4) bekezdése, 48. §-ának (8) bekezdése, 164. §-ának (2) bekezdése, 186. §-ának (3) bekezdése, 187. §-ának (3) bekezdése, 210/A. §-a, 210/H. §-ának (1) bekezdése és 211. §-ának (3) bekezdése a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendelet [14. cikk, 16-18. cikk, 21. cikk, 26-27. cikk, 36. cikk, 41. cikk (2) bekezdés, 43. cikk, 48. cikk (3) bekezdés, 53-54. cikk, 61. cikk],”

(végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.)

29. §

A Vht.

1. 15. § (1) bekezdés b) pontjában az „alapján” szövegrész helyébe a „szerint” szöveg,
2. 27. § a) pontjában a „társadalombiztosítási jogszabály szerint a munkaviszony alapján megállapított saját jogú öregségi nyugdíj (a továbbiakban: öregségi nyugdíj) legalacsonyabb összegét” szövegrész helyébe a „60 ezer Ft-ot” szöveg,
3. 52/A. § (5) bekezdés b) pontjában az „esetében pedig” szövegrész helyébe az „esetében” szöveg,
4. 52/B. § (1) bekezdés b) pontjában a „de” szövegrész helyébe az „azonban” szöveg,
5. 62. § (1) bekezdésében a „megfelel az öregségi nyugdíj [27. § a) pont] legalacsonyabb összegének.” szövegrész helyébe a „nem haladja meg a 60 ezer Ft-ot.” szöveg,
6. 63. §-ában „az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének ötszörösét” szövegrész helyébe a „a 200 ezer Ft-ot” szöveg,
7. 73/A. §-ában az „az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének négyszerese feletti összeg korlátlanul végrehajtás alá vonható, az ez alatti összegből pedig az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összege és az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének négyszerese közötti rész 50%-a vonható végrehajtás alá” szövegrész helyébe az „a 150 ezer Ft feletti összeg korlátlanul végrehajtás alá vonható, az ez alatti összegből pedig a 60 ezer Ft és a 150 ezer Ft közötti rész 50%-a vonható végrehajtás alá” szöveg,
8. 79/A. § (2) bekezdésében az „az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének négyszerese feletti összeg korlátlanul végrehajtás alá vonható, az ez alatti összegből pedig az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összege és az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének négyszerese közötti rész 50%-a vonható végrehajtás alá” szövegrész helyébe az „a 200 ezer Ft feletti összeg korlátlanul végrehajtás alá vonható, az ez alatti összegből pedig a 60 ezer Ft- és a 200 ezer Ft közötti rész 50%-a vonható végrehajtás alá” szöveg,
9. 79/A. § (3) bekezdésében a „megfelel az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének” szövegrész helyébe a „nem haladja meg a 60 ezer Ft-ot” szöveg,
10. 82/A. § (5) bekezdésében az „egy alkalommal” szövegrész helyébe az „1 alkalommal” szöveg,
11. 110. § (1) bekezdésében a „később követelése keletkezik” szövegrész helyébe a „később követelése – ide nem értve az adós munkabérét [7. § (1) bek.] – keletkezik” szöveg,
12. 139. § (1) bekezdésében az „és” szövegrész helyébe a „valamint” szöveg,
13. 271/A. § (2) bekezdésében az „és legalább 1 éves végrehajtói gyakorlattal rendelkezik” szövegrész helyébe a „rendelkezik” szöveg,
14. 276. § (1) bekezdésében az „illetőleg” szövegrész helyébe az „illetve” szöveg,
15. 289. § (2) bekezdésében az „és” szövegrész helyébe az „és egyúttal” szöveg lép.

30. §

A Vht. 34. § (2) bekezdésében az „A költségekre a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog nem vehető igénybe.” szövegrész hatályát veszti.

4. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosítása

31. §

(1) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amíg jogerős bírósági ítélet mást nem állapít meg, azt a személyt kell feltalálónak tekinteni, aki a szabadalmi bejelentésben eredetileg feltalálónak szerepelt, vagy akit a szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartás vagy a szabadalmi lajstrom az erre vonatkozó bejegyzésnek az 55. § (2a) bekezdése szerinti módosítását követően feltalálónaként feltüntet.”

(2) Az Szt. 7. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amíg jogerős bírósági ítélet mást nem állapít meg, a szabadalmi bejelentésben eredetileg megjelölt, a (3) bekezdés szerinti, vagy szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásban vagy a szabadalmi lajstromban az erre vonatkozó bejegyzésnek az 55. § (2a) bekezdése szerinti módosítását követően feltüntetett szerzőségi arányt kell irányadónak tekinteni.”

32. §

Az Szt. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. §

(1) A végleges szabadalmi oltalom a bejelentés napjától számított húsz évig tart.

(2) Az oltalmi idő azon a napon jár le, amely számánál fogva megfelel a kezdőnapnak, ha pedig ez a nap a lejárat hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napján. Az oltalom a lejárat napjának elteltével szűnik meg.”

33. §

Az Szt. 33/B. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 228. § (2) bekezdése szerinti egészségügyi válsághelyzettel (a továbbiakban: egészségügyi válsághelyzet) összefüggő belföldi szükségletek kielégítése, illetve más országban felmerülő közegészségügyi probléma kezelésére szolgáló kényszerengedéllyel (a továbbiakban: külföldi kényszerengedély) összefüggő exportcélú hasznosítás céljából közegészségügyi kényszerengedélyt (a továbbiakban: közegészségügyi kényszerengedély) ad]

„a) szabadalmi vagy kiegészítő oltalom alatt álló gyógyszer vagy hatóanyag, szabadalmi oltalom alatt álló orvostechikai eszköz (a továbbiakban együtt: egészségügyi termék), vagy”
(hasznosítására.)

34. §

(1) Az Szt. 45. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Szabadalmi ügyekben sommás eljárásnak nincs helye és a kérelem kormányablaknál nem terjeszthető elő.”

(2) Az Szt. 45. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Szabadalmi ügyekben az Ákr.-nek a döntés kijavítására vonatkozó rendelkezései a végleges szabadalmi oltalom alapját képező leírás, igénypont és rajz tekintetében csak a döntés meghozatalától számított egy éven belül, és csak egy alkalommal alkalmazhatóak.”

(3) Az Szt. 45. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a kérelmező, illetve képviselője a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó szabadalmi ügyben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy elektronikus úton kíván kapcsolatot tartani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a kérelemnek az (5) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell

- a) a természetes személy kérelmező, illetve képviselő születési helyét és idejét, valamint anyja nevét,
- b) a c) pont szerinti szervezetektől eltérő, nem természetes személy kérelmező, illetve képviselő adószámát, és
- c) a hivatali kapu tárhely használatára kötelezett szervezetek esetén a hivatali kapu rövid nevét és KRID azonosítóját.”

35. §

(1) Az Szt. 50. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A szabadalmi eljárás több ellenérdekű ügyfél esetén az ügyfelek együttes kérelmére szünetel. A szünetelést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala végzéssel állapítja meg. Egy eljárás csak egy alkalommal szünetelhet. Az eljárást bármelyik ügyfél kérelmére folytatni kell. Hat hónapi szünetelés után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik.”

(2) Az Szt. 50. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bejelentő kérelmére a szabadalom megadására irányuló eljárás nem függeszthető fel, kivéve, ha az (1) vagy a (3) bekezdés alkalmazásának van helye.”

(3) Az Szt. 50. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A szabadalom megadására irányuló eljárás nem szünetelhet.”

36. §

Az Szt. 53/D. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Szabadalmi ügyekben az ügyfél és az ügyfél jogi képviselője nem köteles elektronikus ügyintézésre.”

37. §

Az Szt. VIII. Fejezet címe helyébe a következő fejezetcím lép:

*„VIII. Fejezet
Szabadalmi nyilvántartások, hatósági tájékoztatás”*

38. §

Az Szt. „Szabadalmi lajstrom” alcím címe helyébe a következő alcím cím lép:

„Bejelentési nyilvántartás, szabadalmi lajstrom”

39. §

(1) Az Szt. 54. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a közzétételt megelőzően a szabadalmi bejelentésekről nyilvántartást, a közzétett szabadalmi bejelentésekről és a szabadalmakról lajstromot vezet, amelyekbe – az 55. §-nak megfelelően – be kell jegyezni a szabadalmi jogokkal kapcsolatos tényeket és körülményeket. Az európai szabadalmakat (X/A. fejezet) a lajstrom külön részében kell feltüntetni.”

(2) Az Szt. 54. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásban fel kell tüntetni különösen

- a) az ügyszámot,
- b) a bejelentés címét,
- c) a bejelentő nevét (elnevezését) és lakcímét (székhelyét),
- d) a képviselő nevét és székhelyét,
- e) a feltaláló nevét és lakcímét,
- f) a bejelentés napját, és
- g) az elsőbbséget.”

(3) Az Szt. 54. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szabadalmi lajstromban fel kell tüntetni különösen

- a) a szabadalom lajstromszámát,
- b) az ügyszámot,
- c) a bejelentés vagy a szabadalom címét,
- d) a bejelentő vagy a szabadalom jogosultjának nevét (elnevezését) és lakcímét (székhelyét),
- e) a képviselő nevét és székhelyét,
- f) a feltaláló nevét és lakcímét,
- g) a bejelentés napját,

- h) az elsőbbséget,
- i) a szabadalmat megadó határozat keltét,
- j) a fizetett fenntartási díj összegét és a fizetés időpontját,
- k) a szabadalmi oltalom megszűnését, annak jogcímét és időpontját, valamint a szabadalom korlátozását,
- l) a hasznosítási és a kényszerengedélyeket, és
- m) azt, ha a szabadalmi igény vagy a szabadalmi oltalomból eredő jogok bizalmi vagyonkezelés alapján fennálló kezelt vagyonba tartoznak.”

40. §

Az Szt. „Bejegyzés a szabadalmi lajstromba” alcím címe helyébe a következő alcím cím lép:

„Bejegyzés a bejelentési nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba”

41. §

(1) Az Szt. 55. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a saját döntése, más hatóság döntése vagy a bíróság határozata alapján tesz bejegyzést, továbbá feltünteti abban a szabadalmi eljárásokban bekövetkezett tényeket. A 85. § (1) bekezdése szerinti döntések alapján tett bejegyzések tekintetében a bejelentési nyilvántartás és a lajstrom tartalmazza a döntések jogerőre emelkedésének napját is. Ha a 85. § (1) bekezdése szerinti valamely döntés ellen megváltoztatási kérelmet nyújtottak be, ezt aényt, valamint azt, hogy a döntés nem jogerős, szintén fel kell tüntetni.”

(2) Az Szt. 55. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásnak és a szabadalmi lajstromnak a feltalálóra és a szerzőségi arányra vonatkozó bejegyzését kérelemre a bejelentési nyilvántartásban vagy a lajstromban feltüntetett valamennyi feltaláló és valamennyi kérelmező egybehangzó nyilatkozata vagy a kérelemhez mellékelt jogerős bírósági ítélet alapján módosítja.”

42. §

Az Szt. 69. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a szabadalmi bejelentés megfelel a 65. § a) és b) pontjai alapján vizsgált feltételeknek, és a bejelentő magyar vagy angol nyelven benyújtotta a szabadalmi leírást igényponttal, valamint a kivonatot és – szükség szerint – a rajzot, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elvégzi az újdonságkutatást, és az igénypontok alapján – figyelemmel a szabadalmi leírásra és a rajzra – újdonságkutatási jelentést készít.”

43. §

Az Szt. 72. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szabadalmi bejelentés nem változtatható meg úgy, hogy tárgya bővebb legyen annál, amit a bejelentés napján benyújtott bejelentésben feltártak.”

44. §

(1) Az Szt. 76. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szabadalmi bejelentést el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket.”

(2) Az Szt. 76. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bejelentő a felhívásra nem válaszol, azt úgy kell tekinteni, hogy lemondott az ideiglenes szabadalmi oltalomról.”

45. §

Az Szt. 80. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 45. § (5)-(6) bekezdésében meghatározott adatokon túl a kérelemben meg kell jelölni a megsemmisítés alapjául szolgáló – a 42. § (1) bekezdésében meghatározott körbe tartozó – okot, és mellékelni kell az ezt alátámasztó bizonyítékokat.”

46. §

(1) Az Szt. 81. §-a a következő (1a)–(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a feleknek a kitűzött határnap előtt legkésőbb három nappal előterjesztett, indokolt közös kérelmére a tárgyalást elhalasztja. Később előterjesztett közös kérelemre a tárgyalás kivételesen fontos okból halasztható el.

(1b) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kitűzött tárgyalást hivatalból – a tárgyalást megelőzően vagy a tárgyaláson - a tárgyalás megtartása nélkül csak fontos vagy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala érdekkörében felmerült okból, az ok megjelölésével halaszthatja el.

(1c) A tárgyalás elhalasztása esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az új tárgyalási határnap kitűzéséről egyidejűleg intézkedik.”

(2) Az Szt. 81. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és a határozatot a tárgyalás napján ki kell hirdetni, és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni. Az írásba foglalt határozatot a kihirdetéskor jelen lévő feleknek nyomban kézbesíteni kell, a meg nem jelent felek részére pedig a kihirdetést követő három napon belül a kézbesítés iránt intézkedni kell.”

47. §

Az Szt. 81/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Gyorsított eljárás esetén – a 48. §-ban és a 81. §-ban foglaltaktól eltérően –

- a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre legfeljebb tizenöt napos határidőt kell tűzni,
- b) határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható, amelynek időtartama pedig legalább tizenöt napos, de legfeljebb két hónapos lehet, és
- c) a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.”

48. §

Az Szt. 82. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 45. § (5)–(6) bekezdésében meghatározott adatokon túl a nemleges megállapításra (37. §) irányuló kérelemben meg kell adni a megjelölt szabadalom lajstromszámát és a találmány címét, továbbá a kérelemhez mellékelni kell a hasznosított vagy hasznosítani kívánt termék vagy eljárás leírását és rajzát. Ha az európai szabadalom hatályossá válásához nem nyújtották be az európai szabadalom szövegének magyar nyelvű fordítását, vagy azt a szabadalmas nem bocsátotta a kérelmező rendelkezésére, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kérelmező ilyen irányú kérelmére felhívja a szabadalmast e fordítás benyújtására.”

49. §

Az Szt. 83. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 81. § (1a)-(1c) és (4)-(6) bekezdését a nemleges megállapítási eljárásban is alkalmazni kell.”

50. §

Az Szt. 83/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény 81. § (1a)-(1c) és (4)-(6) bekezdését a 83/B-83/G. §-okban szabályozott eljárásokban is alkalmazni kell.”

51. §

Az Szt. 85. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bíróság kérelemre megváltoztathatja a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának)

„b) az eljárást felfüggesztő, a szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásba és a szabadalmi lajstromba való bejegyzés tárgyában hozott döntését;”

52. §

Az Szt. 111. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„111. §

(1) A végleges növényfajta-oltalom – a megadástól számítva – szőlők és fák esetében harminc évig, egyéb növényfajták esetében huszonöt évig tart.

(2) Az oltalmi idő azon a napon jár le, amely számánál fogva megfelel a kezdőnapnak, ha pedig ez a nap a lejárat hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napján. Az oltalom a lejárat napjának elteltével szűnik meg.”

53. §

Az Szt. „Növényfajta-oltalmi lajstrom, hatósági tájékoztatás” alcím címe helyébe a következő alcím cím lép:

„Növényfajta-oltalmi nyilvántartások, hatósági tájékoztatás”

54. §

Az Szt. 114/H. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a közzétételt megelőzően a növényfajta-oltalmi bejelentésekről nyilvántartást a közzétett növényfajta-oltalmi bejelentésekről és a növényfajta-oltalmakról lajstromot vezet, amelybe be kell jegyezni a növényfajta-oltalommal kapcsolatos tényeket és körülményeket. A növényfajta-oltalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartásra és a növényfajta-oltalmi lajstromra, valamint az abba való bejegyzésre az 54. § (2)-(5) bekezdésében és az 55. §-ban foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy ahol a törvény a szabadalom címére utal, azon a fajtanevet, a növényfaj nevét és latin nevét kell érteni.”

55. §

Az Szt. 115/R. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az igazgatási szolgáltatási díj, a megújítási díj és a fenntartási díj megfizetésének időpontja átutalás útján történő teljesítés esetében megegyezik a Hivatalnak az iparjogvédelmi eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló jogszabályban megjelölt pénzforgalmi számláján történő jóváírás napjával. Ha a teljesítés készpénz-átutalási megbízás útján történik, a megfizetés napja a készpénz-átutalási megbízás postára adásának napja.”

56. §

Az Szt. 115/T. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„115/T. §

(1) Iparjogvédelmi jogvitás ügyben felmerülő szakkérdésekben a bíróságok és más hatóságok szakvéleményt kérhetnek a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala mellett működő Iparjogvédelmi Szakértői Testülettől (a továbbiakban: ISZT).

(2) Az ISZT felkérésre peren kívül is adhat – megbízás alapján – szakvéleményt iparjogvédelmi

kérdésben.

(3) A testület szervezetének és működésének részletes szabályait külön jogszabály állapítja meg.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés alapján elkészített szakvéleményeket a Hivatal elektronikus úton bárki számára hozzáférhető adatbázisba foglalja. A közzétett szakvéleményben a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni.

(5) Ha a (2) bekezdés szerinti felkérésben a felek az ügy és az ISZT szakvéleményének titokban tartását kérik, az adatbázisban csak az ügy számát, tárgyát, a feltett kérdéseket és a jogértelmezéssel kapcsolatos elvi tartalmat, ennek hiányában rövid tartalmat kell közzétenni.

(6) Az ISZT eljáró tanácsának tagjai a felkérés vagy kirendelés teljesítéséhez szükséges mértékben hozzáférhetnek a (4) bekezdés szerinti adatokat tartalmazó szakvéleményekhez, abban az esetben is, ha a felek az (5) bekezdés szerinti titkosítást kérték.

(7) Ha bíróság vagy hatóság kér szakvéleményt az ISZT-től, az ügy érdemében hozott határozatról – egy példányának megküldésével – az ISZT-t értesíteni kell. Az alapeljárás ügyszámát mint közérdekű adatot a közzétett szakvéleményen fel kell tüntetni.

(8) Ha a szakvélemény kivonatos változata a jogértelmezéssel kapcsolatos megállapítások tekintetében félrevezető vagy érthetetlen, a közzététel mellőzhető.

(9) Az ISZT keretében végzett szakértői tevékenység nem esik a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 95. §-a szerinti együttalkalmazási tilalom hatálya alá.”

57. §

Az Szt. 117/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E törvénynek az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi ... törvénnyel megállapított 22. § (2) bekezdését, 45. § (6) bekezdését, 53/D. § (2) bekezdését, 80. § (3) bekezdését, 81/A. § (6) bekezdés *a)-b)* pontját és 111. § (2) bekezdését a 2023. január 1. napján folyamatban levő eljárásokban is alkalmazni kell.”

58. §

Az Szt.

- a)* 22/A. § (1) bekezdésében a „Közösség” szövegrész helyébe az „Unió” szöveg,
- b)* 22/A. § (2) bekezdésében a „közösségi” szövegrész helyébe az „uniós” szöveg,
- c)* 22/A. § (3) bekezdésében a „közösségi” szövegrész helyébe az „uniós” szöveg,
- d)* 84/H. § (8) bekezdésében az „annak keletkezésétől fogva” szövegrész helyébe a „bejelentés napjától” szöveg,
- e)* 114/D. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében a „keletkezésére” szövegrész helyébe az „a bejelentés napjára” szöveg,
- f)* 115/H. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „közösségi” szövegrész helyébe az „uniós” szöveg,
- g)* 115/J. § (4) bekezdésében a „közösségi” szövegrész helyébe az „uniós” szöveg,
- h)* 118. § (2) bekezdésében a „közösségi” szövegrész helyébe az „uniós” szöveg lép.

59. §

Hatályát veszti az Szt.

- a) 53. § (1a) bekezdése,
- b) 55. § (2b) bekezdése.

5. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása

60. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 16/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Nem vonatkozik a versenykorlátozás tilalma alóli csoportos mentesülés a megállapodásra, ha a megállapodás hatásaként vagy a megállapodás és az érintett piacon érvényesülő további hasonló megállapodások együttes hatásaként a 17. §-ban foglaltak nem teljesülnek.”

61. §

(1) A Tpv. 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vállalkozások összefonódását a Gazdasági Versenyhivatalnak be kell jelenteni, ha valamennyi érintett vállalkozáscsoport [26. § (5) bekezdés], valamint az érintett vállalkozáscsoportok tagjai és más vállalkozások által közösen irányított vállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevétele együttesen a húszmilliárd forintot meghaladja, és az érintett vállalkozáscsoportok között van legalább két olyan vállalkozáscsoport, melynek az előző évi nettó árbevétele a vállalkozáscsoport tagjai és más vállalkozások által közösen irányított vállalkozások előző évi nettó árbevételével együtt egymilliárd-ötszázmillió forint felett van.”

(2) A Tpv. 24. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)-(3) bekezdés alapján bejelentési kötelezettség alá nem tartozó összefonódást is be lehet jelenteni a Gazdasági Versenyhivatalnál, ha nem nyilvánvaló, hogy az nem csökkenti jelentős mértékben a versenyt az érintett piacon (14. §), különösen gazdasági erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként, és ha valamennyi érintett vállalkozáscsoport, valamint az érintett vállalkozáscsoportok tagjai és más vállalkozások által közösen irányított vállalkozások előző üzleti évben elért nettó árbevétele együttesen az ötmilliárd forintot meghaladja (a továbbiakban: összefonódás-vizsgálati küszöbérték).”

62. §

A Tpv. 25. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 24. §-tól eltérően nem kell bejelenteni a biztosító, a biztosítói holdingtársaság, a hitelintézet, a pénzügyi holding társaság, a vegyes pénzügyi holding társaság, a vegyes tevékenységű biztosítói holding társaság, a befektetési vállalkozás, a befektetési alap vagy a befektetési alapkezelő átmeneti irányítás- vagy vagyonszerzését, amelynek célja a továbbértékesítés előkészítése, és az irányításszerző vállalkozás irányítási jogait nem vagy kizárólag az ehhez feltétlenül szükséges

mértékben gyakorolja, ha az irányítás- vagy vagyonszerzés időtartama az egy évet nem haladja meg.”

63. §

(1) A Tpv. 27. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az összefonódás bejelentése esetén a nettó árbevétel az összefonódást létrehozó nyilvános ajánlati felhívás közzétételének, szerződés megkötésének, az irányítási jog megszerzésének vagy az összefonódás-bejelentés benyújtásának időpontjai közül a legkorábbi időpontot megelőző utolsó hitelesen lezárt üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló szerinti nettó árbevétel alapján kell meghatározni.”

(2) A Tpv. 27. §-a a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A 67. § (3) bekezdése szerinti eljárás indítása esetén a nettó árbevétel az összefonódás végrehajtásának időpontjához képest utolsó hitelesen lezárt üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló szerinti nettó árbevétel alapján kell meghatározni.”

64. §

A Tpv. 28. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az összefonódás-bejelentés az összefonódást létrehozó nyilvános ajánlati felhívás közzétételének, a szerződés megkötésének vagy az irányítási jog megszerzésének időpontjai közül a legkorábbit követően nyújtható be. A bejelentés az összefonódás jóhiszemű elhatározásának igazolása mellett is benyújtható.”

65. §

A Tpv. 33. §-a a következő (2d) bekezdéssel egészül ki:

„(2d) A Gazdasági Versenyhivatal a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról szóló, 2022. szeptember 14.-i (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet [a továbbiakban: (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet] szerinti illetékes hatóságként az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása során együttműködik az Európai Bizottsággal és az 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti illetékes hatóságokkal.”

66. §

(1) Tpv. 36. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Gazdasági Versenyhivatal elnöke)

„e) kijelöli az 1/2003/EK tanácsi rendelet szerinti Versenykorlátozó Magatartások és Erőfölényes Helyzetek Tanácsadó Bizottságában, a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti Összefonódások Tanácsadó Bizottságában, valamint az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet

szerinti Digitális Piacok Tanácsadó Bizottságában és – az Európai Versenyhatóságok Hálózatától érkező felkérés esetén – a Digitális Piacok Magas Szintű Szakértői Bizottságában a Gazdasági Versenyhivatalt képviselő személyeket,”

(2) A Tpv. 36. §-a a következő (4)–(4d) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az elnök

- a) a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, feltételezetten jogsértő piaci magatartással kapcsolatos aggályainak ismertetése, és
- b) a feltételezetten jogsértő piaci magatartásnak a magatartást tanúsító vállalkozás általi felülvizsgálata, valamint a jogkövető magatartás elősegítése céljából felszólító levelet (a továbbiakban: felszólító levél) küldhet a magatartást tanúsító vállalkozás részére.

(4a) A felszólító levél

- a) nem jelenti jogsértés megállapítását, és
- b) nem képezi akadályát a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó eljárások lefolytatásának.

(4b) A felszólító levél tartalmazza

- a) a címzett vállalkozás megnevezését,
- b) a feltételezetten jogsértő magatartás ismertetését, és
- c) a válaszadásra rendelkezésre álló, legalább 45 napos – a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Kkv. t.) 3. § (2) bekezdése szerinti kisvállalkozás esetében legalább 60 napos – határidőt.

(4c) A felszólító levélben címzett vállalkozás önkéntes válaszadás keretében jelezheti a Gazdasági Versenyhivatal részére a felszólító levélben foglaltakkal kapcsolatos álláspontját, különösen, hogy milyen lépéseket tett vagy kíván tenni a jogkövető magatartás helyreállítása érdekében.

(4d) A Gazdasági Versenyhivatal honlapján évente közzéteszi

- a) a feltételezett jogsértést,
- b) az érintett piacot, és
- c) az érintett piacok bontásában, a tárgyévben kiküldött felszólító levelek számát tartalmazó listát.”

67. §

A Tpv. 43/H. § (7) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bejelentés beérkezését követő naptól számított két hónapon belül a vizsgáló)

- „c) az eljárást megszünteti, ha
 - ca) a bejelentésben foglaltak tekintetében a bejelentéssel szemben már versenyfelügyeleti eljárás van folyamatban,
 - cb) a Gazdasági Versenyhivatal a bejelentésben foglaltakat – a bejelentésben foglaltakkal azonos tényállás és változatlan jogi szabályozás mellett – már elbírálta, vagy
 - cc) a bejelentő a bejelentést visszavonta, vagy”

68. §

A Tpvt. 55/A. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az iratbetekintésre jogosult az iratbetekintés során az 55. §-ban meghatározott feltételek fennállta esetén sem ismerheti meg)

„e) a Gazdasági Versenyhivatal, az Európai Bizottság, valamint a tagállami versenyhatóságok, valamint az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti illetékes hatóságok belső iratait, ideértve az 1/2003/EK tanácsi rendelet 11., 12., 14. és 22. cikke szerinti iratokat, valamint a Gazdasági Versenyhivatal és az Európai Bizottság, illetve a más tagállami versenyhatóságok vagy az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti illetékes hatóságok közti, vagy ezek egymás közötti levelezését, kivéve azt az iratot vagy abban szereplő adatot, amely a tényállás megállapításakor bizonyítékként került felhasználására, ha az ilyen irat vagy adat megismerésének hiánya megakadályozná az ügyfél törvényben biztosított jogainak gyakorlását,”

69. §

A Tpvt. 62. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az összefonódás-bejelentés alapján indított versenyfelügyeleti eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni, amelynek mértéke

- a) a 67. § (4) bekezdés a) pontja alapján indított eljárásban, vagy ha a vizsgáló a 69. § alapján az összefonódás teljes körű vizsgálatát rendeli el, tizenkilencmillió forint,
- b) az a) pont hatálya alá nem tartozó esetben négymillió forint.”

70. §

A Tpvt. 62/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A teljesítési határidő lejárta után az ügyfél – feltéve, hogy a végrehajtást még nem rendelték el – a (2) bekezdésben meghatározott okból igazolási kérelem egyidejű benyújtásával kérhet fizetési kedvezményt. Az igazolási kérelem illetve a fizetési kedvezmény iránti kérelem elutasítása esetén a vizsgáló dönt a végrehajtás elrendeléséről is.”

71. §

A Tpvt. 67. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vizsgáló – az eljáró versenytanáccsal egyetértésben – végzéssel elrendeli a 24. § (4) bekezdése szerinti összefonódás vizsgálatát akkor is, ha a valószínűsíthetően az összefonódás-vizsgálati küszöbértéket elérő nem bejelentett összefonódás tekintetében nem nyilvánvaló, hogy az érintett piacon nem eredményezi a verseny jelentős mértékű csökkenését.”

72. §

A Tpvt. 68. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem indítható versenyfelügyeleti eljárás - a jogorvoslati eljárás folytán megismételt eljárást ide nem értve -, ha

c) összefonódás vizsgálatára irányuló eljárás esetén)

„ca) a 24. § (4) bekezdése vagy a 25/B. § (1) bekezdése szerinti összefonódás végrehajtása óta hat hónap,”

(eltelt.)

73. §

A Tpv. 78. § (1c) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1c) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti bírság összege – az (1b) bekezdésre is figyelemmel – az összefonódás végrehajtásának időpontjától

- a) az összefonódásra vonatkozó összefonódás-bejelentés megtételéig, amennyiben az összefonódás-bejelentésre kötelezett az összefonódás bejelentését megelőzően a Tpv. 43/L. § szerinti előzetes egyeztetést kezdeményezett, akkor ennek időpontjáig, ennek hiányában
- b) az összefonódás vizsgálatára irányuló versenyfelügyeleti eljárásnak a 67. § (3) bekezdése szerinti megindításáig, vagy
- c) a határozat meghozataláig, amennyiben a végrehajtásra az összefonódás-bejelentés elintézésével kapcsolatos eljárás vagy a versenyfelügyeleti eljárás alatt kerül sor, számított legfeljebb napi háromszázezer forint. A bírság összegének számításakor a 25. § szerinti átmeneti időszakot figyelmen kívül kell hagyni.”

74. §

A Tpv. 80/D. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Gazdasági Versenyhivatal felhasználhatja az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet 14. cikk (4) bekezdése alapján rendelkezésére bocsátott információkat arra, hogy a 139/2004/EK tanácsi rendelet 22. cikk (1) bekezdése alapján kérelmezze az Európai Bizottságnál az összefonódás vizsgálatát.”

75. §

A Tpv. 80/F. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„80/F. §

Ha az 1/2003/EK tanácsi rendelet alapján az Európai Bizottság, illetve más tagállam versenyhatósága vagy a 139/2004/EK tanácsi rendelet alapján az Európai Bizottság vizsgálati cselekmény foganatosítását kéri a Gazdasági Versenyhivaltól, e foganatosításra a versenyfelügyeleti eljárás szabályait kell megfelelően alkalmazni. Ilyen esetben az eljárás a vizsgálónak a beszerzett bizonyítékok átadásáról szóló végzésével zárul. A Bizottság vagy másik tagállam versenyhatósága nem kötelezhető az eljárás során felmerült költségek viselésére.”

76. §

(1) Tpv. 80/I. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az 1/2003/EK tanácsi rendelet 22. cikk (1) bekezdése alapján más tagállam versenyhatósága

vizsgálati cselekmény foganatosítását kéri a Gazdasági Versenyhivaltól, arra a versenyfelügyeleti eljárás szabályait kell megfelelően alkalmazni. Ilyen esetben az eljárás a vizsgálónak a beszerzett bizonyítékok átadásáról szóló végzésével zárul. A másik tagállam versenyhatósága nem kötelezhető az eljárás során felmerült költségek viselésére.”

(2) A Tpv. 80/I. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Gazdasági Versenyhivatal az (1) bekezdés szerint jár el akkor is, ha a megkereső versenyhatóság annak megállapítása érdekében kéri vizsgálati cselekmény foganatosítását a Gazdasági Versenyhivaltól, hogy a vállalkozás vagy a vállalkozások társulása eleget tett-e a megkereső versenyhatóság által hozott, a vállalkozás vagy vállalkozások társulása székhelyeként vagy telephelyeként bejelentett vagy egyébként általa gazdasági tevékenység folytatására, illetve ilyen célból használt ingatlanon, járművön vagy adathordozón végzett helyszíni kutatást, adat vagy irat szolgáltatását vagy ideiglenes intézkedést elrendelő, jogsértés tényét megállapító és a jogsértés megszüntetését elrendelő vagy kötelezettségvállalást jóváhagyó döntésben foglalt rendelkezéseknek. Az e bekezdés szerinti vizsgálati cselekményt a Gazdasági Versenyhivatal a megkereső versenyhatóság nevében foganatosítja. A megkereső versenyhatóság nem kötelezhető az eljárás során felmerült költségek viselésére.”

77. §

(1) A Tpv. 80/J. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Gazdasági Versenyhivatal a megkereső versenyhatóság nevében és a 80/L. §-ban meghatározottaknak megfelelő kérelmére értesíti a megkereső hatóság által eljárás alá vont vállalkozást vagy vállalkozások társulását vagy az eljárás egyéb résztvevőjét (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: címzett)

- a) az EUMSZ. 101. vagy 102. cikkében tilalmazott magatartások feltételezett elkövetésével szembeni előzetes kifogásokról és az e cikkeket alkalmazó döntésekről,
- b) a megkereső versenyhatóság jogérvényesítési eljárásai során elfogadott minden olyan eljárási aktusról, amely a megkereső versenyhatóság joga alapján értesítési kötelezettséggel jár, és
- c) az EUMSZ. 101. vagy 102. cikkének alkalmazásához kapcsolódó minden egyéb releváns okiratról, beleértve a bírságokat vagy eljárási bírságokat kiszabó döntések végrehajtására vonatkozó iratokat is.”

(2) A Tpv. 80/J. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A megkereső versenyhatóság nem kötelezhető az eljárás során felmerült költségek viselésére.”

78. §

A Tpv. 80/K. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Gazdasági Versenyhivatal nem kérheti az e § szerinti intézkedéseivel kapcsolatban felmerülő költségeinek megtérítését a megkereső versenyhatóságtól.”

79. §

A Tpvt. a következő fejezettel egészül ki:

„XI/D. Fejezet

Eljárás az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása során

80/Q. §

(1) Az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása során e törvény rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) E fejezet alkalmazásában kapuőr vállalkozás az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke szerint kijelölt kapuőr vállalkozás.

80/R. §

Ha az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Bizottság vizsgálati cselekmény foganatosítását kéri a Gazdasági Versenyhivaltól, a foganatosításra a versenyfelügyeleti eljárás szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

- a) az eljárás a vizsgálónak a beszerzett bizonyítékok átadásáról szóló végzésével zárul,
- b) a Gazdasági Versenyhivatal által végzett helyszíni kutatáson vagy az általa tartott meghallgatáson az Európai Bizottság tisztviselője és a tisztviselőt kísérő személy – a vizsgálati cselekményt foganatosító vizsgáló felügyelete mellett – részt vehet,
- c) a helyszíni kutatáshoz szükséges előzetes bírói engedély iránti kérelmet az Európai Bizottság közvetlenül vagy a Gazdasági Versenyhivatal útján terjeszti a bíróság elé, és
- d) ha az Európai Bizottság vizsgálati cselekményének végrehajtásához a rendőrség közreműködése szükséges, annak biztosítása érdekében az Európai Bizottság kérésére a Gazdasági Versenyhivatal jár el.

80/S. §

(1) Ha az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Bizottság vagy valamely, az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti illetékes hatóság azt kéri, vagy a tájékoztatás az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján kötelező, a Gazdasági Versenyhivatal az Európai Bizottság és az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti illetékes hatóságok rendelkezésére bocsáthat – a korlátozottan megismerhető adatot is ideértve – bármely, az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti tájékoztatási kötelezettség hatálya alá tartozó, az általa végzett eljárási cselekményekre, jogi ténykérdésre vonatkozó információt.

(2) A Gazdasági Versenyhivatal versenyfelügyeleti eljárást indíthat annak megállapítása érdekében, hogy álláspontja szerint a kijelölt kapuőr vállalkozás megfelel-e az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet 5–7. cikke szerinti kötelezettségeknek. Az e bekezdés szerinti versenyfelügyeleti eljárás a vizsgálónak a jelentés Európai Bizottság részére történő átadásáról szóló végzésével zárul.”

80. §

A Tpvt. XII. fejezete a 81. §-t követően a következő alcímmel egészül ki:

„A közigazgatási hatósági eljárás szabályainak alkalmazása

81/A. §

A jogorvoslatra az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni.”

81. §

A Tpv. 98. § (3) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„d) 33. § (2d) bekezdése, 36. § (1) bekezdés e) pontja, 55/A. § (1) bekezdés e) pontja, 80/D. § (4a) bekezdése és 80/Q-S. §-a az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet”
(a végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.)

82. §

A Tpv. 78. § (8) bekezdésében a „kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvénynek” szövegrész helyébe a „Kkvt.-nek” szöveg és az „Az említett törvény” szövegrész helyébe az „A Kkvt.” szöveg lép.

83. §

Hatályát veszti Tpv. „A közigazgatási hatósági eljárás szabályainak alkalmazása” című alcíme.

6. A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosítása

84. §

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 38. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Védjegyügyekben sommás eljárásnak nincs helye és a kérelem a kormányablaknál nem terjeszthető elő.”

85. §

A Vt. 41. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ahol e törvény nem állapít meg határidőt a hiánypótlásra, illetve a nyilatkozattételre, az ügyfél részére legalább egy hónapos, de legfeljebb három hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárattal megelőzően előterjesztett kérelemre legalább egy hónappal, de legfeljebb három hónappal meghosszabbítható. Többszöri, illetve három hónapot meghaladó, de legfeljebb hat hónapos határidő-hosszabbítás különösen indokolt esetben adható.”

86. §

(1) A Vt. 43. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A védjegyeljárás több ellenérdekű ügyfél esetén az ügyfelek együttes kérelmére szünetel. A szünetelést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala végzéssel állapítja meg. Egy eljárás csak egy alkalommal szünetelhet. Az eljárást bármelyik ügyfél kérelmére folytatni kell. Hat hónap szünetelés

után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik.”

(2) A Vt. 43. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A védjegy lajstromozására irányuló eljárás – a 61/D. § (1) bekezdésében szabályozott eset kivételével – nem szünetelhet.”

87. §

A Vt. 46/D. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Védjegyügyekben az ügyfél és az ügyfél jogi képviselője nem köteles elektronikus ügyintézésre.”

88. §

A Vt. 50. § (3a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3a) Ha a kérelmező, illetve képviselője a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala hatáskörébe tartozó védjegyügyben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett vagy elektronikus úton kíván kapcsolatot tartani a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalával, a kérelemnek a (3) bekezdésben meghatározott adatokon túl tartalmaznia kell

- a) a természetes személy kérelmező, illetve képviselő születési helyét és idejét, valamint anyja nevét,
- b) a c) pont szerinti szervezetektől eltérő, nem természetes személy kérelmező, illetve képviselő adószámát, és
- c) a hivatali kapu tárhely használatára kötelezett szervezetek esetén a hivatali kapu rövid nevét és KRID azonosítóját.”

89. §

(1) A Vt. 61/B. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A védjegybejelentés meghirdetésének napjától számított három hónapon belül a 4–6. §-ok alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat)

„a) a korábbi védjegy jogosultja és a használati szerződés alapján használati joggal bíró használója;”

(2) A Vt. 61/B. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A felszólalást határidőben beérkezettnek kell tekinteni, ha azt ajánlott küldeményként az (1) bekezdésben meghatározott határidő lejártá előtt postára adták, kivéve, ha a beadvány a határidő lejártát követő két hónap eltelte után érkezett be.”

(3) A Vt. 61/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A felszólalásban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okot (a felszólalás okát), azt

részletesen indokolni kell, és mellékelni kell az alapul szolgáló bizonyítékokat.”

90. §

(1) A Vt. 61/D. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felszólalás esetén a felek számára – együttes kérelmük alapján – egy alkalommal legalább kettő, de legfeljebb hat hónapos határidőt kell biztosítani egyezségkötésre. Ez alatt az időszak alatt az eljárás szünetel. Ha a felek a határidő lejártáig nem kérik az eljárás folytatását, a felszólalást visszavontnak kell tekinteni, és a védjegy lajstromozására irányuló eljárást folytatni kell.”

(2) A Vt. 61/D. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és a határozatot a tárgyalás napján ki kell hirdetni, és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni. Az írásba foglalt határozatot a kihirdetéskor jelen lévő feleknek nyomban kézbesíteni kell, a meg nem jelent felek részére pedig a kihirdetéstől számított három napon belül kézbesíteni kell.”

91. §

A Vt. 72. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 4-6. §-ok alapján a védjegy törlését kérheti

- a) a korábbi védjegy jogosultja és a használati szerződés alapján használati joggal bíró használója,
- b) az 5. § (1) bekezdés a)-b) pontjában meghatározott jog jogosultja, továbbá iparjogvédelmi jog esetében a hasznosítási szerződés alapján hasznosítási joggal bíró hasznosító, szerzői jogi jogosultság esetében a felhasználási szerződés alapján felhasználásra jogosult személy, vagy
- c) az 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján a korábbi használó, továbbá az 5. § (2) bekezdés b) pontja alapján az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés oltalmából fakadó jogokat gyakorolni jogosult személy,
- d) a 6. § alapján a jogosult, akinek az engedélye nélkül a képviselő, illetve az ügynök saját nevében jelentette be a megjelölést lajstromozásra.”

92. §

A Vt. 73. §-a a következő (4a)–(4c) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a feleknek a kitűzött határnap előtt legkésőbb három nappal előterjesztett, indokolt közös kérelmére a tárgyalást elhalasztja. Később előterjesztett közös kérelemre a tárgyalás kivételesen fontos okból halasztható el.

(4b) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kitűzött tárgyalást hivatalból – a tárgyalást megelőzően vagy a tárgyaláson – a tárgyalás megtartása nélkül csak fontos vagy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala érdekkörében felmerült okból, az ok megjelölésével halaszthatja el.

(4c) A tárgyalás elhalasztása esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az új tárgyalási határnap kitűzéséről egyidejűleg intézkedik.”

93. §

A Vt. 73/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törlési eljárást bármelyik fél kérelmére gyorsítottan kell lefolytatni, ha

- a) a védjegy bitorlása miatt pert indítottak és a per a kérelem benyújtásakor folyamatban van, vagy
- b) a keresetlevél benyújtását megelőzően ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztettek elő, és ezt igazolják, feltéve, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem a gyorsított eljárással kapcsolatos kérelem előterjesztéséig nem került jogerősen elutasításra.”

94. §

A Vt. 76. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a megszűnés megállapítása iránti kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a védjegyjogosultat, majd – ha a védjegyjogosult a felhívásra határidőben nyilatkozik – írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a védjegyoltalom használat hiánya, megkülönböztető képesség elvesztése, illetve megtévesztővé válás miatti megszűnésének – teljes körű vagy részleges – megállapításáról vagy a kérelem elutasításáról. Ha a védjegyjogosult a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának felhívására határidőben nem nyilatkozik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a rendelkezésére álló adatok alapján, szóbeli tárgyalás megtartása nélkül dönt. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható. A tárgyalás elhalasztására, a tárgyalás folyamán hozott döntések kihirdetésére, írásba foglalására és kézbesítésére a 73. § (4a)-(7) bekezdését alkalmazni kell.”

95. §

A Vt. 76/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„76/D. §

Az európai uniós védjegy bitorlására – az európai uniós védjegyrendelet 17. cikkében foglaltakkal összhangban – ugyanazokat a jogkövetkezményeket kell alkalmazni, mint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által e törvény alapján lajstromozott védjegy bitorlására.”

96. §

A Vt. 114. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„114. §

A földrajzi árujelző oltalmának törlésére irányuló eljárásban a 72-74. §-ok, a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban pedig a 75. és 76. §-ok rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a törlési és megszűnés megállapítása iránti kérelemmel

kapcsolatban kizárólag a lajstromba bejegyzett jogosultakat hívja fel nyilatkozattételre.”

97. §

Hatályát veszti a Vt. 46. § (1a) bekezdése.

7. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosítása

98. §

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 1. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók, a rádió- és a televízió-szervezetek, a filmelőállítók, a sajtókiadványok kiadói, valamint az adatbázis-előállítók teljesítményei az e törvényben meghatározott védelemben részesülnek.”

99. §

(1) Az Szjt. 26. § (8a) és (8b) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8a) Ha a rádió- vagy televízió-szervezet kiegészítő online szolgáltatás keretében rádióműsort televíziós hír-, illetve időszerű, napi eseményekről szóló műsort, valamint a kizárólag saját forrásaiból készített televíziós műsort nyilvánosságához közvetíti, ebbe beleértve a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhetővé tételt is, e felhasználásokat és az azokhoz szükséges többszörözést úgy kell tekinteni, hogy az kizárólag az Európai Gazdasági Térség azon tagállamában valósul meg, amelyben a szervezet fő tevékenységi helye található. E bekezdés – a rádió szervezetek műsora kivételével – a sporteseményre, valamint az abban foglalt műveket tartalmazó műsorszámra nem alkalmazható.

(8b) A (8a) bekezdés szerinti kiegészítő online szolgáltatásnak minősül az olyan, a (7) és (8) bekezdés szerinti felhasználást megvalósító szolgáltatás, amely a rádió- vagy televízió-szervezet által vagy annak ellenőrzése és felelőssége mellett, televízió- vagy rádióműsornak a szervezet által megvalósított sugárzással egyidejűleg vagy azt követően meghatározott ideig történő nyilvánosságához közvetítésből áll, ebbe beleértve a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételt, valamint bármilyen, a sugárzott műsort kiegészítő tartalom lehívásra hozzáférhetővé tételét is.”

(2) Az Szjt. 26. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A (8a) bekezdésben foglalt felhasználására adott engedély fejében járó díjazás megállapításakor figyelembe kell venni különösen a kiegészítő online szolgáltatás valamennyi jellemzőjét, ideértve a szolgáltatás elérhetőségének időtartamát, az elért közönséget és az elérhető nyelvi változatokat. E rendelkezés nem zárja ki a díjazásnak a műsorszolgáltató szervezet bevételei alapján történő kiszámítását.”

100. §

Az Szjt. 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. §

A szabad felhasználás keretében többszörözött példányok – a könyvtárközi kölcsönzés, a 35. § (4a) és a 36. § (5) bekezdésében foglalt eset kivételével – nem terjeszthetők a szerző engedélye nélkül.”

101. §

(1) Az Sztj. 41/N. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A kulturális örökségvédelmi intézmény [33/A. § (1) bek. 2. pont] köteles nyilvántartást vezetni az általa a 41/M. § (1) és (4) bekezdése szerint végzett felhasználásokról, ideértve

- a) a kereskedelmi forgalomban nem elérhető mű azonosítását lehetővé tévő,
- b) a felhasználási szerződést kötő felekkel kapcsolatos lényeges,
- c) a felhasználási jog területi hatályára vonatkozó, és
- d) a felhasználási engedély alapján megvalósított felhasználással kapcsolatos lényeges információkat.

(2) A kulturális örökségvédelmi intézmény köteles az (1) bekezdés szerinti adatokat az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának bejelenteni az általa vezetett nyilvánosan hozzáférhető online portálon történő hozzáférhetővé tétel céljából.”

(2) Az Sztj. 41/N. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Magyarországon a Hivatal kerül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának adatbázisában megjelölt nemzeti kontaktpontként kijelölésre.”

102. §

Az Sztj. 50/A. § (10) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1)–(9) bekezdés nem alkalmazható]

„a) a munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban alkotott művekre [30. §] vagy a munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban alkotott teljesítményekre, és”

103. §

Az Sztj. 55. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 16. § (4) és a (6)-(7) bekezdését, valamint a felhasználási szerződésre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni kell a szerzői vagyoni jogok átruházására irányuló szerződésre, valamint – a (2)-(3) bekezdésben foglalt eltérésekkel – az előadóművészi teljesítmények felhasználására és az előadóművészi vagyoni jogok átruházására vonatkozó szerződésre is.”

104. §

Az Sztj. 57/E. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés c) pontja szerinti eljárásra az Ektv. 13. §-ában foglalt eljárás szabályait kell

alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

- a) az Ektv. 13. §-ában a szolgáltató fogalma alatt a tartalomjegyzék szolgáltatót kell érteni, és
- b) az eljárásra nem alkalmazandók az Ektv. 13. §-ának alakására vonatkozó szabályai.”

105. §

Az Szt. 57/G. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A tartalomjegyzék szolgáltató nem felel a szolgáltatás igénybe vevője által e § szerint benyújtott panasz nyomán elérhetővé tett tartalomért.”

106. §

(1) Az Szt. 60. § (4) helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szoftverre a 34. § (2) bekezdése és a 38. § (1) bekezdése nem alkalmazható.”

(2) Az Szt. 60. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A szoftver felhasználási és vagyoni átruházási szerződésre a 16. § (4), (6)-(7) bekezdése, a 48. §, az 50/A. §, az 50/B. § az 51. §, valamint a 102. § kivételével a felhasználási szerződés szabályait kell alkalmazni. A 49. § (1) bekezdésében szabályozott határidő szoftver esetében négy hónap.”

107. §

(1) Az Szt. 101. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az SZJSZT felkérésre peren kívül is adhat szakvéleményt a szerzői jog gyakorlásával kapcsolatos kérdésekben.”

(2) Az Szt. 101. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a (3) bekezdés szerinti felkérésben a felek az ügy és az SZJSZT szakvéleményének titokban tartását kérik, az adatbázis csak az ügy számát, tárgyát, és a jogértelmezési kérdésekben tett – kivonatolt – megállapításokat tartalmazza.”

108. §

Az Szt. 105. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az egyeztető testület a 104. §-ban valamint a 105/A. §-ban foglalt eljárása során e szakaszban foglalt szabályok megsértésével járt el, a sérelmet szenvedett fél az egyeztető testület döntése alapján létrejött megállapodást az annak hatálybalépésétől számított három hónapon belül bíróság előtt megtámadhatja.”

109. §

(1) Az Szt. 113. § (1) bekezdés m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„m) a műsorszolgáltató szervezetek egyes online közvetítéseire, valamint televíziós és rádiós műsorok továbbközvetítésére alkalmazandó szerzői jogok és szerzői joggal szomszédos jogok gyakorlására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 93/83/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/789 európai parlamenti és tanácsi irányelv,”

(2) Az Sztj. 113. § (1) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„n) a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló (2014. február 26.) 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

110. §

Az Sztj.

a) 41/F. § (1) bekezdés nyitó szövegrészában a „38. § (5) bekezdésében meghatározott intézmény” szövegrész helyébe a „33/A. § (1) bekezdés 2. és 3. pontjaiban meghatározott intézmények” szöveg,

b) 82/A. § (1) bekezdés nyitó szövegrészában a „gyűjtemény” szövegrész helyébe a „kiadvány” szöveg

lép.

111. §

Hatályát veszti az Sztj.

a) 104. § (4) bekezdése,

b) 105/A. § (6) bekezdése.

8. A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény módosítása

112. §

A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fmtv.) 32/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Mintaoltalmi ügyekben az ügyfél és az ügyfél jogi képviselője nem köteles elektronikus ügyintézésre.”

113. §

(1) Az Fmtv. 58. §-a a következő (1a)–(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a feleknek a kitűzött határnap előtt legkésőbb három nappal előterjesztett, indokolt közös kérelmére a tárgyalást elhalasztja. Később előterjesztett közös kérelemre a tárgyalás kivételesen fontos okból halasztható el.

(1b) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a kitűzött tárgyalást hivatalból – a tárgyalást megelőzően vagy a tárgyaláson – a tárgyalás megtartása nélkül csak fontos vagy a Szellemi

Tulajdon Nemzeti Hivatala érdekkörében felmerült okból, az ok megjelölésével halaszthatja el.

(1c) A tárgyalás elhalasztása esetén a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az új tárgyalási határnap kitűzéséről egyidejűleg intézkedik.”

(2) Az Fmtv. 58. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és a határozatot a tárgyalás napján ki kell hirdetni, és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni. Az írásba foglalt határozatot a kihirdetéskor jelen lévő feleknek nyomban kézbesíteni kell, a meg nem jelent felek részére pedig három napon belül kézbesíteni kell.”

114. §

Az Fmtv. 60. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az 58. § (1a)-(4) bekezdését a nemleges megállapítási eljárásban is alkalmazni kell.”

9. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

115. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) 5. § (2) bekezdés g) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(Jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintet nélkül rászorultnak tekintendő az a fél, aki)

„g) a 4/2009/EK tanácsi rendelet 46. cikkében meghatározott jogosultként kér az 56. cikk szerinti, vagy a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló, 2007. november 23-i hágai egyezmény (a továbbiakban: hágai tartási egyezmény) 15. cikkében meghatározott jogosultként kér a 10. cikk szerinti eljárás lefolytatásához jogi segítséget,”

116. §

A Jst. 11. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az állam a 4/2009/EK tanácsi rendelet és a hágai tartási egyezmény alapján a tartási kötelezettségek végrehajtása iránti eljárásban is biztosítja a fél számára a pártfogó ügyvédi képviselőt és viseli a fél helyett annak költségét.”

117. §

A Jst. 90. §-ában a „46. cikkének” szövegrész helyébe a „44. cikk (1) bekezdésének és 46. cikkének” szöveg lép.

10. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

118. §

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 25. § (1) bekezdése a következő *zs*) ponttal egészül ki:

(A cégjegyzék szükség szerint, valamennyi cég esetében tartalmazza)

„*zs*) a cég Európai Unió más tagállamában bejegyzett fióktelepe esetén a fióktelep nevét, további megnevezés esetén e megnevezéseit, székhelyét, nyilvántartásba vételének napját, ha ilyen adattal rendelkezik, működése megkezdésének napját.”

119. §

(1) A Ctv. 27. § (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Közjegyzői iroda esetében

- a) a tagok nevét, lakóhelyét, a közjegyző tag esetében a hivatali helyiségének (irodájának) címét is,
- b) a közjegyző tag (tagok) szavazati jogának terjedelmét, valamint
- c) a helyettes irodavezető nevét, lakóhelyét, születési idejét, anyja születési nevét, valamint e tisztségét, e jogviszonya keletkezésének időpontját, továbbá azt a tényt, ha a helyettes irodavezető közjegyzői aláírás-hitelesítéssel ellátott címpéldánya vagy ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos által ellenjegyzett aláírás-mintája benyújtásra került.”

(2) A Ctv. 27. §-a a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) A helyettes irodavezető bejegyzése iránti változásbejegyzési kérelemnek – a területi kamara elnökségének határozata alapján – a cégjegyzékbe bejegyzett irodavezető törlésére irányuló kérelmet is tartalmaznia kell. A helyettes irodavezető cégjegyzékből való törlésére irányuló változásbejegyzési kérelemnek tartalmaznia kell – a területi kamara elnökségének határozata alapján – a közjegyzői iroda képviselőjére a továbbiakban jogosult személy cégjegyzékbe bejegyzendő adatait is.”

120. §

A Ctv. 36. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás során az elektronikus úton küldött okiratokat minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátni, oly módon, hogy az időbélyegző alapján a minősített elektronikus aláírás használatára való jogosultság – az okirat aláírásának időpontjában való – fennállása megállapítható legyen. A cégbíróság által küldött elektronikus okirat közokiratnak minősül. Ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos jogi képviselő esetén az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott elektronikus aláírás és elektronikus bélyegző is használható.”

121. §

A Ctv. IV. Fejezet 18. Címe a következő 63/A. § és 63/B. §-sal egészül ki:

„63/A. §

(1) Ha a tagállami cégnyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül erre vonatkozó tagállami megkeresés érkezik, a cégbíróság megvizsgálja, hogy a megkeresésben megjelölt személy e törvény szerinti eltiltás hatálya alatt áll-e, vagy vele szemben fennáll-e a Ptk. 3:22. § (4), illetve (5) bekezdésében meghatározott kizáró ok. A tagállami megkeresésre sor kerülhet az Európai Unió tagállamában történő társaságalapítás és új vezető tisztségviselő, felügyelőbizottsági tag bejegyzése során is.

(2) Ha a tagállami megkeresés a szükséges adatokat tartalmazza, a cégbíróság a 38. § (2) bekezdése szerinti módon a vizsgálat lefolytatásához adatot igényel a természetes személyek nyilvántartásából.

(3) A cégbíróság elsődlegesen elektronikusan, számítógépes program útján ellenőrzi, hogy a cégjegyzék tartalmaz-e e törvény szerinti eltiltási bejegyzést a megkeresésben megjelölt személy vonatkozásában. Ha a cégjegyzék eltiltási bejegyzést nem tartalmaz, a cégbíróság további vizsgálatot folytatva a 44/B. §-ban foglaltak megfelelő alkalmazásával – a tagállami cégnyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül érkezett tagállami megkeresés megválaszolása céljából – adatot igényel a bünyügyi nyilvántartó szervtől.

(4) A cégbíróság a tagállami cégnyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül tájékoztatja a megkereső tagállamot a (2) és a (3) bekezdés szerinti vizsgálat eredményéről, ideértve azt is, ha a megjelölt személy nem azonosítható. A cégbíróság a tájékoztatást a tagállami megkeresés érkezésétől számított egy munkanapon belül küldi meg a megkereső tagállam részére. Ha a bünyügyi nyilvántartó szervtől a cégbíróság adatot igényel, a tájékoztatás megküldésének határideje a bünyügyi nyilvántartó szerv értesítésének érkezését követő munkanap.

(5) A megkereső tagállam további tájékoztatást is kérhet. E törvény szerinti eltiltásra vonatkozó adatokról a cégbíróság tájékoztatást nyújt. A Ptk. 3:22. § (4), illetve (5) bekezdésében meghatározott kizáró ok esetén a cégbíróság kizárólag arról ad tájékoztatást, hogy a kizáró ok fennállása a Ptk. mely rendelkezésén alapul.

(6) A cégbíróság ezen § szerinti információcsere során okiratokat nem küld a megkereső tagállam részére.

(7) A cégbíróság a természetes személyre vonatkozó adatokat – a csalárd vagy más visszaélésszerű magatartás megelőzése, az Európai Unión belüli társasággal vagy fiókteleppel kapcsolatba kerülő személyek védelme biztosítása céljából – az e § szerinti információcsere biztosítása érdekében a (8) bekezdésben meghatározott ideig kezeli.

(8) A cégbíróság informatikai rendszere az e törvény szerinti eltiltás fennállása esetén a 10. § (3) bekezdésében meghatározott időpontig, egyéb esetben az (1) bekezdésben foglalt megkeresés megválaszolásáig, de legfeljebb 60 napig tárolja a megkeresésben megjelölt személyre vonatkozó személyes adatokat.

63/B. §

(1) A 63/A. § szerinti információcsere e törvényben foglaltak figyelembevételével mellett az Európai Bizottság vonatkozó végrehajtási rendeletében előírt tartalommal és formában kerül sor.

(2) A 63/A. § szerinti információcsere lefolytatására a Fővárosi Törvényszék rendelkezik

kizárólagos illetékességgel.”

122. §

A Ctv. 116. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Ha e Fejezet rendelkezése szerint a cégbíróság által hozott végzéssel szemben fellebbezésnek van helye, a másodfokú bíróság a fellebbezést 30 munkanapon belül bírálja el.”

123. §

A Ctv. 117. §-a a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A cégbíróság a követelést tartalmazó elkésett bejelentést visszautasítja; e végzés ellen fellebbezésnek van helye.”

124. §

A Ctv. 117/C. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A kényszertörlési eljárás megszüntetése iránti kérelmet visszautasító, valamint elutasító végzéssel szemben fellebbezésnek van helye.”

125. §

A Ctv. 117/E. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az eltiltással érintett személy vitatja a bejelentett követelést vagy annak egy részét, meg kell jelölnie a vitatás indokát és az annak alapjául szolgáló tényeket, valamint csatolnia kell azt az okiratot vagy annak másolatát, amelyre bizonyítékként hivatkozik. Ha a követelés közokiraton alapul, a követelés a kényszertörlési eljárásban nem vitatható, ide nem értve az arra való hivatkozást, hogy a követelés megfizetése részben vagy egészben már megtörtént. Ha az eltiltással érintett személy a vitatás indokát nem jelöli meg vagy az ellentmondásos, vagy a követelés a kényszertörlési eljárásban nem vitatható, a cégbíróság a (3) bekezdés szerinti végzésében elutasítja a követelés vitatását.”

126. §

A Ctv. 118. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a céggel szemben követelés bejelentésére nem került sor, azonban a cég fellelhető vagyonnal rendelkezik, a cégbíróság – a 116. § (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben eltiltás mellőzése mellett – a céget a 62. § (4) bekezdése figyelembevételével törli a cégjegyzékből. Ha azonban a cég fellelhető vagyonának tulajdonjogával összefüggésben kétség merül fel, a cégbíróság megszünteti a kényszertörlési eljárást és kezdeményezi a cég ellen a felszámolási eljárás megindítását.”

127. §

(1) A Ctv. 1. számú melléklete az 1. melléklet szerint módosul.

(2) A Ctv. 2. számú melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

128. §

A Ctv.

- a) 25. § (1) bekezdés z) pontjában a „meg.” szövegrész helyébe a „meg,” szöveg,
- b) 38. § (1) bekezdésében a „formátuma tekintetében” szövegrész helyébe az „eredete, sértetlensége és formátuma tekintetében” szöveg,
- c) 118. § (6c) bekezdésében az „(1) és a (2) bekezdés szerinti” szövegrész helyébe az „(1), a (2) és a (6) bekezdés szerinti, a cég törlését elrendelő” szöveg,
- d) 118. § (6c) bekezdésében a „viselésére” szövegrész helyébe a „megfizetésére” szöveg,
- e) 118/D. § (8) bekezdésében az „azon eltiltott vezető tisztségviselővel, illetve taggal szemben” szövegrész helyébe az „azon eltiltott személlyel szemben” szöveg,
- f) 132. § (1) bekezdés k) pontjában az „irányelv, kivéve az (EU) 2019/1151 irányelv 1. cikkének az (EU) 2017/1132 irányelv 13i. cikkét, 13j. cikk (2) bekezdését, és 16. cikk (6) bekezdését megállapító rendelkezéseit.” szövegrész helyébe az „irányelv;” szöveg,
- g) 1. számú melléklet III. pont 9. alpontjában az „egyesülés” szövegrész helyébe a „művelet” szöveg

lép.

11. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása

129. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) 28. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az örökhatyó a halálakor ügyvéd volt, az (1) bekezdés szerinti jegyzőkönyv felvétele helyett a hagyatéki leltárban ennek tényét kell feltüntetni, valamint az ügyvédi tevékenységről szóló törvény alapján kijelölt irodagondnok által készített nyitó jegyzőkönyv iktatószámát, ha azt az irodagondnok a hagyatéki leltár elkészültéig közölte.”

130. §

A Hetv. 29. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A helyszíni leltár felvételének idejéről és helyéről értesíteni kell az ismert öröklésben érdekeltet, valamint a 28. § (1a) bekezdése szerinti esetben az ügyvédi kamarai nyilvántartásba bejegyzett irodagondnokot.”

131. §

A Hetv. 30. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A jegyzőt, valamint a közjegyzőt a 28. § (1a) bekezdése szerinti esetben a leltár felvétele során köti az irodagondnok nyilatkozata abban, hogy

- a) az okirat ügyvédi iratőrzési kötelezettséggel terhelt,
- b) az okirat, pénz illetve vagyontárgy ügyvédi letét tárgyát képezi.”

132. §

A Hetv.

- a) 28. § (2) bekezdés nyitó szövegrészében az „örökhagyó” szövegrész helyébe az „örökhagyó a halálakor” szöveg,
 - b) 28. § (3) bekezdésében a „(2) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés a), c)-f) pontjában” szöveg
- lép.

133. §

Hatályát veszti a Hetv.

- a) 28. § (1) bekezdésében az „ügyvéd, ”,
- b) 47. § (2) bekezdés b) pontjában a „ , vagy az erre felhatalmazott hivatásos magyar konzuli tisztviselőnél konzuli okiratba foglalt nyilatkozatban”,
- c) 47. § (5) bekezdésében a „vagy az erről szóló nyilatkozatot okiratba foglaló” és a „vagy a nyilatkozatról készített konzuli okiratot” szövegrész.

12. A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény módosítása

134. §

A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény 2. melléklete helyébe a 3. melléklet lép.

13. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény módosítása

135. §

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (1) bekezdésében a „körét és” szövegrész helyébe a „körét, valamint” szöveg lép.

14. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosítása

136. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:181. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kapcsolattartásra vonatkozó határozatban rendelkezni kell a kapcsolattartás gyakoriságáról, időtartamáról, folyamatos vagy időszakos voltáról, arról, hogy felügyelt kapcsolattartásra kerül-e sor, gyermek átadásának és visszaadásának helyéről, idejéről és módjáról, továbbá a gyermek személyes okmányai átadásáról és visszaadásáról, valamint a kapcsolattartás elmaradására vonatkozó értesítési kötelezettségről és az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról.”

15. A gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény módosítása

137. §

A gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény 6. § (2) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

[A gondnokoltak nyilvántartásában az érintettre vonatkozóan szereplő alábbi adatokat a cselekvőképesség fennállásának vizsgálata céljából konkrét ügyben közvetlen hozzáféréssel jogosult megismerni és kezelni:]

„n) az adóhatóság az adózó vagy az eljárás egyéb résztvevője adott ügyre vonatkozó eljárási képessége fennállásának vagy hiányának megállapításához a 3. § (1) bekezdés a) pont aa)–ae) alpontjában és b)–e) pontjában szereplő adatokat.”

16. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosítása

138. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény a következő 37/B. §-sal egészül ki:

„37/B. § A Ptk.-nak az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi törvénnyel módosított 4:181. § (3) bekezdését az azt módosító rendelkezés hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

17. A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény módosítása

139. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Kjkt.) 13. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A jogosult ugyanazon ország tekintetében ugyanazon típusú műveivel vagy kapcsolódó jogi teljesítményeivel kapcsolatos ugyanazon szerzői jog vagy kapcsolódó jog kezelésével kizárólag egy közös jogkezelő szervezetet bízhat meg.

(4) Jogkezelési megbízás kizárólag a jogosult adott mű- vagy teljesítménytípusba tartozó valamennyi művére vagy kapcsolódó jogi teljesítményére kiterjedő hatállyal adható.”

18. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosítása

140. §

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 9. § (5) bekezdésében a „Ha az” szövegrész helyébe az „Amennyiben az” szöveg lép.

19. A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény módosítása

141. §

A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bpnp.) 22/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kérelmet a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésétől vagy annak a kérelmező tudomására jutásától számított 30 napon belül lehet előterjeszteni. A határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a kérelmet legkésőbb e határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adták. A határidőt az elmaradt kapcsolattartás pótlása esetén a kapcsolattartás pótlására megállapított legközelebbi megfelelő időpont lejártától kell számítani.”

142. §

A Bpnp. 22/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásának elrendelése tárgyában szükség esetén meghallgatást tart. A meghallgatásra szabályszerűen megidézetteknek a távolmaradása a meghallgatás megtartását és a végrehajtás elrendelése tárgyában való döntés meghozatalát nem gátolja. Bizonyítás felvételének – amelyet a bíróság hivatalból is elrendelhet – csak akkor van helye, ha a kérelem e nélkül nem bírálható el. A kérelem elbírálása során a bíróság soron kívül jár el.”

143. §

A Bpnp. 22/D. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A teljesítés önhibából történő elmaradása esetén a bíróság)

„a) megkeresi a gyámhatóságot a gyermek védelmében szükséges intézkedések megtétele érdekében,”

144. §

A Bpnp. 22/D. § (1) bekezdésében a „30 napon” szövegrész helyébe a „15 napon” szöveg lép.

20. A veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény módosítása

145. §

Hatályát veszti a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény 33. §-a.

21. A területi közigazgatás működésével kapcsolatos egyes kérdésekről, valamint egyes törvényeknek az Alaptörvény tizenegyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2022. évi XXII. törvény módosítása

146. §

Nem lép hatályba a területi közigazgatás működésével kapcsolatos egyes kérdésekről, valamint egyes törvényeknek az Alaptörvény tizenegyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2022. évi XXII. törvény 124. § 1. pontja és a 2. melléklete.

22. Záró rendelkezések

147. §

(1) Ez a törvény – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetést követő napon lép hatályba.

(2) Az 1–19. §, a 24. §, a 25. §, a 27. §, a 31–119. §, a 122–127. §, a 128. § a), c-e) és g) pontja, valamint a 129–146. § 2023. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 120. §, a 121. §, a 128. § b) és f) pontja, a 148. § (1) bekezdés e) pontja, a 148. § (2) bekezdés f) pontja 2023. augusztus 1-jén lép hatályba.

148. §

(1) E törvény

- a) 89. §-a a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
- b) 98. §-a a műsorszolgáltató szervezetek egyes online közvetítéseire, valamint televíziós és rádiós műsorok továbbközvetítésére alkalmazandó szerzői jogok és szerzői joggal szomszédos jogok gyakorlására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 93/83/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/789 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
- c) a 100–103. §-a, 105. §-a és 110. § b) pontja a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
- d) 108. §-a a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek,
- e) 120. §-a, a 121. §-a, a 128. § b) és f) pontja az (EU) 2017/1132 irányelvnek a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használata tekintetében történő módosításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1151 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény

- a) 19. §-a a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- b) 28. §-a, 111. §-a, 112. §-a a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendelet,
- c) 65. §-a, 66. § (1) bekezdése, 68. §-a, 70. §-a, 78. §-a és 80. §-a az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- d) 74–77. §-a az 1/2003/EK tanácsi rendelet és a 139/2004/EK tanácsi rendelet,
- e) 94. §-a az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14.-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet,
- f) 121. §-a az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerre vonatkozó műszaki leírások és eljárások tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az (EU) 2020/2244 bizottsági végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 18-i (EU) 2021/1042 bizottsági végrehajtási rendelet,
- g) 136. §-a az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló

1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

A Ctv. 1. számú melléklet II. pont 11. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem tartalmára tekintettel kötelező, az egyes cégformák bejegyzéséhez (változásbejegyzéséhez) szükséges további okiratok:]

„11. közjegyzői iroda esetén

- a) a területi kamara elnökségének alapítási engedélye, kivéve, ha az alapítási engedélyt megadottnak kell tekinteni, utóbbi esetben a tagok erről szóló, legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozata;
- b) a helyettes irodavezető bejegyzése esetén a területi kamara elnökségének a helyettes irodavezető kijelöléséről szóló határozatát;
- c) a helyettes irodavezető törlése esetén a területi kamara elnökségének a helyettes irodavezetői megbízásnak a megszüntetéséről és a közjegyzői iroda képviselőjére jogosult személy kijelöléséről szóló határozatát.”

1. A Ctv. 2. számú melléklet III. pontja a következő 1. alponttal egészül ki:
(Átalakulás bejegyzéséhez szükséges további okiratok:)

„1. az átalakulást megelőzően még be nem fizetett, illetve nem szolgáltatott vagyoni hozzájárulás teljesítésének igazolása;”

2. A Ctv. 2. számú melléklet III. pontja a következő 3. alponttal egészül ki:
(Átalakulás bejegyzéséhez szükséges további okiratok:)

„3. a szükséges tőkepótlás befizetésének, illetve teljesítésének igazolása;”

„2. melléklet a 2010. évi CLXXXIV. törvényhez

Az ítélőtáblák illetékességi területe

1. Fővárosi Ítélőtábla

1.1. Budapest főváros

1.2. Nógrád vármegye

1.3. Pest vármegye

2. Szegedi Ítélőtábla

2.1. Csongrád-Csanád vármegye

2.2. Bács-Kiskun vármegye

2.3. Békés vármegye

2.4. Jász-Nagykun-Szolnok vármegye

3. Pécsi Ítélőtábla

3.1. Baranya vármegye

3.2. Somogy vármegye

3.3. Tolna vármegye

3.4. Zala vármegye

4. Debreceni Ítélőtábla

4.1. Hajdú-Bihar vármegye

4.2. Borsod-Abaúj-Zemplén vármegye

4.3. Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye

4.4. Heves vármegye

5. Győri Ítélőtábla

5.1. Fejér vármegye

5.2. Győr-Moson-Sopron vármegye

5.3. Komárom-Esztergom vármegye

5.4. Vas vármegye

5.5. Veszprém vármegye”

Általános indokolás

A törvényjavaslathoz tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

1. Az iparjogvédelmi tárgyú törvények – *a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény* (a továbbiakban: Hmtv.), *a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi törvény* (a továbbiakban: Szt.), *a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény* (a továbbiakban: Vt.) és *a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény* (a továbbiakban: Fmtv.) – módosításának célja az egyes, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) előtti eljárásoknak a gyakorlati tapasztalatokon nyugvó finomhangolása, technikai módosítása, valamint más hazai, eljárási jogszabályokkal – mint *a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény* (a továbbiakban: Pp.) és *az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény* (a továbbiakban: Ákr.) – való összehangolása. A módosítások érintik az egyes eljárások szünetelésére és felfüggesztésére, oltalmi idők számítására, a lajstromozást kérelmező személyében bekövetkező változásokra és az egyes eljárási határidőkre vonatkozó rendelkezéseket.

2. *A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény* (a továbbiakban: Szt.) módosításának célja kisebb jogértelmezési, valamint technikai jellegű pontosítások átvezetése, amelyek részben *a műsorszolgáltató szervezetek egyes online közvetítéseire, valamint televíziós és rádiós műsorok továbbközvetítésére alkalmazandó szerzői jogok és szerzői joggal szomszédos jogok gyakorlására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 93/83/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/789 európai parlamenti és tanácsi irányelv* (a továbbiakban: SatCab II irányelv) és *a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv* (a továbbiakban: CDSM irányelv) 2021. június 1. napjával megvalósított átültetését követően született gyakorlati tapasztalatokon alapulnak. *A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény* (a továbbiakban: Kjkt.) módosításának elsődleges célja a közös jogkezelő szervezetek díjszabásainak jóváhagyásával kapcsolatos eljárás felülvizsgálata, az eljárás hatékonyságának növelése érdekében.

3. *A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény* (a továbbiakban: Kjtv.) módosítása a közjegyzők működésének gördülékenyebbé tételét segíti elő. Erre tekintettel a Javaslat egyértelműen meghatározza a közjegyzői irodában tagként résztvevő személyek körét, továbbá a közjegyző helyettesítésére vonatkozó szabályokat pontosítja. Egyebek mellett korlátozza a Javaslat a

nyugalmazott közjegyző helyettesítési tevékenységét. A nyugalmazott közjegyző csak a saját korábbi székhelyén, az utód közjegyző hivatalba lépéséig lesz kirendelhető tartós helyettesként.

A Javaslat azon közjegyzők számára, akiknek az öregségi nyugdíjkorhatár, de legalább a 65. életév betöltéséig kevesebb, mint 5 év van hátra, lehetőséget kíván biztosítani arra, hogy mentesüljenek az irodaalapítási kötelezettség és az ezzel járó adminisztratív terhek alól. A Javaslat elfogadása esetén ezek a közjegyzők a tevékenységüket továbbra is egyénileg folytathatják.

A Kjtv. módosításához kapcsolódóan *a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról* szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) módosítását az indokolja, hogy a helyettes irodavezető adatainak feltüntetéséhez a megfelelő jogalap rendelkezésre álljon, ezért a Javaslat a közjegyzői iroda esetén a cégjegyzékben kötelezően feltüntetendő adatnak minősíti a helyettes irodavezető nevét, lakóhelyét, amelyet a cégbíróság a területi kamara értesítése alapján automatikusan jegyez be.

Szintén a Kjtv. módosításához kapcsolódóan *a veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról* szóló 2021. évi XCIX. törvény módosítását az indokolja, hogy a közjegyzői irodává alakulás határideje 2022. december 31-én lejár, ezért a szabály ezt követően okafogyottá válik.

4. 2022. szeptember 14. napján került elfogadásra a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról szóló (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet [Digital Markets Act, a továbbiakban: (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet].

A Javaslat elsődleges célja az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelettel való összhang megteremtése. A hatékony jogérvényesítés érdekében a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében kapuőrnek minősülő vállalkozásokkal szemben vizsgálatokat folytathat le, illetve egyes vizsgálati cselekmények tekintetében együttműködhet az Európai Bizottsággal (a továbbiakban: Bizottság).

A Javaslat másodsorban a gyakorlati tapasztalatokon alapuló módosítások átvezetését is célozza, az alábbiak szerint:

- A vertikális csoportmentességi szabályokhoz kapcsolódóan annak lehetővé tétele, hogy egyedi esetben, és ne csak a hasonló megállapodások együttes hatása alapján lehessen megállapítani, hogy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 17. §-ában foglalt feltételek nem állnak fenn.
- A felszólító levél új jogintézményének meghonosítása, amely révén a GVH-nak egy addicionális eszköze lenne a versenyfelügyeleti eljárás előtt a potenciálisan jogsértő vállalkozásokkal történő kapcsolatfelvételre. A felszólító levél megküldése nem bír joghatással, a megküldött felszólító levélben a GVH aggályait közölheti, amelyre az érintett vállalkozás válaszolhat, vagy adott esetben jogsértő magatartásával felhagyhat.
- A fúziókontroll szabályainak módosítása, ideértve a bejelentési küszöbszámok inflációkövető

emelését, a bejelentés legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés módosítását (a bejelentés legkorábbi lehetséges időpontjának előrébb hozása útján), valamint a versenyfelügyeleti eljárásért az ügyfelek által fizetendő igazgatási szolgáltatási díj emelését.

5. Az (EU) 2017/1132 irányelvnek a digitális eszközök és folyamatok társasági jog terén történő használata tekintetében történő módosításáról szóló 2019. június 20-i 2019/1151 (EU) európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Digitális Irányelv) rendelkezéseit Magyarországnak két ütemben kell átültetnie. Az első ütemben harmonizálandó rendelkezéseket a tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról és egyéb jogharmonizációs célú törvénymódosításról szóló 2021. évi CXXIV. törvény ültette át a magyar jogba 2022. augusztus 1-i hatálybalépéssel. Jelen törvényjavaslat célja, hogy a 2023. augusztus 1. napjával átültetendő, törvényi szintű rendezést igénylő rendelkezéseket meghatározza. A Javaslat kiemelt jelentőségű szabályozási tárgyköre, hogy Európai Unió szintű információcserére kerülhet sor, amelynek során a tagállamok tájékoztatják a megkereső tagállamot arról, hogy a megkeresésében megjelölt személy az érintett tagállamban a vezető tisztségviselői megbízás vonatkozásában eltiltás hatálya alatt áll-e.

6. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénnyel való összhang megteremtését szolgálja, abban a körben, ahol az örökhatározó a halálakor ügyvéd volt. Emellett a Javaslat a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény rendelkezéseire is hozzáigazítja a Hetv. előírásait.

7. A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény módosítása biztosítja, hogy az ítélőtáblákhoz tartozó vármegyék helyesen kerüljenek a törvény 2. mellékletében feltüntetésre. Egyúttal a törvényjavaslat a módosításhoz kapcsolódóan rendelkezik a területi közigazgatás működésével kapcsolatos egyes kérdésekről, valamint egyes törvényeknek az Alaptörvény tizenegyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2022. évi XXII. törvény érintett rendelkezéseinek a hatályba nem lépéséről.

8. A Javaslat módosítja a gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvényt annak érdekében, hogy az adóhatóság az eljárásai során az eljárási képesség fennállásának megállapításához szükséges adatokat a gondnokoltak nyilvántartásából közvetlen adathozzáféréssel legyen jogosult megismerni.

9. A Javaslat több nemzetközi jogi kötelezettséggel kapcsolatos jogszabály-módosítást tartalmaz.

Szükséges a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) és a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) módosítása a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló, 2007. november 23-i hágai egyezmény (kihirdette a Tanács 2011/432/EU határozata) megfelelő hazai alkalmazásához. Az egyezmény alapján zajlik az együttműködés tartási ügyekben azon EU-n kívüli államokkal, amelyek szintén csatlakoztak az egyezményhez. Bár az egyezmény 2014. augusztus 1.

óta hatályban van Magyarországon és a többi EU-tagállamban, jelentősége az utóbbi években nőtt meg immár 18 EU-n kívüli állam csatlakozásával, illetve azzal, hogy a Brexitet követően magyar-brit vonatkozásban is ezen egyezményt kell alkalmazni a tartási ügyekben való együttműködésre a vonatkozó EU-szabályozás helyett.

A Vht. technikai jellegű módosítása szükséges a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló Luganóban 2007. október 30. napján aláírt Luganói Egyezmény (kihirdette a 2009/430/EK tanácsi határozat) megfelelő hazai alkalmazásához, a közjegyzők által kibocsátott fizetési meghagyásokkal kapcsolatban.

Részletes indokolás

1. §

A Hmtv. 11. §-ának hatályos szövege nem rendelkezik teljes körűen a használati minták oltalmi idejére vonatkozó számítás szabályairól, ezért indokolt a törvény kiegészítése az ezt szabályozó – az Szt. megfelelő rendelkezésére utaló – rendelkezéssel.

2. §, 31. §, 37-41. §, 51. §, 53-54. §

Az adatközlés intézménye 2011. január 1. napjával megszűnt, ezzel egyidejűleg kikerült az Szt. szövegéből a szabadalmi bejelentésekről vezetett nyilvántartás is, abban csak a közzétett szabadalmi bejelentésekről vezetett lajstrom szerepel. Ez azt eredményezi, hogy a szabadalmi, használatiminta-oltalmi és növényfajta-oltalmi bejelentések kapcsán az SZTNH részéről ügyviteli feladatainak hatékony ellátásához (pl. iktatás, határidők figyelése, hiánypótlási felhívás kiküldése, amelyeket különböző szervezeti egységek végeznek) elengedhetetlen a bejelentési nyilvántartás vezetése.

3. §

A javaslat az Szt. mintájára használatiminta-oltalmi bejelentések vonatkozásában is előírja a Hmtv. 32. § (2) bekezdésének módosítása útján az igénypontok egyértelműségének követelményét. A két oltalmi forma részben eltérő célkitűzéséből ugyanis nem következik, hogy ne lenne megkövetelhető használatiminta-oltalmi bejelentések vonatkozásában is az oltalmi kört meghatározó, kiemelt fontossággal bíró igénypontok egyértelműsége. A módosítás továbbá összhangba hozza a Hmtv. és az Szt. párhuzamos rendelkezéseit, ahol az igénypontok leírást követő helyzetére vonatkozó szabály a továbbiakban az alaki rendeletekben kerül szerepeltetésre.

4. §

A Hmtv.-nek a bejelentés módosítására vonatkozó jelenlegi szabályozása (35. § g) pont) a sokéves gyakorlat által is igazolt módon nem tekinthető egyértelműnek, félreértésre adhat okot, mivel az „*új tartalom bevitelére*” való utalás azt a képzetet kelt(het)i egyes ügyfelekben, hogy csupán az új

szöveg, vagy ábra(részlet) beiktatása nem megengedett, holott a jogalkotói szándék, a szabadalmi ügyintézés módszertani útmutatója és a következetes hivatali joggyakorlat egyaránt tiltja a meglévő szövegeknek és ábrarészleteknek a bejelentés tárgyát bővítő törlését is. Ezért indokolt a hivatkozott megtévesztő kifejezés törlésével a rendelkezés általánosabb értelművé tétele, igazodva annak mindenkori értelmezéséhez.

5. §

A Hmtv. 36. § (4) bekezdésének módosításával a szabályozás a továbbiakban igazodik a következetes gyakorlathoz, amely szerint, ha a bejelentő válaszol az SZTNH felhívására, és a bejelentés ennek ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket, úgy a bejelentés elutasításra kerül.

6. §

A Javaslat a Kjtv. 32. § (2) bekezdésének módosításával megszünteti azt a lehetőséget, hogy a közjegyzőt nyugalmazott bíró állandó vagy tartós helyettesként helyettesítse. Erre figyelemmel a felelősségbiztosításra vonatkozó Kjtv. 10. § (3) bekezdésében is törölni kell a nyugalmazott bíróra történő utalást.

7. §

A Kjtv. 31/B. §-a tartalmazza a közjegyzői irodai tagság létesítése, illetve ezen engedély visszavonása iránti eljárást, ugyanakkor ezek az eljárások nem kerültek feltüntetésre a területi kamara elnökségének hatáskörét felsoroló 11/A. §-ban. A Javaslat ennek megfelelően a tagság létesítése iránti engedélynek, illetve ezen engedély visszavonása iránti eljárással bővíti a területi kamara elnökségének hatáskörét felsoroló 11/A §-t.

8. §

A közjegyzői tevékenység közhatalmi jellegére tekintettel a Javaslat egyértelműen meghatározza a közjegyzői irodákban tagként résztvevő természetes személyek körét, a közjegyzőre, a közjegyző alkalmazásában álló közjegyzőhelyettesére és nyugalmazott közjegyzőre, illetve a közjegyző közeli hozzátartozójára korlátozza a lehetséges tagokat.

9. §

A Javaslat az iroda alapítási engedély megadására vonatkozó szabályokat azzal egészíti ki, hogy az alapítási engedélyt megadottnak kell tekinteni, ha a területi kamara elnöksége az eljárásra rendelkezésre álló határidőben nem bírálja el a kérelmet. A Javaslat a kérelemmel kapcsolatos hiánypótlási felhívásra maximálisan 30 napos határidőt ad azzal, hogy a hiánypótlás időtartama a határidőbe nem számít bele.

10. §

Annak érdekében, hogy a közjegyzőétől elkülönülő vagyona legyen a közjegyzői irodának, a

Javaslat kimondja, hogy a közjegyzőt illető összegek és azok járulékaik a közjegyzői iroda bevételeit képezik, ezek biztosítékainak jogosultja is az iroda lesz, továbbá az adatfelhasználás körét az ezen összegek, járulékaik és biztosítékaik nyilvántartásához és érvényesítéséhez szükséges körben bővíti.

11-13. §

A közjegyző helyettesítésének két formája van az alapul szolgáló okokra figyelemmel: egyrészt az állandó helyettesítés a rövidebb, alkalmoszerűbb (például nyári szabadság) távollétek esetére, másrészt a tartós helyettesítés, amely huzamosabb időre szól, például a megüresedett álláshelyre annak betöltéséig vagy a közjegyző szolgálatának szünetelése idejére. A Javaslat meghatározza pontosan, hogy ki rendelhető ki helyettesként. Nem lehet a jövőben helyettes a nyugalmazott bíró, a nyugalmazott közjegyző pedig csak kivételesen a Kjtv. 37. § (6) bekezdésében meghatározottak szerint, csak a saját korábbi székhelyén, az utód közjegyző hivatalba lépéséig rendelhető ki tartós helyettesként. A nyugalmazott közjegyző a helyettesítési tevékenységet egyénileg is folytathatja, ugyanakkor, ha közjegyzői iroda formájában működik – a közjegyzői iroda korlátolt felelősségű társasággá való átalakulására vonatkozó 90 napos határidő a kirendelés megszűnésétől számítandó.

A közjegyző helyettesítése kapcsán a Javaslat beemeli a közjegyzőjelöltet, a közjegyzői irodai ügyintézőt és az ügyintézőt is a helyettesítés során eljárók körébe, ezzel bővítve a helyettesnek segítő munkatársak körét.

14. §

A jelenleg hatályos szabályozás szerint az állandó helyettesi megállapodás vonatkozik az állandó helyettes és a helyettesített közjegyző közötti jogviszonyra, amely megállapodást a Magyar Országos Közjegyzői Kamara hagyja jóvá, és amely megállapodásnak a kötelező tartalmi elemeit a Kjtv. 37/A. § (2) bekezdése sorolja fel. A Javaslat úgy rendelkezik, hogy amennyiben az állandó helyettesítési megállapodás másként nem rendelkezik, úgy az állandó helyettes a helyettesített közjegyző közjegyzői irodája keretében folytatja a helyettesítési tevékenységet. Ezzel a rendelkezés egyértelműsíti, hogy főszabály szerint, eltérő tartalmú megállapodás hiányában az állandó helyettes tevékenységi formája közjegyzői iroda.

15. §

A Javaslat a Kjtv. 31/B. § új (1a) bekezdésében egyértelműen meghatározza a közjegyzői irodákban tagként résztvevő természetes személyek körét. Ehhez kapcsolódóan átmeneti rendelkezést tartalmaz a Javaslat akként, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett közjegyzői irodáknak 2023. március 31-ig kell eleget tenniük az új szabályoknak.

A Javaslat azon közjegyzők számára, akiknek az öregségi nyugdíjkorhatár, de legalább a 65. életév betöltéséig kevesebb, mint 5 év van hátra, lehetőséget biztosít arra, hogy mentesüljenek az irodaalapítási kötelezettség és az ezzel járó adminisztratív terhek alól. A Javaslat elfogadása esetén ezek a közjegyzők a tevékenységüket továbbra is egyénileg folytathatják.

16-17. §

A Javaslat arra tekintettel, hogy a közjegyzőnek a kinevezésétől számított 3 hónapon belül hivatalba kell lépnie, a jelenlegi két hónapról 15 napra rövidíti le a területi kamara elnökségének az irodaalapítási engedély kiadására vonatkozó határidejét.

A fentiek mellett a Javaslat a közjegyzői irodai tagságra vonatkozó új rendelkezéseknek megfelelően módosítja a Kjtv. 31/B. § (4)–(8) bekezdését, 31/C. § (2) bekezdés *b*) pontját, valamint a 31/E. § (4) bekezdését.

A Javaslat hatályon kívül helyezi azt a rendelkezést, amely a közjegyzővel munkaviszonyban állókat sorolja fel. A rendelkezés a jövőben ebben a formájában nem szükséges, mert a közjegyzők a jövőben főszabály szerint közjegyzői irodai formában működnek, így a közjegyzői iroda a munkáltató. Azokra a kivételes esetekre, amikor mégsem a közjegyzői iroda a munkáltató, a Javaslat külön szabályokat ad. A Javaslattal a Kjtv. 37. §-ba beemelt új (5) bekezdés lehetővé teszi, hogy ha a helyettesítést ellátó egyénileg végezheti a tevékenységét, úgy ő legyen a munkáltató. Továbbá azok a közjegyzők lehetnek még munkáltatók a Kjtv. átmeneti szabályokat tartalmazó 182. § új (18) bekezdése alapján, akik átmenetileg, a nyugdíjba vonulásukig még egyénileg végezhetik a tevékenységüket.

18. §

Magyarország és a többi EU-tagállam vonatkozásában 2014. augusztus 1-én lépett hatályba a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról szóló, 2007. november 23-i hágai egyezmény (kihirdette a Tanács 2011/432/EU határozata, a továbbiakban: hágai tartási egyezmény), amely a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló 2008. december 18-i, 4/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: tartási rendelet) előzményének tekinthető, és szabályozása sok tekintetben megegyezik a tartási rendeletével. A 2007-es hágai tartási egyezményhez egyre több állam csatlakozik (jelenleg 18 EU-n kívüli állam a részese), ezért biztosítani kell az egyezmény alkalmazásának belső jogi feltételeit. Így szükséges a Vht. 10. § e) pontjának kiegészítése: a tartási rendelethez hasonlóan a hágai tartási egyezmény alapján szintén előterjeszthetők különleges intézkedések iránti megkeresések (pl. a kötelezett jövedelméről, anyagi helyzetéről információk beszerzése iránt) még az egyezmény szerinti kérelem elkészítése előtt, annak megállapítása érdekében, hogy a jelentős adminisztrációt és fordítási költséget igénylő kérelmet célszerű-e előterjeszteni. Az ilyen jellegű, a tartási rendelet szerinti megkeresések végrehajtható okiratok; a Vht. 10. § e) pontjának módosításával a hágai tartási egyezmény szerinti külföldi megkeresés alapján a magyar központi hatóság által kiállított megkeresés is végrehajtható okiratnak minősül.

19. §

A polgári és kereskedelmi ügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerését és végrehajtását az Európai Unióban *a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok*

elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Brüsszel IA rendelet), az EFTA-tagállamok vonatkozásában pedig *a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, Luganóban 2007. október 30. napján aláírt Luganói Egyezmény* (kihirdette a 2009/430/EK tanácsi határozat, a továbbiakban: Luganói Egyezmény) biztosítja. A Brüsszel IA rendelet és a Luganói Egyezmény hatálya nemcsak a bírósági határozatokra, hanem polgári és kereskedelmi ügyekben eljáró más hatóságok határozataira, illetve végrehajtható közokiratokra is kiterjed. A Brüsszel IA rendelet 3. cikk a) pontja kifejezetten nevesíti, hogy annak hatálya kiterjed Magyarországon a fizetési meghagyásos eljárásokban a közjegyző által hozott határozatokra is, míg a Luganói Egyezmény 62. cikke úgy rendelkezik, hogy az egyezmény alkalmazásában a „bíróság” kifejezés az államok azon hatóságait is magában foglalja, amelyek az egyezmény hatálya alá tartozó ügyekben hatáskörrel rendelkeznek.

A másik állambeli végrehajtásra irányuló kérelemhez a határozaton, illetve közokiraton túl csatolni kell az eredeti állam illetékes hatósága által kibocsátott, a határozat, illetve közokirat legfontosabb adatairól kiállított, a Brüsszel IA rendelet, illetve a Luganói Egyezmény megfelelő melléklete szerinti tanúsítványt. Magyar határozatok és közokiratok vonatkozásában a Vht. 31/C. §-a határozza meg, hogy mely hatóság állítja ki a külföldi végrehajtáshoz szükséges tanúsítványokat. A Brüsszel IA rendelet, illetve a Luganói Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek szempontjából a magyarországi közjegyzők sajátosan kettős helyzetben vannak: egyes ügyekben, így fizetési meghagyásos eljárásokban marasztalást tartalmazó határozatot hoznak, míg más ügýtípusokban végrehajtható közokiratokat bocsátanak ki. Amennyiben ezek más EU- vagy EFTA-tagállamban történő végrehajtása szükséges, egy fizetési meghagyásban hozott határozat esetén a határozatokra vonatkozó, a Brüsszel IA rendelet I., illetve a Luganói Egyezmény V. melléklete szerinti tanúsítványt kell kibocsátaniuk, míg végrehajtható közokiratok esetén a közokiratok végrehajtásához szükséges, a Brüsszel IA rendelet II., illetve a Luganói Egyezmény VI. melléklete szerinti tanúsítványt. A Vht. 31/C. § (2) bekezdésének hatályos d)-e) pontja ugyanakkor valamennyi közjegyzői okirat (legyen az marasztalást tartalmazó végzés vagy közokirat) vonatkozásában a végrehajtható közokiratokra vonatkozó tanúsítvány kiállítását írja elő. A módosítással egyértelművé válik, hogy fizetési meghagyásos eljárásban hozott határozatokról a közjegyzőnek a határozatokról szóló tanúsítványt kell kiállítania.

20. §

A végrehajtás során felmerülő költséget főszabály szerint a végrehajtást kérő előlegezi, és az adós viseli. Mindazonáltal, ha a végrehajtási lap vagy a végrehajtási záradék törvény megsértésével került kiállításra és a bíróság visszavonja a végrehajtási lapot, vagy törli a végrehajtási záradékot, akkor a végrehajtás során felmerült költségek megfizetése minden esetben a végrehajtást kérőt terhelik.

21. §

A nyugdíjfolyósító szerv számára jelentős többletterhet jelent az arányos kielégítésre vonatkozó

szabályok betartása, továbbá a több tartozással rendelkező nyugdíjasok ellátása jellemzően alacsony összegű, amelyből a tartozások arányos kielégítése csekély mértékben valósítható meg. A módosítás értelmében a nyugdíjfolyósító szervnek az arányosításra vonatkozó szabályokat csak a gyermektartásdíj követelés és a polgári perben vagy büntetőeljárásban az adóssal szemben a bűncselekmény következtében keletkezett és a természetes személy sértett javára megállapított polgári jogi igény jogcímű követelések esetén kell alkalmaznia.

22. §

A módosítás alapján a nyugdíjfolyósító szerv által nem havi rendszerességgel járó és ekként nem havi rendszerességgel folyósított kifizetésekből kizárólag a gyermektartásdíj követelés és a polgári perben vagy büntetőeljárásban az adóssal szemben a bűncselekmény következtében keletkezett és a természetes személy sértett javára megállapított polgári jogi igény összege vonható le. A nem havonkénti rendszerességgel járó egyszeri kifizetés alatt értendő különösen a visszamenőlegesen elszámolt emelés összege, késedelmi kamat, egyszeri segély, tizenharmadik havi nyugdíj, tizenharmadik havi ellátás, nyugdíjprémium, a szépkorúak jubileumi juttatása, a nyugdíjas bányászok szénjárandóságának pénzbeli megváltása.

23. §

A módosítás alapján minden kárpótlási célú életjáradék mentes a letiltás alól.

24. §

Szükséges a Vht. 164. § (2) bekezdésének kiegészítése a hágai tartási egyezményre utalással, miután az egyezmény 43. cikkének (1) bekezdése – hasonlóan a tartási rendelet 43. cikkéhez – úgy rendelkezik, hogy az egyezmény alkalmazása során felmerülő költségek megtérítése nem élvezhet elsőbbséget a tartási követelések behajtásával szemben.

25. §

A Vht. 210/H. §-a szabályozza a tartásra kötelezett adatainak beszerzésére irányuló központi hatósági megkeresés végrehajtását. A tartásra kötelezett adatainak beszerzése nemcsak a tartási rendelet, hanem a hágai tartási egyezmény által is előírt feladat, ezért a Vht. 210/H. §-ának kiegészítése szükséges a hágai tartási egyezményre utalással.

26. §

A módosítás alapján az ügyész a törvény által biztosított kivételes fellépése esetén az eljárásához szükséges iratokat bekérheti az eljáró végrehajtótól, amelynek a végrehajtó 15 napon belül köteles eleget tenni. Továbbá ha a végrehajtó az ügyész megkeresésének eleget tesz, az nem minősül a titoktartási kötelezettség megsértésének, ekként a Kar hivatali szervétől előzetes felmentés beszerzésére nem kell, hogy sor kerüljön.

27. §

Átmeneti rendelkezések.

28. §

Technikai módosítás, a Vht. tartási rendelethez vonatkozó hiányos jogharmonizációs záradékának kiegészítése a Vht. 10. § e) pontjára és a 210/H. § (1) bekezdésére tekintettel.

29. §

Szükséges a végrehajtási eljárások során foganatosított letiltás és hatósági átutalási megbízás kapcsán az öregségi nyugdíjminimum összegéhez történő viszonyítás módosítása és a végrehajtás alól mentes összeg megemelése. Ekként a módosítás értelmében mentes a végrehajtás alól a 60 ezer Ft-ot meg nem haladó összeg, amely csak kivételes esetekben vonható végrehajtás alá (pl. szüléssel járó költségek megfizetése). Továbbá megemelésre kerül az az összeghatár is, amely felett korlátlanul letiltható a jövedelem. Egyebekben technikai pontosításokat tartalmaz e szakasz.

30. §

A végrehajtási eljárás során a becsértéket a végrehajtó állapítja meg, Amennyiben a becsérték megállapításával valamely érintett nem ért egyet, vagy az ingóság becsértékének megállapításához szakértő-becsüs közreműködését kéri valamely fél, akkor a felmerülő költségeket az köteles előlegezni, aki ezeket az intézkedéseket kérte. A módosítás alapján a költségekre a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog igénybe vehető a vonatkozó jogszabályok alapján.

32. §

Az Szt. hatályos szövege nem rendelkezik teljes körűen az oltalmi idő számításának szabályairól, ezért célszerű az Szt. 22. §-ának kiegészítése az erre vonatkozó rendelkezéssel.

33. §

A Javaslat pontosítja azon szabadalmi vagy kiegészítő oltalom alatt álló műszaki megoldások körét, amelyekre közegészségügyi kényszerengedély igényelhető (Szt. 33/B. § (1) bekezdés a) pont). Ennek keretei között a rendelkezésből kikerül a „vizsgálati gyógyszer” kategóriája, mivel vizsgálati gyógyszer nem képezheti szabadalmi oltalom tárgyát, így annak vonatkozásában kényszerengedély sem adható. Ennek kapcsán tisztázni szükséges, hogy az Szt. és az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény eltérő fogalomrendszerére tekintettel a módosítás nem szűkíti a kényszerengedély hatályát, az Szt. 33/B. § (1) bekezdés a) pontja a továbbiakban is minden egészségügyi terméket lefed – legyen az akár a vizsgálati gyógyszer hatóanyaga is –, amely vonatkozásában szabadalmi vagy kiegészítő oltalom került megadásra.

34. §, 83. §, 88. §

A gyakorlatban felmerült probléma, hogy kontradiktórius ügyekben az SZTNH – jogszabályi alap hiányában – nem tudja tudomásul venni a kérelmező (felszólaló) személyében bekövetkező

változásokat.

Az eljárás folyamán bekövetkező jogutódlással (eljárási jogutódlás) kapcsolatban az Ákr. szabályozása megfelelő iránymutatást tartalmaz: Ákr. 11. §-a és az ahhoz fűzött kommentár szerint, ha a hatóság a folyamatban levő eljárásban tudomást szerez az ügyfél kieséséről, meg kell állapítania, hogy a kiesett ügyfél helyébe lép-e a jogutód és ha igen, akkor ki az. Ha tehát felmerül, hogy az ügyfél személyében változás következett be, a hatóságnak először ezt a körülményt kell tisztáznia. Ennek elmulasztása (a nem megfelelő ügyfél részvételével lefolytatott eljárás) lényeges eljárási szabálysértésnek minősül a bírói gyakorlat szerint. A hatóság jogutódlást megállapító végleges döntését követően a kieső ügyfél helyébe a polgári jog szabályai szerinti jogutódja léphet (Ákr. 11. § (1) bek.). Mivel a jogutódlás a hatóságtól függetlenül következik be, a hatóság erről nem rendelkezik, hanem csak megállapítja a jogutódlás tényét. A jogutódlásról rendelkező végzést a jogelőddel (feltéve, ha nem szűnt meg jogutód nélkül, illetve nem halt meg pl.) és a jogutóddal is közölni kell. Az Ákr. 116. § (3) bekezdés b) pontja szerint a jogutódlásról szabályszerű végzést kell hozni, amely ellen az ügyfél önálló jogorvoslással élhet.

Problémát okoz, hogy az iparjogvédelmi jogszabályok (Szt. 45. § (3) bek., Vt. 38. § (4) bek.) értelmében az SZTNH előtti ügyekben nem alkalmazhatók az Ákr. jogutódlásra vonatkozó rendelkezései. Az iparjogvédelmi törvények azonban kizárólag a lajstromban szereplő személyeket érintő jogutódlással kapcsolatban tartalmazzanak szabályozást (bejelentő és jogosult, illetve képviselőjük), ezért kétséges, hogy az eljárási jogutódlás kapcsán milyen szabályok alapján járhat el az SZTNH és hogyan.

Iparjogvédelmi ügyekben az ügyfél érdekei mellett az SZTNH-nak a közérdeket is szem előtt kell tartania. A gyakorlatban szabadalmi ügyekben növekvő gyakorisággal fordul elő a döntés kijavításának visszaélésszerű igénylése a szabadalmi leírás és igénypontok tekintetében, például a megadást követő kontradiktórus eljárások során. Elmondható továbbá, hogy ezen iratok tekintetében csak kivételes esetben fordulhat elő olyan, a bejelentő által észrevételezett hiba, amelyre a kijavítás szabályai jogosan alkalmazhatóak. Ezért a javaslat oly módon korlátozza a döntés kijavításának lehetőségét, hogy az ilyen esetek várható kiszűrése érdekében a szabadalmi eljárás ezen, a közigazgatási jogban unikálisnak tekinthető iratai tekintetében korlátozza a kijavítás lehetőségét, kellő időt hagyva ugyanakkor az indokolt kérelmek benyújtására, és nem korlátozva továbbá a döntés típusú iratok tekintetében az általános szabályozási elvek maradéktalan érvényesülését.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) 51. § (1) bekezdése szerinti együttműködő szervek (azaz az elektronikus ügyintézésért biztosító szervek, valamint a Kormány által kijelölt közfeladatot ellátó szervek) számára biztonságos kézbesítési szolgáltatási címként az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (eVhr.) 84. § (1) és (7) bekezdése alapján a hivatali tárhely használható. Az együttműködő szervekkel történő elektronikus kapcsolattartáshoz ezért szükség van arra, hogy az együttműködő szerv az SZTNH rendelkezésére

bocsájtsa a hivatali tárhelye azonosításához és címzéséhez szükséges adatokat (a hivatali tárhely rövid neve és a hivatali tárhely rendszerben használt azonosítója). A fentiekre figyelemmel indokolt úgy módosítani az Szt. 45. § (6) bekezdését és úgy kiegészíteni a Vt. 50. §-át egy új (3a) bekezdéssel, hogy azok ne csak az ügyfélkaput vagy a cégkaput használó ügyfelek és képviselők, de a hivatali kaput használó ügyféli és képviselői kör tekintetében is kötelezővé tegyék az elektronikus kapcsolattartáshoz használható biztonságos kézbesítési szolgáltatási cím (ügyfélkapu, cégkapu vagy hivatali kapu) azonosításához feltétlenül szükséges adatoknak a kérelemben történő megadását elektronikus ügyintézés esetén.

35. §

Az Szt. 50. § (4) bekezdésében a „nem szünetelhet” fordulat nem megfelelő, azt a „nem függeszthető fel” fordulattal kell felváltani az Szt. 50. § (1)-(3) bekezdésekkel való összhang megteremtése érdekében. Az Szt. 50. § (4) bekezdés azokra az esetekre utal – az (1) vagy a (3) bekezdés alkalmazása –, amikor kivételes esetben a bejelentő kérelmére felfüggeszthető a szabadalom megadására irányuló eljárás. Ehhez a bejelentő kérelmére történő felfüggesztés általános tilalmát kell előírni. Az SZTNH hatáskörébe tartozó iparjogvédelmi eljárások mind csak kérelemre indulhatnak, az egyetlen kivétel a megsemmisítési eljárás hivatalból történő folytatása a kérelem visszavonása esetén. Ez azonban beleértendő a „szabadalmi eljárások” körébe, és ilyen esetben a kérelmét visszavonó korábbi kérelmező már nem ügyfél az eljárásban. Az Ákr. szerinti szünetelést pedig indokolt kizárni a szabadalom megadására irányuló eljárásban.

36. §, 87. §, 112. §

A Szellemi Tulajdon Világszervezetének (a továbbiakban: WIPO) égisze alatt létrejött *Szabadalmi Jogi Szerződés* (a továbbiakban: PLT), a *Szabadalmi Jogi Szerződéshez kapcsolódó Végrehajtási Szabályzat* (a továbbiakban: PLT VSZ), a *Szabadalmi Együtműködési Szerződés* (a továbbiakban: PCT), a *Szabadalmi Együtműködési Szerződés Végrehajtási Szabályzata* (a továbbiakban: PCT VSZ), valamint a *Védjegyjogi Szerződés* (a továbbiakban: Védjegyjogi Szerződés) alapján szabadalmi és védjegyügyekben az ügyfél vagy képviselője nem kötelezhető elektronikus kapcsolattartásra [SZJSZ 5. cikk (1) bekezdés *a*) pont, 8. cikke (2) bekezdés *d*) pont, PLT VSZ 8. szabály, PCT VSZ 89bis 1. szabály].

A *Védjegyjogi Szerződés* (a továbbiakban: VJSZ), illetve a *Védjegyjogi Szerződéshez kapcsolódó Végrehajtási Szabályzat* (a továbbiakban: VJSZ VSZ) alapján védjegyügyekben az ügyfél vagy képviselője nem kötelezhető elektronikus kapcsolattartásra [VJSZ 3. cikk, VJSZ VSZ 3. cikk (2) bek. i) pont, 4. cikk (2) bek. i) pont, 10. cikk (1) bek. a) pont i) alpont, 11. cikk (1) bek. a) pont i) alpont, 12. cikk (1) bek. a) pont i) alpont, 13. cikk (2) bek. i) pont] (ld. még a 3. §-hoz fűzött indokolást).

Az Eüsztv. 9. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés kivételt tehet az elektronikus ügyintézési kötelezettségre vonatkozó általános szabályok alól. A hatályos iparjogvédelmi törvények

nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségeknek való megfelelés érdekében ezzel a lehetőséggel élve kimondják, hogy gazdálkodó szervezet és a jogi képviselő nem köteles elektronikus ügyintézésre. Az Eüsztv. 9. § (1) bekezdésének az iparjogvédelmi törvények fentiek szerinti módosítását követő újabb módosítása új *ab)-ah)* alpontok beiktatásával azonban a fenti személyi körön túl a közjogi jogalanyok (állam, önkormányzat, költségvetési szerv, ügyész, jegyző, köztisztviselő, illetve egyéb közigazgatási hatóság) tekintetében is elektronikus ügyintézési kötelezettséget írt elő. A Javaslat a fenti ellentmondás megszüntetése és a nemzetközi szerződésekkel történő összhang megteremtése érdekében úgy módosítja az Szt., a Vt. és az Fmtv. szövegét, hogy általános érvénnyel kimondja: sem az ügyfél, sem jogi képviselője nem köteles az SZTNH feladat- és hatáskörébe tartozó iparjogvédelmi ügyekben elektronikus kapcsolattartásra.

Noha az, hogy az említett nemzetközi kötelezettségek alapvetően csak a szabadalmi és védjegyeljárást érintik, az SZTNH ügyköreinek egységes kezelése mégis valamennyi, az SZTNH előtti iparjogvédelmi hatósági ügy esetében egységes szabályozást indokol mind az ügyfelek, mind az SZTNH szempontjából: az ügytípusonként és érintett ügyfélkörönként is eltérő kötelező elektronikus kapcsolattartás előírása nem lenne áttekinthető az ügyfelek számára, és jogpolitikai szempontból sem járna következetes eredményekkel. Az SZTNH előtti iparjogvédelmi eljárások tipikusan „együtt mozgó, egységes rendszerek”, a szabadalmi és a védjegyeljárást szabályozó törvényeknek a többi oltalmi forma esetében való érvényesülését a „*mutatis mutandis*” elven alapulva biztosítják az iparjogvédelmi törvények, ezért indokolt azok azonos logika mentén történő, egységes szabályozása.

42. §

Az újdonságkutatás korai elvégzésének és a bejelentő részére történő megküldésének jelentős hozadéka lehet, hogy a bejelentő még az elsőbbségi évben tudomást szerezhessen a releváns technika állásáról és a szabadalomszerzés esélyeiről, és ennek ismeretében alakíthatja további oltalomszerzési stratégiáját, iparjogvédelmi portfólióját. Ha a bejelentés ígéretesnek mutatkozik a kutatási jelentés alapján, úgy akár a vizsgált bejelentés elsőbbségét igénylő külföldi vagy nemzetközi bejelentést tehet a bejelentő. Amennyiben pedig a bejelentés oltalomképessége kétséges a felhozott anterioritások fényében, úgy szükség esetén a bejelentő belső elsőbbséget alapíthat a vizsgált ügyre, vagy abból használatiminta-oltalmi bejelentést származtathat. Mindezen előnyök jelentős mértékben hozzájárulhatnak a hazai bejelentők versenyképességének javításához, amihez azonban az újdonságkutatás tekintetében alkalmazott korábbi nyelvi rezsím kismértékű módosítása is szükségesnek látszik. A hatályos szabályozás szerint ugyanis kizárólag az Szt. 69/A. § (13) bekezdése szerinti írásos vélemény iránti kérelem esetén végezhet az SZTNH angol nyelvű mellékletek alapján újdonságkutatást, holott ennek más ügyek vonatkozásában sincs szakmai akadálya. Ezért a bejelentők érdekében a javaslat a magyar mellett angol nyelvű mellékletek alapján is lehetővé teszi az újdonságkutatás elkészítését további megkötések nélkül, azzal, hogy a fordítási követelményeken nem változtat, így a bejelentés közzétételére továbbra is magyar nyelven kerülhet sor.

43. §

Az Szt.-nek a bejelentés módosítására vonatkozó jelenlegi szabályozása (72. § (1) bekezdés) a sokéves gyakorlat által is igazolt módon nem tekinthető egyértelműnek, félreértésre adhat okot, mivel az „új tartalom bevitelére” való utalás azt a képzetet kelt(het)i egyes ügyfelekben, hogy csupán az új szöveg, vagy ábra(részlet) beiktatása nem megengedett, holott a jogalkotói szándék, a szabadalmi ügyintézés módszertani útmutatója és a következetes hivatali joggyakorlat egyaránt tiltja a meglévő szövegeknek és ábrarészleteknek a bejelentés tárgyát bővítő törlését is. Ezért indokolt a hivatkozott megtévesztő kifejezés törlésével a rendelkezés általánosabb értelművé tétele, igazodva annak mindenkori értelmezéséhez.

44. §

A Javaslát feloldja az Szt.-nek az érdemi vizsgálat szabályaival kapcsolatos azon korábbi ellentmondását, hogy amennyiben a bejelentő válaszol egy felhívásra, de az SZTNH ezirányú kifogása ellenére bejelentését nem osztja meg, az Szt. 76. § (2) bekezdése értelmében a bejelentést egészben vagy részben el kell utasítani, míg az Szt. 76. § (4) bekezdése értelmében ugyanezen esetben ezt úgy kell tekinteni, hogy a bejelentő lemondott az ideiglenes szabadalmi oltalomról. A javaslat szerint az Szt. szabályozása a továbbiakban igazodik a következetes gyakorlathoz, így, ha a bejelentő válaszol az SZTNH felhívására, és a bejelentés ennek ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket, úgy a bejelentés elutasításra kerül.

45. §

A gyakorlatban többször képezte vita tárgyát kontradiktórius eljárásokban, hogy miként kell értelmezni az Szt. 80. § (3) bekezdése szerinti „megsemmisítés alapjául szolgáló okok” fordulátát. Ennek egyértelműsítésére szolgál a hivatkozott rendelkezés kiegészítése a pontos jogszabályhely megjelölésével. A szabadalmi eljárásokban nem kizárólag okirati bizonyítékok nyújthatók be a kérelem mellékleteként, így a rendelkezés pontosítása e tekintetben is szükséges.

46. §, 49-50. §, 92. §, 94. §, 113-114. §

A tárgyalás elhalasztása tekintetében sem az iparjogvédelmi törvények, sem az Ákr. nem tartalmaznak rendelkezést. Csak az Ákr. Kommentár nyújt iránymutatást ebben a kérdésben: „Ha adminisztrációs vagy egyéb ok miatt a tárgyalásra a megjelölt időpontban mégsem lehet sort keríteni, a tárgyalást hivatalból el kell halasztani, – ha lehetséges – megjelölve az új időpontot. Ez tartalmát tekintve új idéző végzés, amelyben a hatóság megjelöli a tárgyalás új időpontját, egyszersmind megidézi újból a feleket.”

Erre tekintettel indokolt a polgári perrendtartás vonatkozó szabályainak átvétele.

A Javaslát rendelkezik a halasztott határozat kézbesítésének határidejéről is.

47. §

A jogérvényesítés hatékonyságának növelése és a bitorlási perek mielőbbi befejezése érdekében az Szt. lehetőséget biztosít arra, hogy az SZTNH a megsemmisítési és a nemleges megállapítási eljárásokat gyorsítottan folytassa le. A gyorsított eljárás fontos eleme, hogy a megsemmisítésre irányadó általános és különös eljárási szabályoktól eltérően hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető, és határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható. Szükségessé vált azonban az Szt. 81/A. § (6) bekezdésének pontosítása úgy, hogy az – a korábbi jogalkotói szándéknak megfelelően – ne csak a pontosan tizenöt napos határidő túzését tegye lehetővé, továbbá meghatározza a határidő-hosszabbítás időtartamának minimális és maximális időtartamát. A „kellő időben” fogalom jelenleg is szerepel az Szt. hatályos 81/A. §-ában. Konkrétabb időpontot nem lehet megadni, mivel nincsen viszonyítási alap, amihez képest a határidőt ki lehetne tűzni. Az írásbeli előkészítés folyamatában ugyanis nem lehet olyan időpontot azonosítani, amihez képest határidőt lehetne szabni a tárgyalás megtartására irányuló kérelem előterjesztésére.

48. §

A nemleges megállapítási kérelemben hivatkozott szabadalom leírása az SZTNH rendelkezésére áll, így annak benyújtását előírni indokolatlan terhet jelentett az ügyfelek számára, ennek megfelelően kerül módosításra az Szt. 82. § (1) bekezdése.

52. §

Az Szt. hatályos szövege nem rendelkezik teljes körűen a növényfajta oltalmi idejére vonatkozó számítás szabályairól, ezért célszerű az Szt. 111. §-ának kiegészítése az erre vonatkozó rendelkezéssel.

55. §

A Magyar Államkincstár – fogadó oldalról – csatlakozott az azonnali fizetési rendszerhez. Ennek eredményeként a más pénzforgalmi szolgáltatóktól tárgynapon 0:00-24:00 óra közötti időtartamban beérkező tranzakciók feldolgozásukat követően tárgynapi értéknapal kerülnek jóváírásra a forintban vezetett fizetési számlákon. Ennek megfelelően az SZTNH részére megfizetett díjak megfizetésének időpontja megegyezik a jóváírás napjával.

56. §

A gyakorlatban fokozott igény mutatkozik az Iparjogvédelmi Szakértői Testület (a továbbiakban: ISZT) véleményeinek a megismerésére, ezért a módosítás egy adatbázist hoz létre a szakvélemények megismerhetősége érdekében. A titokban tartással érintett ügyekben is számos olyan kérdésben foglal állást az ISZT, amelyben a lehetséges válasz közérdeklődésére tarthat számot, mert hozzájárulhat a kutatómunkához, a szakmai publikációkhoz és a jogi gondolkodás formálásához is. Ebben az esetben a közzététel kizárólag az ügy számára, tárgyára, és a tanács jogértelmezéssel kapcsolatos megállapításaira terjed ki.

Az ISZT az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 1. § d) és 35. § (1) bekezdés második mondatában meghatározott szakértő testület. E testületekre az igazságügyi szakértőkről szóló törvény rendelkezéseit az ISZT-t létrehozó jogszabályban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Mivel az igazságügyi szakértőkről szóló törvény nem rendelkezik a szakértői vélemények nyilvánosságáról, sőt, csak arról rendelkezik, hogy a szakvéleményt hogyan kell a kirendelő bírósághoz vagy hatósághoz benyújtani (48. §), ezért az iparjogvédelmi szakértői testületi szakvélemény nyilvánosságára, és a nyilvánosság korlátjaira vonatkozó szabályokat jelen, a testületet létrehozó törvényben célszerű szabályozni.

A módosítás kifejezetten előírja, hogy a bírósági vagy hatósági alapeljárás ügyszámát mint közérdekű adatot a közzétett szakvéleményen fel kell tüntetni, hiszen ezek jogértelmezése egymással összefügg, így az ezek közötti kapcsolat jelzése közérdek.

Amennyiben a szakvélemény nem tehető úgy közzé, hogy az üzleti titok és más védett adat felismerhetetlenné tétele után nem értelmezhető megfelelően, az félrevezető vagy érthetetlen lenne, úgy a szakvélemény közzététele nem éri el a célját. Ilyen esetekben megtagadható (a 2009. évi CXXXI. törvénnyel kihirdetett Tromsø-i Egyezmény alapján) a közzététel, vagy a megismerésre irányuló kérés teljesítése. Ez azért lehet indokolt, mert az ISZT nem nyilvános információkkal kapcsolatosan is folytat jogértelmezést, válaszol meg kérdéseket, különösen üzleti titokkal, védett ismerettel (know-how) összefüggésben, így egyes szakvélemények jelentős része megismerhetetlen lehet.

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az ISZT keretében végzett szakértői tevékenység nem esik a kormánytisztviselőkre vonatkozó együttalkalmazási tilalom hatálya alá, azaz az ISZT működése során – a jelenlegi gyakorlatnak megfelelően – a szakértői tanácsok tagjai kormánytisztviselők is lehetnek.

A bizonyítás általános szabályaival összhangban az ISZT szakvéleménye az ügyben eljáró bíróságot nem köti.

57. §

A Javaslattal megállapított, az Szt.-ben átvezetett technikai, eljárási rendelkezések alkalmazását nem indokolt a hatálybalépést követően benyújtott bejelentésekre korlátozni, ezért rögzíti a módosításokkal kapcsolatos átmeneti rendelkezés, hogy azok már a folyamatban levő ügyekben is alkalmazandók lesznek.

58. §

A Javaslat az ideiglenes és a végleges szabadalmi oltalom megszűnésével kapcsolatos szabályozáshoz (Szt. 38. § és 43. §) igazodva egyértelművé teszi az Szt. szövegének korrekciójával, hogy az oltalom az európai szabadalom sikertelen hatályosítása [84/H. § (8) bek.] és a növényfajta-oltalom megsemmisítése [114/D. § (1) bek.] esetén is a bejelentés napjára visszaható hatállyal

szűnik meg.

Emellett a rendelkezés az uniós jogforrások és oltalmak tekintetében az elavult „közösségi” fordulatot „uniós” fordulatra cseréli.

59. §

Az iratbetekintési kérelmek elektronikus úton történő teljesítésének jogi akadályát képezi az Szt. 53. § (1a) bekezdésében foglalt hatályos szabályozás, amely rögzíti, hogy a kérelemre megtekinthető iratokba való betekintést az SZTNH személyes megjelenéshez kötötten biztosítja. E rendelkezés hatályon kívül helyezésével – az információbiztonsági szabályok érvényesítése mellett – elhárul a jogi akadály az iratbetekintési kérelmek elektronikus úton történő teljesítése elől.

A szabadalmi bejelentés részleges elutasítására vonatkozó rendelkezés (Szt. 55. § (2b) bekezdés) az 1969. évi szabadalmi törvény alapján folytatott joggyakorlat kodifikációjával került az Szt.-be. Tekintve, hogy a bejelentési eljárásban részleges elutasításra (korlátozott megadásra) az Szt. alapján a gyakorlatban egyetlen alkalommal sem került sor, célszerűnek látszik a lehetőség megszüntetése (a gyakorlatban a bejelentés módosításával lehet kiküszöbölni az egyes igénypontok oltalomképességével kapcsolatos aggályokat, ezekben az esetekben pedig a „szűkített” tartalmú bejelentésre szabadalom adható, részleges elutasításra nem kerül sor). Megsemmisítési eljárásban természetesen továbbra is lehetőség lesz a szabadalom részleges megsemmisítésére, azaz korlátozására.

60. §

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikk (3) bekezdésének vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2022. május 10-i (EU) 2022/720 bizottsági rendelet 6. cikk (1) bekezdésével párhuzamosan a magyar jogban is lehetővé kell tenni, hogy egyedi esetben, és ne csak a hasonló megállapodások együttes hatása alapján lehessen megállapítani, hogy a mentesség az adott megállapodás tekintetében nem áll fenn. A Tpv. felülvizsgált 16/A. § (1) bekezdése ezt a célt szolgálja.

61-64. §, 69. §, 71-72. §

A Tpv. 24. § (1) bekezdése szerinti küszöbértékeinek emelését (tizenötmilliárd forintról húszmilliárd forintra, illetve egymilliárd forintról egymilliárd-ötszázmillió forintra) elsősorban a tizenötmilliárd forintos küszöb esetében a Tpv. 2005. évi módosítása, az egymilliárd forintos küszöbérték tekintetében a Tpv. 2017. évi módosítása óta bekövetkezett infláció indokolja. A küszöbértékek emelése csökkentheti a vállalkozások összefonódásának bejelentésével együtt járó terheket, a küszöbök megemelésének hatására 10-15%-kal kevesebb tranzakció bejelentése várható a GVH-hoz, amely segíti a GVH erőforrásainak hatékony allokációját. Mindez a vállalkozások számára amiatt kedvező, mert a korábbi és a megemelt küszöbértékek közé eső összefonódások esetén is mentesülnek a bejelentési kötelezettség, és ezáltal az esetlegesen megindításra kerülő versenyfelügyeleti eljárással kapcsolatos anyagi és adminisztratív terhek alól is. A verseny

korlátozásával járó összefonódások ellenőrzése a küszöbértékek növelése után is biztosított, mivel a Tpv. 24. § (4) bekezdése alapján továbbra is be lehet jelenteni az összefonódást a GVH-nál, ha nem nyilvánvaló, hogy az nem csökkenti jelentős mértékben a versenyt.

A Tpv. 24. § (4) bekezdése szerinti összefonódások esetében a hivatalbóli eljárás a főszabály, amely hivatalbóli eljárás megindítására a Tpv. 68. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontja biztosít jogalapot a GVH számára. Ezen főszabályt egészíti ki a Tpv. 24. § (4) bekezdése szerinti önkéntes bejelentés lehetősége, amely biztosítja a vállalkozások számára, hogy amennyiben el kívánják kerülni annak kockázatát, hogy a GVH a már végrehajtott összefonódás tekintetében utóbb versenyfelügyeleti eljárást indítson, úgy az összefonódást bejelentessék a GVH számára. A javasolt módosítás célja a törvényszövegnek a GVH jelenlegi gyakorlatához való igazítása. E módosításhoz kapcsolódik a Tpv. 67. § (5) bekezdésének és 68. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontjának technikai jellegű módosítása is.

A Tpv. 25. §-ában foglalt kivételszabály hatályba lépése óta egyre nagyobb jelentőségre tettek szert a különböző befektetési alapok, ugyanakkor ezeket a tőkealapokat a Tpv. 25. §-a jelenleg nem tartalmazza. A magántőkealapok befektetési döntései mögött hasonló indokok húzódnak, mint a Tpv. 25. §-ának személyi körébe tartozó vállalkozásformák befektetési mögött, így nem indokolt a megkülönböztetésük. Tekintettel arra, hogy a GVH gyakorlata alapján a Tpv. 25. § szerinti vállalkozás típusok tekintetében az azokra vonatkozó törvényekben szereplő fogalom meghatározások az irányadóak, így az alanyi kör bővítése a rendelkezés módosítását teszi szükségessé. Emellett az eltelt időre tekintettel indokolt a vállalkozás típusok elnevezésének pontosítása, valamint a vagyonkezelő szervezet fogalmának törlése a felsorolásból. A szövegben szereplő többi feltétel nem változik.

A Tpv. 27. § (6) bekezdése módosításának és a § új (6a) bekezdéssel történő kiegészítésének célja annak egyértelművé tétele, hogy a nettó árbevétel meghatározása szempontjából melyik üzleti évre vonatkozó beszámolót vagy egyszerűsített éves beszámolót kell figyelembe venni a bejelentett összefonódások és a be nem jelentett, de a Tpv. 67. § (3) bekezdése alapján vizsgált összefonódások esetén. Így a Tpv. 27. §-a új (6a) bekezdésében megfogalmazott módosítás célja annak pontosítása, hogy az összefonódás végrehajtásának időpontjához képest utolsó lezárt üzleti évre vonatkozó beszámoló vagy egyszerűsített beszámoló szerinti nettó árbevételt a küszöbszámok teljesülése kapcsán azon összefonódások esetében kell figyelembe venni, amelyek esetében az összefonódás bejelentésére nem került sor. Emellett a Tpv. 28. § (2) bekezdésének tervezett módosítására tekintettel is indokolt a szöveg pontosítása.

A Tpv. 28. § (2) bekezdése módosításának célja a bürokrácia csökkentése és a tranzakciók tervezésének megkönnyítése annak lehetővé tételével, hogy a GVH hozzájárulását már akkor is meg lehet kérni, ha még nem került sor a tranzakcióra lehetőséget adó eseményre (pl. adásvételi szerződés megkötése). A felek ezáltal nagyobb szabadságot kapnak a benyújtás időzítése kapcsán. Az elhatározottság fogalma jelenleg is szerepel a Tpv. a 43/L. §-ában, az előzetes egyeztetések kezdeményezésekor. Az elhatározottság nem feltétlenül jelenti, hogy az előzetes egyeztetésnek már

aláírt szerződés vagy szándéknyilatkozat léte, benyújtása lenne a feltétele, ugyanakkor ilyenek hiányában a kezdeményezőnek más módon, de meggyőzően igazolnia kell, hogy a megnevezett felek szándéka az összefonódás tekintetében kellően szilárd és határozott.

Szintén a fentebb hivatkozott infláció indokolja, a versenyfelügyeleti eljárás indításakor az ügyfelek által fizetendő igazgatási szolgáltatási díjak emelését is, a Tpvt. 62. § (1) bekezdésének módosítása útján.

65. §, 68. §, 74. §, 79-81. §

A Tpvt. 33. § új (2d) bekezdése kijelöli a GVH-t a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról szóló, 2022. szeptember 14.-i (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet) értelmében vett illetékes hatóságnak, és előírja, hogy a GVH-nak az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása során és az abban szabályozott módon együtt kell működnie a Bizottsággal és a többi tagállam illetékes nemzeti hatóságaival.

A Tpvt. 55/A. § (1) bekezdés e) pontjának módosítása az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet 34. cikk (4) bekezdésének történő megfelelést biztosítja, amely többek között előírja, hogy az iratbetekintési jog nem terjedhet ki különösen az Európai Bizottság és a tagállami illetékes hatóságok közötti levelezésre.

A Tpvt. 80/D. § új (4a) bekezdése egyértelműsíti, hogy a GVH az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet 14. cikk (4) bekezdése szerinti, a rendelet értelmében vett kapuőr vállalkozások összefonódások bejelentésére vonatkozó kötelezettsége körében rendelkezésre bocsátott információk alapján kérelmezheti az Európai Bizottságnál az érintett összefonódásnak a vállalkozások közötti összefonódások vizsgálatáról szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet 22. cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálatát.

Az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet közvetlen hatállyal bír, ugyanakkor az csupán az együttműködés módjait határozza meg. Az azok teljesítésére vonatkozó, nemzeti sajátosságokat figyelembe vevő részletes eljárási szabályok megalkotását a tagállami jogalkotókra bízta, ezt a célt szolgálja a Tpvt. új XI/D. fejezete.

A fentiekre tekintettel a módosítás egyértelműsíti, hogy a kapuőr vállalkozás a rendelet 3. cikke alapján kijelölt vállalkozás. A módosítás az 1/2003/EK tanácsi rendelet alkalmazhatóvá tételéhez szükséges, illetve az (EU) 2019/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése során megállapított rendelkezéseknél is alkalmazott kodifikációs megoldást követi, vagyis a jogsegély jellegű együttműködés körében elvégzendő eljárási cselekmények végrehajtásához versenyfelügyeleti eljárás megindítását írja elő, megállapítva az e különös versenyfelügyeleti eljárásban alkalmazandó eltérő, különös rendelkezéseket. A módosítás a tájékoztatási kötelezettség

terjedelmét illetően pontosítja, hogy a GVH a korlátozottan megismerhető adatot is beleértve bármely, az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti tájékoztatási kötelezettség hatálya alá tartozó, az általa végzett eljárási cselekményekre, jogi vagy ténykérdésre vonatkozó információt megoszthat az Európai Bizottsággal, illetve az illetékes nemzeti hatóságokkal.

A módosítás felhatalmazást biztosít a GVH számára, hogy versenyfelügyeleti eljárást indítson annak megállapítása érdekében, hogy a rendelet értelmében vett kapuőr vállalkozás megfelelően teljesíti-e a rendelet 5–7. cikke szerinti kötelezettségeket, illetve megfelel-e azoknak. A módosítás a versenyfelügyeleti eljárás általános szabályaitól eltérő rendelkezésként rögzíti az ilyen típusú versenyfelügyeleti eljárást lezáró döntés tartalmát és formáját.

A Tpv. 98. § (3) bekezdésének kiegészítése az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelethez kapcsolódó jogharmonizációs klauzulát tartalmazza.

66. §

A módosítás az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelethez kapcsolódóan kiegészíti a Tpv. 36. § (1) bekezdését a GVH elnökének azon jogkörével, hogy a Digitális Piacok Tanácsadó Bizottságában és a Digitális Piacok Magas Szintű Szakértői Bizottságában való képviselétről gondoskodjon.

A módosítás a felszólító levél jogintézményét vezeti be a Tpv. 36. § (4)-(4d) bekezdéseibe. A felszólító levél célja, hogy a GVH feltételezett jogsértés esetén, versenyfelügyeleti eljárás megindítása nélkül, közvetlenül tudja jelezni azon aggályait a vállalkozások részére, amelyek tekintetében – a feltételezetten jogsértő piaci magatartásnak a vállalkozás általi korrekciója révén – lehetségesnek tűnik a jogkövető magatartás elősegítése.

A feltételezett jogsértés a Tpv. 67. § (2) bekezdése szerinti valószínűsíthető jogsértéstől egy egyértelműen elhatárolható, enyhébb, *sui generis* mérce. Valószínűsíthető jogsértésről – mint a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételéről – akkor beszélünk, ha a GVH-nak olyan jellegű információk és bizonyítékok állnak rendelkezésére, amelyek alapján már megalapozottan valószínűsíthető, hogy egy vállalkozás magatartása jogsértő. Amennyiben a jogsértés ténye még nem valószínűsíthető, akkor versenyfelügyeleti eljárás megindítására sincs lehetőség. Ha azonban a GVH olyan piaci folyamatokat észlel, amelyek alapján a jogsértés a valószínűsíthetőség szintjét el nem érő mértékben feltételezhető, akkor az elnöknek a felszólító levél kibocsátása útján lehetősége lesz aggályainak a vállalkozással való, a versenyfelügyeleti eljáráson kívüli ismertetésére, a vállalkozással önkéntes alapú párbeszéd felvételére és így a jogkövető magatartás ösztönzésére.

Tekintettel arra, hogy a felszólító levél nem kapcsolódik versenyfelügyeleti eljáráshoz, így fontos egyértelműen rögzíteni, hogy a felszólító levél megküldése nem tekinthető a jogsértés megállapításának, hiszen jogsértés megállapítására továbbra is csak versenyfelügyeleti eljárás

keretében kerülhet sor, az annak keretében biztosítandó eljárási garanciák tiszteletben tartásával. A felszólító levél a már említett módon arra teremt lehetőséget, hogy a vállalkozás a GVH aggályaival kapcsolatos álláspontját válaszlevél útján, önkéntes jelleggel részletesen kifejtse.

A vállalkozás válaszadására legalább 45 nap – kisvállalkozások esetén legalább 60 nap – áll rendelkezésre, figyelembe véve azt, hogy a felszólító levél lehet az első pont, amikor a vállalkozás a lehetséges jogsértés tényével szembesül, így megfelelő időt kell biztosítani részére a kapcsolódó iratanyag összegyűjtésére, jogi képviselő megkeresésére és az – önkéntes jellegű – válasz előkészítésére.

A piac számára biztosított információk garantálása révén, a jogkövető magatartás elősegítése érdekében a GVH minden évben közzéteszi piaconkénti bontásban, hogy milyen feltételezett jogsértések és érintett piacok tekintetében került sor felszólító levél kiküldésére, ugyanakkor a közzététel során a címzett vállalkozások garanciális jelleggel nem kerülnek felfedésre, mivel – bár jogkövetkezéssel nem jár – a felszólító levél kézhezvételének ténye (például a befektetők bizalmatlanságának indikátoraként) is negatívan befolyásolhatja a vállalkozás piaci és üzleti helyzetét.

67. §

A bejelentésekkel kapcsolatos eljárás hatályos szabályai nem rendelkeznek az eljárás bejelentés visszavonása esetén való formális lezárásáról, a módosító rendelkezés ennek orvoslására egészíti ki a Tpvt. vonatkozó rendelkezéseit azzal, hogy a bejelentés visszavonása esetén az eljárást meg kell szüntetni. A Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés c) pontjának felülvizsgálata ezt a célt szolgálja.

70. §

A Tpvt. 62/C. § (4) bekezdésének felülvizsgálata a Tpvt. korábbi, a végrehajtás elrendelésének vizsgálói hatáskörbe utalására vonatkozó módosításaihoz kapcsolódó pontosító rendelkezést tartalmaz.

73. §

A Tpvt. 78. § (1c) bekezdése tartalmazza a végrehajtási tilalom megsértése miatt kiszabható bírság összegének számítására vonatkozó szabályokat, amely szabályok a jogalkalmazói gyakorlat tapasztalatai alapján több ponton is pontosításra szorulnak a bírság kiszabása során figyelembe veendő időszak meghatározását illetően.

A kiszabható napibírság-minimum eltörlése azon körülmény figyelembevételét szolgálja, hogy a Tpvt. 78. § (1) bekezdése a Versenytanács mérlegelési körébe utalja annak eldöntését, hogy indokoltnak tartja-e bírság kiszabását, amely mérlegelést a napi bírság legkisebb kötelező összegének előírása korlátoz. A jelenlegi bírságmaximum értékének növelése az annak bevezetése (2014. július 1.) óta eltelt időre és az infláció mértékére is figyelemmel indokolt, és fontos figyelembe venni, hogy az továbbra is kellő elrettentő erővel rendelkezzen a vállalkozások számára.

75-78. §

Az 1/2003/EK tanácsi rendelet, az (EU) 2019/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv vagy a 139/2004/EK tanácsi rendelet szerinti eljárási segítségnyújtás teljesítése során az Európai Versenyhálózat tagjai nem érvényesítettek költségeket egymással szemben. A GVH által folytatott jogsegély eljárásokban sem merültek fel érvényesíthető költségek. A kölcsönösség elve alapján a felmerült költségek felszámítása mellőzhető.

82. §

Technikai módosítás, a Tpv. új 36. § (4b) bekezdésében a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény tekintetében bevezetett rövidítés okán.

84. §

A gyakorlatban felmerült probléma, hogy kontradiktórius ügyekben az SZTNH – jogszabályi alap hiányában – nem tudja tudomásul venni a kérelmező (felszólaló) személyében bekövetkező változásokat.

Az eljárás folyamán bekövetkező jogutódlással (eljárási jogutódlás) kapcsolatban az Ákr. szabályozása megfelelő iránymutatást tartalmaz: Ákr. 11. §-a és az ahhoz fűzött kommentár szerint, ha a hatóság a folyamatban levő eljárásban tudomást szerez az ügyfél kieséséről, meg kell állapítania, hogy a kiesett ügyfél helyébe lép-e a jogutód és ha igen, akkor ki az. Ha tehát felmerül, hogy az ügyfél személyében változás következett be, a hatóságnak először ezt a körülményt kell tisztáznia. Ennek elmulasztása (a nem megfelelő ügyfél részvételével lefolytatott eljárás) lényeges eljárási szabálysértésnek minősül a bírói gyakorlat szerint. A hatóság jogutódlást megállapító végleges döntését követően a kieső ügyfél helyébe a polgári jog szabályai szerinti jogutódja léphet [Ákr. 11. § (1) bek.]. Mivel a jogutódlás a hatóságtól függetlenül következik be, a hatóság erről nem rendelkezik, hanem csak megállapítja a jogutódlás tényét. A jogutódlásról rendelkező végzést a jogelőddel (feltéve, ha nem szűnt meg jogutód nélkül, illetve nem halt meg pl.) és a jogutóddal is közölni kell. Az Ákr. 116. § (3) bekezdés b) pontja szerint a jogutódlásról szabályszerű végzést kell hozni, amely ellen az ügyfél önálló jogorvoslással élhet.

Problémát okoz, hogy az iparjogvédelmi jogszabályok [Szt. 45. § (3) bek., Vt. 38. § (4) bek.] értelmében az SZTNH előtti ügyekben nem alkalmazhatók az Ákr. jogutódlásra vonatkozó rendelkezései. Az iparjogvédelmi törvények azonban kizárólag a lajstromban szereplő személyeket érintő jogutódlással kapcsolatban tartalmazzak szabályozást (bejelentő és jogosult, illetve képviselőjük), ezért kétséges, hogy az eljárási jogutódlás kapcsán milyen szabályok alapján járhat el az SZTNH és hogyan. Mindezek alapján indokolt a Vt. 38. § (4) bekezdésének módosítása.

85. §

A Javaslat a Vt.-ben rögzített, határidő-hosszabbításra vonatkozó rendelkezéseket az Szt. mintájára

alakítja ki azzal, hogy a határidő-hosszabbítás esetében alsó határként egy, felső határként három hónapos hosszabbítást tesz lehetővé. Az új szabályozás gátolja a szabadalmi eljárások indokolatlan elhúzódnását azzal, hogy csak különösen indokolt esetben engedi meg egynél több vagy három hónapnál hosszabb határidő-hosszabbítás engedélyezését, és ez utóbbi felső határát is meghúzza (kimondva, hogy legfeljebb hat hónapig terjedhet). A Vt. 41. § (2) bekezdése ezzel figyelembe veszi, hogy a távközlési eszközöknek a Vt. elfogadása óta bekövetkezett fejlődése folytán immár külföldi ügyfelek esetében sincs szükség rendkívül hosszú határidőkre vagy azok számos alkalommal történő meghosszabbítására; és kielégíti a védjegyeljárások kellő időben történő befejeződéséhez fűződő – még az *ex parte* bejelentési eljárásban is fennálló – közérdeket.

86. §

Az Vt. 43. § (4) bekezdésében a „nem szünetelhet” fordulat nem megfelelő, azt a „nem függeszthető fel” fordulattal kell felváltani a Vt. 43. § (1)-(3) bekezdésekkel való összhang megteremtése érdekében. A Vt. 43. § (4) bekezdés azokra az esetekre utal – az (1) vagy a (3) bekezdés alkalmazása –, amikor kivételes esetben a bejelentő kérelmére felfüggeszthető a szabadalom megadására irányuló eljárás. Ehhez a bejelentő kérelmére történő felfüggesztés általános tilalmát kell előírni. Az Ákr. szerinti szünetelést pedig (a szabadalom megadására irányuló eljáráshoz hasonlóan) indokolt kizárni a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban.

89. §

A Vt. 61/B. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a védjegybejelentés meghirdetésének napjától számított három hónapon belül a 4-6. §-ok alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat a korábbi védjegy jogosultja és a védjegylajstromba bejegyzett használója.

A felszólalás benyújtásának határidejét [Vt. 61/B. § (1) bek.] indokolt a megváltoztatási kérelem benyújtására vonatkozó szabály szerint [Vt. 77. § (6) bek.] – eljárásjogi határidőként – szabályozni annak érdekében, hogy a határidő utolsó napján postára adott felszólalások is befogadhatók legyenek.

A Vt. 41. § (4) bekezdése szerint védjegyügyekben a postán küldött beadvány előterjesztési ideje az SZTNH-hoz való beérkezés napja. Az SZTNH által kitűzött határidőhöz képest elkészen beérkező beadványt azonban határidőben beérkezettnek kell tekinteni, ha azt ajánlott küldeményként a határidő lejárt előtt postára adták, kivéve, ha a beadvány a határidő lejártát követő két hónap eltelte után érkezett be.

A Vt. 61/B. § (1) bekezdése szerint a védjegybejelentés meghirdetésének napjától számított három hónapon belül lehetséges a 4-6. §-ok alapján a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalni.

Felszólalás esetében tehát a Vt. írja elő a felszólalás benyújtására nyitva álló határidőt (törvényi

határidő), így a Vt. 41. § (4) bekezdésének második fordulója nem lenne alkalmazandó, de gyakorlati szempontok miatt befogadhatóvá kell tenni azokat a felszólalásokat is, amelyeket ajánlott küldeményként a határidő lejárta előtt postára adtak.

A gyakorlati tapasztalatok alapján gyakori, hogy a felszólalók a Vt. 61/B. § (3) bekezdésének hatályos szövege által biztosított lehetőséget kihasználva érdemi indokolás nélküli felszólalást nyújtanak be a törvényi határidőn belül, utalva arra, hogy a részletes indokolást 30 napon belül fogják benyújtani. Ez méltánytalan a védjegybejelentőkkel szemben és a hivatali ügyintézési időket is indokolatlanul megnöveli, ezért indokolt a részletes indokolás benyújtására vonatkozó kötelezettség előírása a törvényben.

90. §

A Vt. 61/D. § (1) bekezdése szerint felszólalás esetén a felek számára – együttes kérelmük alapján – egy alkalommal legalább kettő, de legfeljebb négy hónapos határidőt kell biztosítani egyezségkötésre. Ez alatt az időszak alatt az eljárás szünetel. *A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16.-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 43. cikk (3) bekezdése kötelezően átültetendő szabályként írta elő, hogy a felszólalás elbírálása során a felek számára együttes kérelmük alapján legalább két hónapos határidőt kell biztosítani arra, hogy megoldást találjanak a felszólaló és a bejelentő közötti jogvita egyezség útján történő rendezésére. Az eljárás elhúzódásának elkerülése érdekében az egyezsége nyitva álló határidőt az SZTNH maximalizálta, így a Vt. 61/D. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az egyezségkötésre a felek együttes kérelmére legalább kettő, legfeljebb pedig négy hónapos határidőt kell egy alkalommal biztosítani az SZTNH-nak. Ezen időszak alatt az eljárás az Ákr. 49. §-ában foglaltaknak megfelelően szünetel. A Vt. jelenleg nem tartalmaz jogkövetkezményt arra az esetre, ha a felszólaló az egyezségkötésre biztosított határidő lejártát követően nem kéri a felszólalási eljárás folytatását az SZTNH-tól. Az Ákr. 49. § (2) bekezdése szerint hat hónapi szünetelés után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik. Ez a felszólalási eljárás esetén nemkívánatos jogkövetkezmény, hiszen a felszólalás, mint akadály elhárulása esetén a bejelentett megjelölés lajstromozása a megfelelő eredmény.

A Javaslát rendelkezik a halasztott határozat kézbesítésének határidejéről is.

91. §

Védjegy törlése esetén a Vt. 4-6. §-ai alapján történő fellépést a Vt. a védjegylajstromba bejegyzett használó számára már nem biztosítja: a Vt. 72. § (2) bekezdése szerint a Vt. 4-6. §-ok alapján csak a korábbi akadályozó jog vagy jogok jogosultja kérheti a védjegy törlését.

93. §

A gyorsított törlési eljárás elrendelésének feltételeire vonatkozó rendelkezés (Vt. 73/A. § (1) bekezdés) pontosítása az eredeti jogalkotói céllal egyezően világossá teszi, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem jogerős elutasítása esetén nincs helye gyorsított törlési eljárás

elrendelésének, illetve a bitorlási pernek is folyamatban kell lennie ahhoz, hogy a gyorsított törlési eljárás elrendelésére sor kerülhessen.

95. §

Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14.-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosította a cikkeknek a korábban hatályos rendelet szerinti számozását, ezért az utaló szabály korrekciójára van szükség.

96. §

A Vt. 114. §-ában foglalt utaló szabály nem kellően részletes. A földrajziárjelző-oltalom a Vt. 107. § (3) bekezdése értelmében kollektív jogosultság, a lajstromban jogosultként feltüntetett bejelentőn kívül mindazokat megilleti, akik az árjelzőben feltüntetett földrajzi területen olyan terméket termelnek, dolgoznak fel vagy állítanak elő, amelynek megjelölésére a földrajzi árjelzőt használják. Ebből következően törlési vagy megszűnés megállapítása iránti eljárásban nincs mód a jogosultak egyedileg nem azonosított körének értesítésére és nyilatkozattételre történő felhívására.

97. §

Az iratbetekintési kérelmek elektronikus úton történő teljesítésének jogi akadályát képezi az Vt. 46. § (1a) bekezdésében foglalt hatályos szabályozás, amely rögzíti, hogy a kérelemre megtekinthető iratokba való betekintést az SZTNH személyes megjelenéshez kötötten biztosítja. E rendelkezés hatályon kívül helyezésével – az információbiztonsági szabályok érvényesítése mellett – elhárul a jogi akadály az iratbetekintési kérelmek elektronikus úton történő teljesítése elől.

98. §

Az Szjt. 2021. június 1. napjával hatályba lépett módosítása ültette át a CDSM irányelv rendelkezéseit, amely által bevezetésre került az Szjt. 82/A-C. §-aiban a sajtókiadványok kiadóinak védelmét biztosító szomszédos jog. Az Szjt. 1. § (8) bekezdése utal arra, hogy az ott felsorolt szomszédos jogi jogosultak teljesítményei a törvényben meghatározott védelemben részesülnek, amely védelem részleteit az Szjt. XI.–XI/A. fejezetei tartalmazzák. E szomszédos jogi védelem tekintetében új jogként került bevezetésre a sajtókiadványok kiadóinak védelme, amely azonban a CDSM irányelv 15. cikkének átültetésével egyidejűleg nem került megjelenítésre az Szjt. 1. § (8) bekezdésében.

99. §

Az Szjt. 26. § (8a) bekezdése ültette át a SatCab II irányelv 3. cikkét azzal, hogy bevezette a származási ország elvét, azonban az átültetett rendelkezés nem terjedt ki a kiegészítő online szolgáltatások nyilvánosságához közvetítésére, csupán a nyilvánosság számára lehívásra hozzáférhető tételére. Az Szjt. 26. § (8a) és (8b) bekezdésének módosítása ennek kiigazítását szolgálja.

Az Szt. 26. § új (9) bekezdése a SatCab II irányelv 3. cikk (2) bekezdésének átültetését pontosítja.

100. §

Az Szt. 40. §-a egyfajta tiltó szabályként kimondja a szabad felhasználás keretében többszörözött példányok terjesztésének tilalmát és egyben meghatározza az ezen tilalom alóli kivételeket. Az Szt. 2021. június 1. napjával hatályba lépett módosításával az Szt. 35. § új (4a) bekezdése lehetővé teszi a kedvezményezett intézmények számára másolati példányok célhoz kötött terjesztését. E tekintetben szükséges összhangba hozni a rendelkezéseket és a 40. §-ban behivatkozni a 35. § (4a) bekezdését, mint a terjesztési jog alóli kivétel.

101. §

Az Szt. 2021. június 1. napján hatályba lépett módosításával bevezetésre került a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek felhasználására vonatkozó rezsím, amellyel kapcsolatos szabályokat a jogalkotó – a CDSM és SatCab II irányelv határidőben történő átültetése érdekében – még az előtt alakította ki, hogy az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (a továbbiakban: EUIPO) által fejlesztett, a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek felhasználását tartalmazó adatbázis működési folyamata ismertté vált volna. Az adatbázis ugyanis csak a hazai átültetést követően állt fel. Ekkor váltak egyértelművé a működésének olyan részletei, amelyek következtében az SZTNH köztes szerepének megjelölése nemcsak felesleges, de olyan adminisztratív többlet terhet jelentene számára és a kedvezményezettek számára is, amely megnehezítheti a felhasználás folyamatát és a hazai jogosultakat, intézményeket is más uniós szempontból kedvezőtlenebb adminisztratív helyzetbe hozza. Erre tekintettel indokolt az Szt. 41/N. § (1) és (2) bekezdéseinek pontosítása.

Az adatbázisban az EUIPO lehetővé teszi egy nemzeti kontaktpont megjelölését minden tagállam esetében, amely szerv jogosult jóváhagyni a kedvezményezett intézmények kedvezményezett státuszát, és ezáltal a kereskedelmi forgalomban nem elérhető művek rezsímjének használatára való jogosultságát. Nemzeti kontakt pont megjelölése hiányában a jogosultságot az EUIPO hagyja jóvá, amely a tagállami szervezetekről jóval csekélyebb ismeretekkel rendelkezik a hazai szervezetekről, így indokoltá vált az SZTNH törvényi szintű kijelölése erre a szerepre az Szt. 41/N. § (4) bekezdésében.

102. §

A CDSM irányelv 19. cikkének átültetése során az Szt. 50/A. §-a ültette át a szerzők és előadóművészek felhasználási szerződésai tekintetében az átláthatósági kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseket. Az Szt. 50/A. § (10) bekezdése tisztázza, hogy mely speciális esetekben nincs szükség az átláthatósági rendelkezések alkalmazására. A (10) bekezdés a) pontja a munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban alkotott művek valamint teljesítmények tekintetében mondja ki, hogy a jogviszony speciális jellege miatt nincs szükség az átláthatósági kötelezettség alkalmazására. Ez a megfogalmazás azonban félreértésre adhatott okot, ugyanis az Szt. 30. §-ának rendelkezései nem terjednek ki a szomszédos jogi teljesítményekre. Erre tekintettel

finomításra került a megfogalmazás, és elkülönítésre került egymástól a munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban létrehozott mű, valamint a munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban létrehozott teljesítmény fogalma. Erre azért volt szükség, mivel a tájékoztatási kötelezettség nem csak a művekkel kapcsolatban, hanem az előadóművészi teljesítményekkel kapcsolatban is fennáll, így bár a teljesítmények tekintetében a vagyoni jogátruházás alapvetően nem kizárt, és ezért sem kerül alkalmazásra külön rájuk az Szjt. 30. §-a, azonban a tájékoztatási kötelezettség egy olyan speciális többletfeladatot jelent, amely a munkaviszonyban létrehozott teljesítmények esetében is szükségtelen és aránytalan többlet terhet okoz a munkáltató számára, aki a munkaszerződésben megjelölt ellentételezés teljesítésével már megfizette a teljesítmény elkészítését. Továbbra is indokolatlan lenne tehát különbséget tenni az 50/A. § szerinti átláthatósági kötelezettség alóli mentesülés alkalmazása kapcsán a munkaviszonyban alkotott művek és teljesítmények között, ugyanakkor az Szjt. 30. §-ára, mint ami az előadóművészi teljesítményekre is alkalmazható szabályra mutató, félrevezető törvényi hivatkozást szükséges átszerkeszteni.

103. §

Az Szjt. 60. § (4) bekezdésének 2021. június 1. napjával hatályba lépett módosítása értelmében az Szjt. 55. § (1) bekezdése a szoftverek tekintetében nem alkalmazható. Ez a CDSM irányelv 23. cikk (2) bekezdésének való megfeleléshez szükséges, amely rendelkezés előírja, hogy mind a felhasználási, mind pedig a jogátruházási szerződések vonatkozásában a szerzők és előadóművészek számára járó méltányos díjazással kapcsolatos rendelkezések a szoftverek vonatkozásában nem alkalmazandók.

Azonban az átültetés tekintetében az Szjt. 55. § (1) bekezdésének teljes kizárása az összes olyan analóg módon alkalmazandó szabályt kizárja, amit a jogátruházási szerződések tekintetében irányadó volna a felhasználási szerződések szabályai közül. Ennek a helyzetnek a kiküszöbölése érdekében került módosításra az 55. § (1) bekezdése és egészült ki egy új (1a) bekezdéssel. E mellett törlésre került az Szjt. 60. § (4) bekezdéséből az Szjt. 55. § (1) bekezdésének alkalmazását kizáró utalás.

Az Szjt. 55. § (1a) bekezdése külön rögzíti, hogy a szoftverek vagyoni jogainak átruházására irányuló szerződésekben, egyes kivételekkel a felhasználási szerződések előírásait kell alkalmazni. Az itt felsorolt kizárások az Szjt. 60. § (4) bekezdésének jelenleg is hatályos szövegéből kerültek átvételre a felhasználási szerződésekhez kapcsolódó jellegük alapján, és megismétlésük az Szjt. 55. § (1a) bekezdésében a félrevezető vagy ellentmondó törvényi hivatkozások és rendelkezések elkerülését, az egyértelműséget szolgálják. Az Szjt. 60. § (4) bekezdésből átvett, a felhasználási szerződések egyes rendelkezéseire mutató kizárások köre kiegészül az Szjt. 50/B. §-ra való hivatkozással, tekintettel arra, hogy ezen rendelkezés a szerzők és előadóművészek számára járó méltányos díjazással kapcsolatos rendelkezések körébe tartozik.

104. §

A CDSM irányelv 17. cikkének átültetése során a tartalommegosztó szolgáltatók mentesülési

eseteihez kapcsolódóan az Szjt. 57/E. § (3) bekezdése az Szjt. 57/E. § (2) bekezdés c) pontjához kapcsolódóan rögzíti, hogy a pontban foglalt mentesülési feltételként meghatározott eljárásra az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ektv.) 13. §-ában foglalt eljárás rendelkezéseit kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy ahol az Ektv. 13. §-a szolgáltató ért, ott az Szjt. 57/A. § szerinti tartalommegosztó szolgáltatót kell érteni. A rendelkezés praktikus okokból hivatkozza be az Ektv. 13. §-át, mint alkalmazandó eljárást, azonban a gyakorlatban – főként a szoftveres, digitális környezetben megvalósuló tömeges felhasználásokra tekintettel – nem indokolható az Ektv. 13. §-ában foglalt szabályok közül annak megkövetelése, hogy a jogosulti értesítésekre és a szolgáltatást igénybe vevők által tett kifogásokra olyan szigorú alaki feltételek vonatkozzanak, mint az Ektv. 13. § (1) bekezdése szerinti, a jogsértő tartalom eltávolítására irányuló felhívással szembeni, teljes bizonyítóerejű magánokirati vagy közokirati formakényszer. Erre tekintettel az Ektv. 13. §-ának alakisági feltételei az Szjt. ezen mentesülési esete tekintetében kizárásra kerülnek.

105. §

Az Szjt. 57/G. § (5) bekezdésének célja az, hogy tisztázza, a tartalommegosztó szolgáltató nem felel az olyan tartalom elérhetővé tételéért, amelyre az Szjt. 57/G. §-ban foglalt panasztételi mechanizmus végeredményeként került sor. E rendelkezés pontosítása vált szükségessé az elérhetővé tétel vonatkozásában az „ismét” szófordulat kivételével, ugyanis az elérhetővé tétel nem minden esetben „ismételten” valósulhat meg, ugyanis felmerülhet, hogy a panasztétel oka éppen az, hogy adott tartalom korábban nem vált elérhetővé. Erre tekintettel az Szjt. 57/G. § (5) bekezdés szövegezéséből törlésre került az „ismét” szó.

106. §

Az Szjt. 60. § (4) bekezdésének 2021. június 1. napjával hatályba lépett módosítása értelmében az Szjt. 55. § (1) bekezdése a szoftverek tekintetében nem alkalmazható. Ez a CDSM irányelv 23. cikk (2) bekezdésének való megfeleléshez szükséges, amely rendelkezés előírja, hogy mind a felhasználási, mind pedig a jogátruházási szerződések vonatkozásában a szerzők és előadóművészek számára járó méltányos díjazással kapcsolatos rendelkezések a szoftverek vonatkozásában nem alkalmazandók. Azonban az átültetés tekintetében az Szjt. 55. § (1) bekezdésének teljes kizárása az összes olyan analóg módon alkalmazandó szabályt kizárja, amit a jogátruházási szerződések tekintetében szükséges alkalmazni a felhasználási szerződések szabályai közül. Ennek a helyzetnek a kiküszöbölése törlésre került az Szjt. 60. § (4) bekezdéséből az Szjt. 55. § (1) bekezdésének kizárása, és a CDSM irányelv 23. cikk (2) bekezdésének rendelkezése a jogátruházási szerződések tekintetében az Szjt. 55. § (1) és (1a) bekezdésében kerül rendezésre. Emellett az Szjt. 60. § (4) bekezdésében felsorolt kizárások köre kiegészül az Szjt. 50/B. §-ra való hivatkozással tekintettel arra, hogy ezen rendelkezés a szerzők és előadóművészek számára járó méltányos díjazással kapcsolatos rendelkezések körébe tartozik.

107. §

Az Szjt. 101. § (3) bekezdése oly módon módosul, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület hatásköre a módosítás által nem csak a felhasználási joggal kapcsolatos kérdésekre, hanem a személyhez fűződő jogok kérdéseiben történő véleményadásra is kiterjed a jövőben, amellyel összhangba kerül a hatósági és a bírósági kirendelés alapján készülő szakvélemények gyakorlata.

108. §, 111. §

Az Szjt. 104. § (4) bekezdése, valamint az Szjt. 105/A. § (6) bekezdése az Egyeztető Testület által az Szjt. 105. §-ban foglalt egyenlő elbánás elvének megsértése esetére mondja ki az Egyeztető Testület eljárása nyomán létrejött megállapodás bíróság előtt való megtámadhatóságát. E tekintetben mind az Szjt. 104. § (4) bekezdése, mind pedig az Szjt. 105/A. § (6) bekezdése teljesen azonos rendelkezést tartalmaz, amelyet érdemes egy bekezdésben az Szjt. 105. § részeként szabályozni, ennek nyomán kerül törlésre az Szjt. 104. § (4) bekezdése, valamint az Szjt. 105/A. § (6) bekezdése és a bennük foglalt rendelkezés az Szjt. 105. § új (3) bekezdésében kerül elhelyezésre.

109. §

Technikai módosítás, az Szjt.-ből hiányzó, *a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről* szóló, 2014. február 26.-i 2014/26/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvhez (a továbbiakban: KJK irányelv) kapcsolódó jogharmonizációs klauzula pótlását szolgálja.

110. §

1. A 41/F. § (1) bekezdésében egy, már hatályon kívül helyezett hivatkozás szerepelt, amely helyesbítésre került.

2. A 82/A. § a CDSM irányelv 2. cikk 4. pontjának való megfelelés pontosítását szolgálja. E szerint a sajtókiadvány újságírói irodalmi művekből álló gyűjtemény. A gyűjtemény, mint fogalom azonban az Szjt. tekintetében többlettartalommal bír, hiszen az műként önálló szerzői jogi védelemben is részesülhet. Ezért a gyűjtemény szó használata a sajtókiadványok fogalommeghatározása tekintetében félreértésekre adhat okot, amelynek nyomán szükségessé vált a gyűjtemény szó eltávolítása a fogalommeghatározásból.

115. §

A hágai tartási egyezmény hazai alkalmazásának biztosításához szükséges a Jst. 5. § (2) bekezdés g) pontjának kiegészítése a hágai tartási egyezmény 15. cikkére utalással. E cikk – hasonlóan a tartási rendelet 46. cikkéhez – költségmentes jogi segítségnyújtást ír elő a 21. életévét be nem töltött jogosultak szüleikkel szemben gyermektartási kérelmeire. E jogosulti körben tehát a kérelmezőt jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintet nélkül rászorultnak kell tekinteni.

116-117. §

Több tekintetben szükséges a Jst. 11. § (2) bekezdésének módosítása. Egyrészt a pártfogó ügyvédi képviseletet végrehajtási eljárásban is biztosító kivételes szabályt ki kell terjeszteni a hágai tartási egyezmény szerinti esetekre is. A hágai tartási egyezmény 14. cikkének (1) bekezdése – a tartási rendelet 44. cikk (1) bekezdéséhez hasonlóan – úgy rendelkezik, hogy a megkeresett állam a kérelmezők számára tényleges hozzáférést biztosít a kérelmekből fakadó eljárásokhoz, ideértve a végrehajtási és fellebbezési eljárásokat is. Ugyanakkor szükséges a rendelkezés módosítása abból a szempontból is, hogy törölni kell a tartási rendelet 46. cikk (1) bekezdésére hivatkozást. E rendelkezés a 21 éven aluli gyermekek javára irányuló gyermektartási ügyekre teljes költségmentességet ír elő, függetlenül a kérelmező vagyoni és jövedelmi viszonyaitól. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az ügyeknek csak ebben a körében lenne szükség pártfogó ügyvédre a végrehajtási eljárásokban. A többi ügyben (pl. 21 évet betöltött gyermekek tartására irányuló gyermektartási ügyek, házastársi tartási ügyek) a költségmentességet és ingyenes pártfogó ügyvédi képviseletet már függővé lehet tenni a kérelmező jövedelmi-vagyoni viszonyaitól, de ha a kérelmező rászorultsága megállapítható, számára a végrehajtási eljárásban is biztosítani kell a pártfogó ügyvédi képviseletet a tartási rendelet 44. cikk (1) bekezdése és a hágai tartási egyezmény 14. cikk (1) bekezdése alapján. Míg belföldi kérelmezőknek szükségtelen lehet pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása végrehajtási eljárásban, addig külföldön élő kérelmezők a végrehajtási eljárások során sem tudnak hatékonyan fellépni érdekeik érvényesítése végett. A tartási rendelet végrehajtásához kapcsolódó módosításra tekintettel a Jst. jogharmonizációs záradékának módosítása is szükséges.

118. §

A Ctv. 25. § (1a) bekezdése a Digitális Irányelv előírása alapján kimondja, hogy a cég Európai Unió más tagállamában bejegyzett fióktelepét a cégbíróság hivatalból jegyzi be. Annak érdekében, hogy ezen külföldi fióktelepek ne legyenek összekeverhetőek a Ctv. 7. § (2) bekezdése szerinti belföldi fiókteleppel, önálló cégjegyzék rovat kerül kialakításra. A rovat azokat az adatokat tartalmazza, amelyekről a cégnyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül (BRIS) értesül a cégbíróság.

119. §

A Ctv. módosításának a célja, hogy a közjegyzői iroda esetén a cégjegyzékben feltüntetendő adat legyen a jövőben a helyettes irodavezető és adatai. A helyettes irodavezető bejegyzésére, valamint megbízásának megszűnésekor a törlésére a területi kamara elnökségének határozata alapján változásbejegyzési kérelem folytán kerül sor.

120. §

A Digitális Irányelv előírja, hogy a cégadatok és a cégiratok kereshető formában kerüljenek tárolásra, így a cégnyilvántartás részét képező elektronikus irattár átalakítása szükséges. Jelenleg ún. e-aktában kerülnek benyújtásra a cégbejegyzési (változásbejegyzési) kérelmek, és a Ctv. 36. § (2) bekezdésének második mondata jelenleg lehetővé teszi, hogy az e-akta egyben, egyszer kerüljön az eljáró jogi képviselő által aláírásra, vagyis az e-aktában lévő elektronikus okirattá alakított

mellékletek külön nem kerülnek aláírásra. Ahhoz azonban, hogy az egyes cégiratok külön-külön kereshetőek legyenek, biztosítani kell, hogy sértetlenül (tehát az elektronikus aláírás vagy bélyegző sértetlenségének megőrzése mellett) bármely irat „kiemelhető” legyen az e-aktából. Ennek érdekében a Ctv. 36. § (2) bekezdéséből törlésre kerül a második mondat. A bekezdés normatartalmának a többi része nem módosul.

121. §

A Digitális Irányelv értelmében a „tagállamok biztosítják, hogy képesek legyenek választ adni egy másik tagállam olyan megkeresésére, amelyben a másik tagállam információt kér az igazgatók eltiltásáról a válaszadó tagállam joga szerint.” A „megkeresés megválaszolása érdekében a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket legalább annak biztosítására, hogy a 22. cikkben említett rendszer [a tagállami cégnyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer, a BRIS] útján képesek legyenek késedelem nélkül tájékoztatást adni arról, hogy egy adott személy el van-e tiltva vagy szerepel-e az igazgatók eltiltása szempontjából lényeges információkat tartalmazó bármely nyilvántartásukban.”

A magyar jogban a Digitális Irányelv előírása szerinti „eltiltott igazgatónak” az a személy minősül, aki a Ctv. szerinti eltiltás hatálya alatt áll, vagy vele szemben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:22. § (4) illetve (5) bekezdésben foglalt kizáró ok fennáll.

Figyelemmel arra, hogy az anyagi jogi és a cégjogi szabályok alapján mind a cégjogi eltiltás, mind a büntetőjogi okon alapuló kizárás azt eredményezi, hogy az érintett személy vezető tisztségviselőként (cégvezetőként, felügyelőbizottsági tagként) nem jegyezhető be a cégjegyzékbe, továbbá arra, hogy a büntügyi nyilvántartási rendszer büntügyi személyes adatot tartalmaz, a Javaslat többlépcsős eljárást határoz meg.

A tagállami megkeresések lebonyolításának módját szabályozó európai uniós végrehajtási rendelet [az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszerre vonatkozó műszaki leírások és eljárások tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint az (EU) 2020/2244 bizottsági végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2021. június 18-i (EU) 2021/1042 bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: 2021/1042 rendelet)] pontosítja a vonatkozó irányelvi rendelkezést, és egyértelművé teszi, hogy a tagállami megkeresésnek két szintje lehet. Az első szinten a megkeresett tagállam annak tényéről ad „igen/nem” tartalmú választ, hogy a tagállami jogában szabályozott eltiltási vagy kizárási rendelkezések alapján az érintett személy „eltiltott igazgatónak” minősül-e. Ha a megkeresés alapján nincs elegendő adat a válaszadáshoz, akkor a tagállam „nincs elegendő adat az azonosításhoz” üzenetet küld válaszként.

Fontos kiemelni azt, hogy az információcsere során a megkeresett tagállam arra ad választ, hogy az adott személy „el van-e tiltva vagy szerepel-e az igazgatók eltiltása szempontjából lényeges információt tartalmazó bármely nyilvántartásban”. A 2021/1042 rendelet rögzíti, hogy az

információcsere „nem terjed ki azokra az esetekre, ahol a nemzeti jog szerint az adott személy általános jelleggel nem képes szerződéskötésre vagy általános jogi cselekvőképessége korlátozott egy tagállam nemzeti jogával összhangban bíróság vagy egyéb illetékes hatóság határozata alapján, és emiatt nem válhat az első bekezdésben hivatkozott típusú társaság igazgatójává. Az információcsere nem terjed ki az uniós jog szerinti konkrét szabályokon, például a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (27) 91. cikkének (1) bekezdésében előírt, alkalmasságra és viselkedésre vonatkozó szabályokon alapuló esetekre.” A 2021/1042 rendelet nem zárja ki azt sem, hogy jogi személyre vonatkozzon az információcsere, ha az adott tagállamban jogi személy is lehet vezető tisztségviselő.

Ezen első szintű adatcserét követheti a második szintű információcsere, amelynek keretében a megkereső tagállam részletesebb adatokat is kérhet az eltiltásról. Fontos kiemelni, hogy ezen második szintű információcsere a tagállami jog az irányadó, vagyis a tagállam dönthet úgy, hogy részletes adatot nem szolgáltat.

A cégbíróság először azt vizsgálja meg, hogy a cégjegyzék a tagállami megkeresésben megjelölt személy tekintetében tartalmaz-e eltiltásra vonatkozó adatot. Ha igen, a vizsgálat lezárul, és a megkereső tagállam felé a 2021/1042 rendelet szerinti tartalommal „igen” üzenet kerül megküldésre. Ha a cégjegyzék eltiltásra vonatkozó adatot nem tartalmaz, a cégbíróság csak ebben az esetben igényel adatot a bünyügyi nyilvántartó szervtől. Az adatigénylés módja azonos a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban már bevezetett adatigényléssel. Ha a bünyügyi nyilvántartó szerv adatszolgáltatása alapján a Ptk. 3:22. § (4) vagy (5) bekezdése szerinti kizáró ok fennáll, a cégbíróság a 2021/1042 rendelet szerinti tartalommal „igen” üzenet kerül megküldésre. Fontos jelezni, hogy sem a Digitális Irányelv, sem a 2021/1042 rendelet nem várja el a tagállamoktól, hogy a válaszuk a megkereső tagállam jogát vagy a konkrét alapítás vagy adatváltozás körülményeit vizsgálva adjon választ. Tehát a tagállami válasz tekintetében nincs jelentősége annak, hogy a megkereső tagállam joga szerint kizáró ok-e például a Ptk. 3:22. § (5) bekezdésben foglalt foglalkozástól eltiltás és az sem, hogy az adott foglalkozástól eltiltás releváns-e a konkrét külföldi társaság alapítása során. A megkeresés tekintetében kizárólag arra kell igen/nem típusú választ adni, hogy az érintett személy olyan okból szerepel-e bármilyen magyar nyilvántartásban, amely bejegyzésének akadályát képezni az adott (a megkeresett) tagállamban. Utalni lehet arra, hogy a 2021/1042 rendelet 16.1. pontja egyértelműen kizárja például a Ptk. 3:22. § (1) bekezdés szerinti kizáró okot a vizsgálati körből. Megállapítható tehát, hogy a Digitális Irányelv szerinti, „eltiltott igazgatókra” vonatkozó információcsere a csalárd és visszaélészerű magatartást kívánja megelőzni, de közel sem képes arra, hogy ténylegesen tisztázza azt a kérdést, hogy az érintett személy a konkrét alapítás során bejegyezhető lenne-e a megkeresett tagállamban. Az információcsere egy általános szintű tájékoztatást biztosít.

A Digitális Irányelv és a 2021/1042 rendelet alapján lehetőség van egy újabb, ún. második szintű információcsere is. A Javaslat a cégbíróság számára csak a Ctv. szerinti eltiltás tekintetében ad lehetőséget a további információ biztosítására, azonban a bünyügyi nyilvántartásból származó adatot nem adhat tovább más tagállamnak, csak a Ptk. vonatkozó rendelkezésének megjelölésével azt jelzi,

hogy (mely) büntetőjogi okon alapul az eltiltás. Okiratokat (eltiltást tartalmazó végzés, büntetőbíróság ítélet stb.) a cégbíróság nem továbbítja.

A Digitális Irányelv előírására figyelemmel a Javaslat meghatározza a cégbírósági adatkezelés célját, továbbá azt, hogy meddig kezelheti az adatokat a cégbíróság informatikai rendszere. Sem a Digitális Irányelv, sem a 2021/1042 rendelet nem határozza meg, hogy az első szintű megkeresés és a második szintű megkeresés között mennyi idő telhet el. Annak érdekében, hogy feleslegesen személyes adat ne kerüljön tárolásra, kezelésre, a Ctv. szerinti eltiltás fennállását kivéve, az informatikai rendszer korlátozott ideig tárolja csak a személyes adatokat. Annak érdekében, hogy megfelelő informatikai rendszert lehessen felállítani, biztosítani kell, hogy az első szintű információcsere vonatkozó adatok rendelkezésre álljanak a második szintű információcsere biztosításához, vagyis egyrészt annak igazolásához, hogy volt már első szintű információcsere, másrészt annak egyértelmű rögzítéséhez, hogy a Ptk. 3:22. § (4) illetve (5) bekezdésén alapuló kizáró ok esetén az informatikai rendszer azt jelezze vissza, hogy nem biztosítható konkrét bűnügyi nyilvántartási adat, csak a kizáró okot megjelölő, törvényhelyre mutató tájékoztatás.

122. §

A kényszertörlési eljárások gyorsítása érdekében a Javaslat általános szabályként írja elő, hogy ha a kényszertörlési eljárásban hozott végzéssel szemben fellebbezésnek van helye, akkor a másodfokú bíróság 30 munkanapon belül bírálja el a fellebbezést.

123. §

Gyakorlati igény mutatkozik arra, hogy a Ctv. a kényszertörlés szabályai között egyértelmű rendelkezést tartalmazzon arra nézve, hogy a cégbíróság miként intézkedjen az elkésetten benyújtott hitelezői követelések vonatkozásában. A Ctv. 117. § (2) bekezdésének utolsó mondata kimondja, hogy a határidő elmulasztása esetén igényét a kényszertörlési eljárásban már nem érvényesítheti. A határidő elmulasztása tehát nem jogvesztő, azonban a kényszertörlési eljárás észszerű időn belül való befejezése érdekében a Ctv. nem teszi lehetővé, hogy az elkésett követelések figyelembevételre kerüljenek. Ennek már csak azért is jelentősége van, mert a kényszertörlési eljárásra és a felszámolási eljárásra vonatkozó és kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXX. törvény novelláris szinten módosította a kényszertörlési eljárás szabályait, és immár a bejelentett követelések általános vizsgálatára is sor kerül a kényszertörlési eljárásban.

A Javaslat az elkésett követelés-bejelentés cégbíróság általi visszautasításáról rendelkezik. Jelen esetben elutasításra azért nem kerülhet sor, mert az azt az üzenetet hordozná, mintha anyagi jogi értelemben kerülne elutasításra a követelés, amelyről azonban szó sincs. A cégbíróság nem vizsgálja a követelést, csupán az elkésettség jogkövetkezményeként alkalmazza a visszautasítást. Figyelemmel arra, hogy a Javaslat az igazolás lehetőségét nem zárja ki, igazolási kérelemnek lehet helye. A Javaslat továbbá a cégbíróság követelést elkésettség okán visszautasító döntésével szemben fellebbezést is biztosít.

A Javaslát normatív módon nem tér ki a nem igénybejelentést tartalmazó, azonban a Ctv. 117. § (2) bekezdés hatálya alá tartozó bejelentésekre. Ennek oka egyrészt, hogy a Ctv. 117. § (2) bekezdésének záró szövegrésze jelenleg is csak az igényérvényesítés tekintetében tartalmaz releváns figyelemfelhívó rendelkezést, másrészt az, hogy más az eljárásjogi jelentősége a követelés bejelentésnek, és az egyéb bejelentéseknek. A kényszertörlési eljárás lényegi célkitűzése, hogy csak akkor kerüljön egy cég ezen eljárás eredményeként törlésre a cégjegyzékből, ha vagyontalan, vagy egyébként a felszámolás eljárás lefolytatására okot adó körülmény nem merül fel. A cégbíróság törvényben meghatározott feladata a vagyon felkutatása, és a Ctv. 117. § szerint érkező, a cég vagyonára vonatkozó bejelentések e vagyonkutatást érdemben tudják segíteni. Ugyanakkor a késedelmes bejelentés nem hagyható figyelmen kívül, mert abból olyan körülmény is kiderülhet, amely érdemben befolyásolja a kényszertörlési eljárás sorsát. A munkaviszonyon alapuló igények tekintetében pedig kiemelhető, hogy a 2021. évi LXX. törvény novelláris módosítása új megoldásra helyezte a Bérgarancia biztos eljárását, amely immár szélesebb körű eljárást biztosít a biztosnak, növelve ezzel a munkavállalók védelmét, tekintet nélkül a bejelentések megtételére.

124. §

Figyelemmel arra, hogy a 117/C. § szerinti kérelem a kényszertörlés alatt álló cég számára az utolsó lehetőség arra, hogy törvényes működését helyreállítsa és továbbműködjön, indokolt fellebbezési lehetőséget biztosítani arra az esetre, ha a cégbíróság elutasítja vagy visszautasítja (pl. elkészttség okán) a cég kényszertörlési eljárás megszüntetése iránti kérelmét.

125. §

A rendelkezés szövegpontosítást tartalmaz a kényszertörlési eljárásban nem vitatható, közokiraton alapuló követelés tekintetében.

126. §

A rendelkezés szövegpontosítást tartalmaz.

127. §, 1-2. melléklet

A Ctv. 1. mellékletének módosítását az alapítási engedéllyel kapcsolatos szabályok változása indokolja, amely alapján az egyes cégformák bejegyzéséhez (változásbejegyzéséhez) szükséges további okiratok kapcsán közjegyzői irodák esetén kivételt enged az alapítási engedély csatolása alól abban az esetben, ha az alapítási engedélyt megadottnak kell tekinteni.

A Ctv. 2. mellékletének módosítása az átalakulás (egyesülés, szétválás) esetén visszaállítja a kérelmek kötelező mellékleteire vonatkozó előírást, amelyek kodifikációs technikai hiba miatt kerültek hatályon kívül helyezésre. A mellékletek értelemszerűen nem utalnak már azokra a törvényi rendelkezésekre, amelyek beillesztésére a már hatályát veszített a tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL. törvény rendelkezései miatt volt szükség.

128. §

a) pont: Szövegkorrekció.

b) A Digitális Irányelv előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az online benyújtott okiratok eredete és sértetlensége elektronikusan ellenőrizhető legyen. Figyelemmel arra, hogy a Ctv. 38. § (1) bekezdése szerint a céginformációs szolgálat már jelenleg is vizsgálja a cégbejegyzési (változásbejegyzési) kérelem informatikai megfelelőségét, a rendelkezés csupán az irányelv átültetése érdekében normaszinten jeleníti meg az irányelv fogalmait. A módosítás azonban érdemi változást nem jelent, hiszen a jelenlegi informatikai rendszer is képes a szükséges ellenőrzésekre.

c) pont: Szövegponosító rendelkezés, amely egyértelművé teszi, hogy a kényszertörlési eljárás illetékét abban az esetben is meg kell állapítani és le kell róni, ha a céget úgy törlik a cégnyilvántartásból, hogy a céggel szemben követelés bejelentésére nem került sor, azonban a cég fellelhető vagyonnal rendelkezik.

d) pont: Szövegponosító rendelkezés.

e) pont: Szövegponosító rendelkezés, olyan helytelen értelmezés megelőzésére, amely az „eltiltott vezető tisztségviselő, illetve tag” fordulatba nem értené bele az eltiltott volt vezető tisztségviselőt vagy tagot.

f) pont: A jogharmonizációs klauzula pontosítása figyelemmel arra, hogy a Javaslat immár kivételek nélkül ülteti át a Digitális Irányelv rendelkezéseit.

g) pont: szövegponosító rendelkezés, figyelemmel a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról és egyéb jogharmonizációs célú törvénymódosításról szól 2021. évi CXXIV. törvény rendelkezéseire.

129-133. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) módosítása indokolt arra tekintettel, hogy a gyakorlati visszajelzések alapján az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) XVII. fejezetében megjelölt irodagondnok hasonló feladatot lát el az elhunyt ügyvéd irodájának vagyoni helyzete felmérése és annak leltározása során, mint amelyet a jegyző vagy a közjegyző a hagyatéki leltározásakor a hagyatéki tartozó vagyon felmérése esetén.

A Hetv. 28. § (1) bekezdése alapján a jelenlegi szabályok szerint amennyiben az örökgyó a halálakor ügyvéd volt, ennek tényét, valamint azoknak a vagyontárgyaknak, iratoknak a jegyzékét, amelyek az örökgyó e tevékenységével kapcsolatosak és a leltárban nem szerepelnek, jegyzőkönyvben kell feltüntetni. Erre tekintettel a közjegyzőknél az a gyakorlat alakult ki, hogy az irodagondnok eljárása során készített jegyzőkönyvet és/vagy leltárt a közjegyző kéri megküldeni a hagyatéki iratokhoz csatolás végett. Az ügyvédi irodában található iratok azonban szinte biztosan, az ott található vagyontárgyak pedig esetlegesen ügyvédi titok tárgyai – az elhunyt ügyvéd praxisától függően védői titok tárgyai is – lehetnek, tekintettel arra, hogy az Üttv. 9. § (1) bekezdés szerint ügyvédi titoknak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerzett tudomást. Az irodagondnok jegyzőkönyvének hagyatéki iratokhoz csatolása azonban lehetőséget ad a hagyatéki eljárásban részt

vevő harmadik személyek részére – amennyiben iratbetekintési jogukkal élnek –, hogy megismerjék az ügyvédi titkot tartalmazó jegyzőkönyvet.

A helyzet megoldásaként a jogalkotó annak eldöntését, hogy az okirat ügyvédi iratőrzési kötelezettséggel terhelt-e, illetve az okirat, a pénz, valamint a vagyontárgy ügyvédi letét tárgyát képezi-e, az irodagondnok felelősségi körébe telepítette azzal együtt, hogy az irodagondnok nyilatkozatához a leltár felvétele során a jegyző vagy a közjegyző kötve van. Ezen túlmenően a hagyatéki leltárban kizárólag az irodagondnok által készített nyitó jegyzőkönyv iktatószámát kell feltüntetnie, ha az a leltár elkészítésekor a rendelkezésére áll, amelyet az irodagondnoknak kell közölnie a leltár felvételét végző jegyzővel vagy közjegyzővel. Az irodagondnokot helyszíni leltár felvételének idejéről és helyéről értesíteni kell, abban az esetben, ha személye az ügyvédi kamarai nyilvántartásból megállapítható.

A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény alapján már nincsenek olyan konzuli tisztviselők, akik arra lennének felhatalmazva, hogy jognyilatkozatokról vagy jogügyletekről – a végintézkedést is ide értve – konzuli okiratot állítsanak ki. Erre tekintettel a Hetv. erre utaló rendelkezéseit hatályon kívül helyezi a Javaslát.

134. §, 3. melléklet

A területi közigazgatás működésével kapcsolatos egyes kérdésekről, valamint egyes törvényeknek az Alaptörvény tizenegyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2022. évi XXII. törvény módosította a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény mellékleteit a megyék vármegyére történő átnevezése érdekében. A törvényjavaslátban szereplő módosítás szavatolja, hogy az ítéletáblák illetékességi területét meghatározó mellékeltben helyesen szerepeljenek az adott ítéletáblához tartozó vármegyék.

135. §

Jogalkalmazást segítő pontosítás.

136. §

A Ptk. 4:181. § (3) bekezdésében keretjelleggel utal arra, hogy a kapcsolattartásról szóló határozatban mely kérdésekről kell minden esetben rendelkezni, függetlenül attól, hogy a gyámhatóság vagy a bíróság a döntéshozó a tárgyban. Míg a gyámhatósági határozat tartalmára vonatkozóan *a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról* szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 29/A. § (6) bekezdése részletes útmutatást tartalmaz, addig a kapcsolattartásról való bírói döntés esetén csak a Ptk. rendelkezései az irányadóak. Ugyanakkor a kapcsolattartásra vonatkozó egyedi döntéseknél a gyámhatóságnak illetve a bíróságnak a Ptk.-ban felsorolt kérdésekről a gyermek érdekében nagyon részletesen kell rendelkeznie annak érdekében, hogy a kapcsolattartás végrehajtása során ne merüljön fel vitás, bizonytalan helyzet, a kapcsolattartásról szóló határozat egyértelműen végrehajtható legyen.

Azért, hogy ne képezhesse akadályát a kapcsolattartásról szóló határozat végrehajtásának az, hogy a határozat tartalma nem kellően részletes, ezért – a gyermek zavartalan kapcsolattartásának biztosítása érdekében – indokolt a Ptk. hivatkozott rendelkezésének kiegészítése.

Az Alkotmánybíróság bírói döntés megsemmisítéséről szóló 3351/2022. (VII. 25.) AB határozatában egyértelműen rámutatott arra, hogy a kapcsolattartás zavartalansága nem biztosított, ha a különélő szülő nem rendelkezik a gyermek szükséges hatósági igazolványaival, vagyis a kapcsolattartás zavartalanságának része, hogy az elvitel jogát jogszerűen gyakorló szülő a gyermek szükséges hatósági igazolványainak a birtokában legyen a kapcsolattartás ideje alatt. Az Alkotmánybíróság határozatában arra is utalt, hogy az, hogy a személyes okmányok a gyermekkel együtt átadásra kerüljenek *„a személyazonosító okmány és a TAJ-kártya esetében ez általánosan érvényes, hiszen ezek a gyermekhez tartoznak, ezekre a gyermeknek bármikor szüksége lehet, míg más okmányok (lakcímkártya, diákigazolvány, útleveél stb.) esetében a körülményektől függően mérlegelendő az átadás szükségessége.”*

137. §

A Javaslat a gondnokoltak nyilvántartásához való közvetlen hozzáférés jogalapját teremti meg az adóhatóság részére a gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény módosításával. A módosítás alapján az adóhatóság az eljárásaiban az adózó vagy az eljárás egyéb résztvevője ügyre vonatkozó eljárási képessége megállapításához közvetlen hozzáféréssel jogosult megismerni és kezelni a gondnokolt családi és utónevét, születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, a gondnokolt anyjának születési családi és utónevét, a gondnokolt lakcímét, a gondnokság alá helyezésről, annak módosításáról, felülvizsgálatáról, megszüntetéséről jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és ügyszámát, a gondnokság alá helyezés, annak módosítása, felülvizsgálata, megszüntetése tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedésének napját, a gondnokság cselekvőképességet korlátozó részleges vagy teljes jellegét, valamint a bíróságnak a cselekvőképességet részlegesen korlátozó ítéletében meghatározott ügycsoportot vagy ügycsoportokat.

138. §

Az Alkotmánybíróság bírói döntés megsemmisítéséről hozott 3351/2022. (VII. 25.) AB határozata egyértelművé tette, hogy a kapcsolattartás zavartalanságához hozzá tartozik, hogy a különélő szülő a gyermekkel való kapcsolattartás ideje alatt a gyermek szükséges hatósági igazolványainak birtokában legyen. Erre tekintettel a Javaslat kiegészíti a Ptk. 4:181. § (3) bekezdésének a kapcsolattartásra vonatkozó határozat tartalmát meghatározó rendelkezéseit. A kiskorú gyermek és a különélő szülő kapcsolattartása zavartalanságának biztosítása érdekében indokolt, hogy a módosítás már a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazandó legyen, így akár az első, akár a másodfokú bíróság határozata már rendelkezhet a gyermek személyes okmányai és a kapcsolattartás során szükséges egyéb tárgyai átadásáról és visszaadásáról a kiskorú gyermek érdekeit szem előtt tartva.

139. §

A Kjkt. 13. § (3) és (4) bekezdései a jogkezelési megbízás tekintetében tartalmazzak

rendelkezéseket. A (3) bekezdés kimondja, hogy a jogosult egy ország tekintetében azonos műtípusba tartozó művei vagy teljesítményei tekintetében ugyanazon szerzői vagy szomszédos joga kezelésével csak egy közös jogkezelő szervezetet bízhat meg. A (4) bekezdés pedig tisztázza, hogy a jogosult által adott jogkezelési megbízás csak valamennyi az adott mű- vagy teljesítménytípusba tartozó műre vagy teljesítményre kiterjedő hatállyal adható. A két rendelkezés korábbi szövege ezzel egyidejűleg kizárja hatálya alól a KJK irányelv nyomán bevezetett, a zeneművek több EGT-állam területére kiterjedő hatályú engedélyezésére irányuló megbízásokat, vagyis ilyen típusú megbízások esetén, ugyanabban az országban párhuzamosan több közös jogkezelő szervezet is képviselheti az adott szerzőt, műveinek azonos, vagy eltérő összetételű repertoárja kapcsán. Ez a kizárás azonban nem a KJK irányelv rendelkezéseiből fakad. A képviselési megbízás területi kizárólagosságának feloldása, valamint annak lehetővé tétele, hogy a szerző egyes műveire vagy művek egyes csoportjára szóljanak a megbízások abból a KJK irányelv átültetése előtti jogalkotói szándékból fakadt, hogy a belföldi rendes (területileg kizárólagos és az alkotó teljes repertoárjára szóló) jogkezelési tevékenység és az ezzel párhuzamosan akár más szervezet által végzett több tagállam területére kiterjedő hatályú engedélyezés alapjául szolgáló megbízások lehetséges joghatálya között ne legyen olyan ellentmondás, amely ez utóbbi, speciális engedélyezési rezsím alkalmazhatóságát ellehetetlenítené. A gyakorlatban ez a kizárás jelentős értelmezési nehézséget okoz, bizonytalanságot teremt a közös jogkezelő szervezetek közötti átjárhatóság szabályai terén, és ezzel nehezíti a több tagállam területére kiterjedő hatályú engedélyezés speciális rezsímje kapcsán a hazai gyakorlat kialakulását. Erre tekintettel szükséges a jogkezelési megbízások hatályának egységesítése mind a hazai jogkezelési tevékenység, mind pedig a zeneművek több tagállam területére történő engedélyezése tekintetében.

140. §

Jogalkalmazást segítő pontosítás.

141-144. §

A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás 2020. március 1-jével került a korábbi gyámhatósági hatáskörből bírósági hatáskörbe. A kapcsolattartási határozat végrehajtását célzó nemperes eljárás *a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról* szóló 2017. évi CXVIII. törvényben (a továbbiakban: Bpnp.) került elhelyezésre. A jogalkalmazói visszajelzésekre tekintettel indokoltá vált a kapcsolattartást rendező határozat végrehajtását célzó nemperes eljárás egyes rendelkezéseinek pontosítása, egyfelől a széttartó joggyakorlat elkerülése, másfelől az eljárás hatékonyságának a kiskorú gyermek érdekeit szolgáló erősítése érdekében.

A Javaslat a Bpnp. 22/B. § (3) bekezdésének módosításával egyértelművé teszi, hogy az eljárás megindítására vonatkozó határidő eljárásjogi határidőnek tekintendő.

A Javaslat a Bpnp. 22/C. § (1) bekezdésének módosításával hangsúlyozni kívánja, hogy az eljárás célja a kapcsolattartást rendező határozat végrehajtása, amelynek során csak kivételes esetben

kerülhet sor bizonyításra. Ha kivételesen mégis szükséges bizonyítást felvenni a végrehatás iránti kérelem elbírálása érdekében, akkor azt a bíróság hivatalból is elrendelheti.

A Javaslat a Bpnp. 22/D. § (1) bekezdésének módosításával 30 napról 15 napra rövidíti le a kérelmező számára a kötelezett teljesítésének vagy a teljesítés elmaradásának jelzésére nyitva álló határidőt, amely gyorsíthatja a végrehajtási eljárást.

A joggyakorlatban felmerült bizonytalanságra reagálva a Javaslat a Bpnp. 22/D. § (2) bekezdésének módosításával erősebb eszközöket kíván a végrehajtást elrendelő bíróság számára biztosítani arra az esetre, ha a kérelmezett önként nem teljesíti a végrehajtást elrendelő végzésben foglaltakat. A Bpnp. 22/D. § (2) bekezdése a) pontjának módosításával egyértelművé válik, hogy ennek alapján a gyámhatóság nemcsak a kérelmezett teljesítését előmozdító intézkedéseket tehet, hanem köteles megtenni a kiskorú gyermek védelmét szolgáló intézkedést, így például a gyermek védelembe vételét is elrendelheti. Az önkéntes teljesítés elmaradásának eljárásjogi jogkövetkezményeiként elrendelhető intézkedések alkalmasak lehetnek arra, hogy előmozdítsák a kérelmezett önkéntes teljesítését, amely a kiskorú gyermek érdekeit szolgálja.

145. §

A veszélyhelyzettel összefüggő átmeneti szabályokról szóló 2021. évi XCIX. törvény módosítását az indokolja, hogy a közjegyzői irodává alakulás határideje 2022. december 31-én lejár, ezért a szabály ezt követően okafogyottá válik.

146. §

A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010. évi CLXXXIV. törvény 2. mellékletének helyes szöveggel történő hatályba lépése biztosítása érdekében a Javaslat gondoskodik a területi közigazgatás működésével kapcsolatos egyes kérdésekről, valamint egyes törvényeknek az Alaptörvény tizenegyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2022. évi XXII. törvény érintett rendelkezései hatályba nem lépéséről.

147-148. §

Záró rendelkezések.